

Özgür gelecek

16-31 AĞUSTOS 1993 SAYI:10 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

DALÖREN (PAKİRE) KARAKOLU'NA ROKETLİ
BASKIN
4. sayfa
AYDINLAR MATBAASININ BASILMASI KINANDI
22. sayfa
DERSİM'DE HALKIN İÇİNDEN GÖZLEMLER
5. sayfa
GENEL-İŞ, BELEDİYE-İŞ REKABETİ
15. sayfa
SEVGİLİ BABS
19. sayfa
SOSYALİST BASINA PEŞPEŞE KAPATMA DAVALARI
8. sayfa
MÜCADELE MUHABİRLERİNE SİLAHLI SALDIRI
22. sayfa
KÜLTÜR CEPHESİNDE SAVAŞMASAK DA OLUR
MU?
17. sayfa
NAZİ KAMPLARINDA ONURUN ADI: ERNST
THAELMANN
20. sayfa

Ölüm mangaları ordusu

TC hükümetinin resmîleşirmeye başladığı ölüm mangaları bundan böyle daha çok yakacak yıkacak...

■ Özel Tim denilen "Rambo" tipinin binlercesi yetmezmiş gibi bu sayı tam sekiz katına çıkarılıyor. Tansu Çiller tarafından "böcek yiyen böcekler" olarak tanımlanan ve mevcudu üç bürokratça çoğaltılabilecek bir özel ordu kurma girişimleri başladı bile... Bu da göstermektedir ki bundan böyle daha çok katliam daha çok soykırım yapılacaktır.

3. Sayfa

Kaçırıp işkenceyle katledilen Özgür Gündem muhabiri Ferhat TEPE

Ferhat Tepe katledildi, Aysel Malkaç kayıp

■ Özgür Gündem gazetesinin Bitlis muhabiri Ferhat Tepe Diyarbakır İl Jandarma Alay Komutanlığı'nda işkence edilerek katledildi. 10. Sayfa

Halk Demokrasisi mücadelesinde yeni bir mevzi:

Demokratik Haklar Derneği

■ Bir süredir kuruluş çalışmalarını sürdüren Demokratik Haklar Derneği 8 Ağustos'ta kitlesel bir törenle açıldı.

7. sayfa

Kayseri Fuarı'nda Sosyalist Basın kazandı

■ Umut Yayımcılık Kayseri Temsilciliği'nin, Kayseri Anadolu Fuarı'nda açtığı "Özgür Gelecek Kitabevi" tüm engelleme ve baskılara rağmen devrimci iradenin ısrarıyla açık kaldı.

10. sayfa

Yazar kadromuza Maoist Prof. Dr. Jens Scheer katıldı

■ 1971'den bu yana Bremen Üniversitesinde öğretim üyeliği yapan Jens Scheer bundan böyle Yeni Dünya dli köşesiyle bizimle olacak.

9. sayfa

Türk-İş işçileri yine sattı

■ 10 Ağustos'ta ülke genelinde greve çıkma kararı alan Türk-İş "Ülkenin içinde bulunduğu durumu gözönüne alarak"

tercihini işçileri satmaktan yana kullandı. Böylece Tansu Çiller "halka sorma" kamburundan, kurtulmuş oldu. 14. Sayfa

Sermayeye peşkeş çekilen sınıfın öfkesi, peşkeş çekenleri rahat bırakmayacağı benziyor.

Okurdan

M.Ali, sevgi yumağı içerisinde

Kavgamız, yarattığın değerler üzerinde yükseliyor

Nasıl başlamak gerekir, bilmiyorum. Bilirsin, ustası değilim kâğıdı renklendirmenin. En son, Barbaramızın ardından yazarken duyumsamışım kaleminin güçsüzlüğünü. Söyle, nasıl güçlü olabilir kaleminiz, birbiri ardına düşerken on seçkinlerimiz? "Düşüncelerimizin kanıyla kızlaşmış kaleminiz daha güçlüdür" dediğini duyuyordum. Doğrudur. İşte bu nedenle de olsa, yalın birkaç söz söylemek istiyorum ardından. Söyleyeceklerim, beki söylemek istediğim hiçbir şey ifade etmeyecek, belki de başka söyleyecek hiçbir şeyim yoktur. Yazacaklarımdan başka Kimbilir? Arma kavgamız; uğruna toprağı kucaklamaktan çekinmediğimiz, insanlığın boynundaki kölelik zincirini kırarak olan kavgamız, çok şeyler söyleyecek daha. Bu gönül rahatlığıyla söylemek istediklerimin, nasılsa söyleneceği inancıyla yazıyorum ardından.

Haberini yine böyle daktilo başındayken aldım. "M. Ali ölmüş" dendi. Önce inanmak istemedim. Boş gözlerle baktım haberi veren yoldaşa. Ama ağırlaşmış daktilo tuşlarında gazinen parmaklarım. Sonra, her gidenimizin ardından olduğu gibi -biraz daha yüküce olduğunu iftihar etmem gerekir- derin bir sızı kapladı içimi.

Ağlamayı unuttuğumu sanırdım. Ama, duyumsayabilmekse yanlılara koşarken düşüncelerimizi, kucaklayabilmekse Özgür Gelecek'imizi, ağlamak boşa değildir. Yüreğimden kopup gelen birkaç damla göz yaşına kızmamışsındır umarım. Çocukluğumuz geliyor aklıma; terminal köşelerinde "kaçak" sigara satışı. Sen "ekmek kavgası" içinde pişiyordun, iklimizin de derslerine giren devrimci bir öğretmenin hakkında söylediklerini hatırlıyorum; "bu çocukta iş var" diyordu. Haklıydı; daha bıyıkların terlemeden "kaybedecek hiçbir şeyi olmayan"ların safarındaydın.

İlk siyasal tercihim, 12 Eylül'ün karanlığında boğuldu. "Faşist saldırılara göğüs germeyen, mücadele etmeyen bir

hareketin geleceği olmaz" diyordun. Dönemin "hızlı"larının savrulmaları seni de etkilemiş, bir duraklama dönemine girmiştin. Ama, boş durmuyor, sürekli araştırıyordun. Bu belki de senin en önemli özelliğindi; bugün için olmasa da yarı için hazır olmak.

Sonra üniversite yılları... Bu yıllar, kızıl güzergahımıza girdiğin yıllardı. Birbirimizden habersiz aynı güzergaha doğru yol alıyorduk.

Ve birgün, ev hakına yakalattığım bildiriler sonrası kopan fırtınada, aynı saflarda olduğumuzu öğrendik. Ev halkının yoğun saldırılarını göğüslemeye çalışırken "gittiğin yol doğrudur" demiştin. Bugün dağlarda mekan kurmamda, bu sözlerin etkisinin büyüklüğünü bilmem biliyor musun?

Öğrenci olaylarından gözaltına alındığın haberi, çok etkisi yaratmıştı ev halkında. Bir matem havası vardı. Bense, direndiğini öğrenmiş, kavgaya bilenizle övünmüştüm.

Gözaltılar, tutuklamalar birbirini izledi. Düşmanın karanlık mahzenlerinde dalgalandırdığın bayrak geleneğimizin kızılığına gölge düşürmedi hiçbir zaman.

Uzunca bir aylık girdi aramızda; ben, zindanlarda gün dödürürken, sen ortasındaydın kavganın. Kavganın kızgın alevi seni biçimlendirmiş, daha da bükülmez kılmıştı.

Sen gördüğümde her zamanki gibiydin; mütevazı, konuşkan, şakacı ve coşkulu. Elinde bomba paltıyan bir yoldaşın dikkatsizliğini eleştirmiştik birlikte. Oysa neden bilebilirdik ki....

Tüm duygularını bastırıp, dikkatsizliğini eleştirmem gerekir. Böyle olmamalıydı ölümü kucaklayışın. Böyle olmamalıydı....

Duygusalığıma bakıp ta yıkıldığını sanma; çoktan sardık ardından dökülün göz yaşlarımızı, barut kokan peşmalımıza. Artık, kanı yerde kalmayacakların içinde senin de kanın var. Bundan böyle, her hedefte, bir de senin için basacak parmaklarımız telige, bir de senin için söyleyeceğimiz ezgi dolu, kavgaya dolu türkülerimizi.

Kavga seninle sürüyor.

CAN YOLDAŞI

EN ÇİFTEN KENDİNDİ TANIYIM

Denem judu ki birim

En kışkırtıcı sözün

En tehlikeli sözün

En büyük

ve

En hayal düvarına

En kızıl sekişi karda

En kırkayak ellere yazdığın

En kızı

En bilinci

En öfkeli
En insanlık
EN ÇİFTEN KENDİNDİ TANIYIM

Sesimize Destek Sözü

Değerli arkadaşlar;

Önce, devletin tüm baskı, yıldırma ve engelleme çabalarına karşın, halkımızın halk demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin bir sesi olan Özgür Gelecek'imizi sürdürülmemesinden duyduğumuz mutluluğu dile getirmek ve bundan sonra da buradan tüm gücümüzle sesimize destek vereceğimizi belirtmek istiyoruz. Ayrıca 15 günlük siyasi gazete hayatını çıktığı günden beri aksatmadan sürdüren Özgür Gelecek emekçilerini kutluyoruz.

Bilindiği gibi Özgür Gelecek iki haftada yayınlanan bir gazetedir. Bundan dolayı, ondan, gunceli yakalamasını beklemek gerçekçi olmaz. Ancak imkanları dâhilinde siyasi öneme sahip Türkiye ve T. Kürdistan'daki gelişmeleri toparlayarak ve özel halinde de olsa aktarması gerekmektedir. Gazetenin çıktığı süreç içerisinde gelişen önemli olaylar "kısa kısa" veya "Dünyadan kısa kısa" başlıklar altında (her haberi yorumlamak şart değil) verilebilir. Biz Özgür Gelecek'in bu konuda yetersiz kaldığı düşüncesindeyiz. Dikkat edilirse ağırlıklı haberler İstanbul ve çevresindedir. Kırsal alandaki gelişmeler konusunda sadece proleterya partisinin açıklamalarına yer vermek yetersizdir. Gerilla alanlarındaki gelişmelerin birçoğu yazılmamaktadır.

Buradaki eylemlikleri ve gelişmeleri burjuva basınında çarpıtılmış biçimiyle okuyabiliyoruz. Elbette bu sorun, olanaklarla ve muhabir ağı ile ilişkilidir. Ancak haber göndermeleri için okuyuculara çağrılarda bulunmak görüldüğü gibi yetersiz kalmakta ki, kuşkusuz okuyuculara da büyük sorumluluklar düşmektedir. Ne yazık ki gazetenin esas dayanağı profesyonel muhabirler olmalıdır. Ve bunlar sistematik bir şekilde ülkenin önemli bölgelerine yerleşmelidir. Özgür Gelecek ancak böylelikle halkın gözü-kulağı olabilir.

Gözlemlediğimiz diğer bir nokta ise, dünyadaki gelişmelere, devrimci mücadelelere çok sınırlı bir şekilde yer verilmesidir. Bu konuda da yine iş duyarlı okuyuculara bırakılmış benziyor. Bu kendiliğinden bir anlayıştır. Yerini ciddi örgütlenme anlayışına bırakmalıdır. Görüşümüze göre Özgür Gelecek'in özellikle Avrupa da yurtdışı temsilciliği aracılığı ile sorumlu muhabirler görevlendirmesinin olanakları vardır. Ve bu mutlaka yapılmalıdır.

Eleştirmek istediğimiz diğer bir nokta ise, gazetenin elimize oldukça geç ulaşmasıdır. Öyle ki, bu aksama bazen 10-12 gün, hatta iki haftayı buluyor. Bunun, neden kaynaklandığını bilemiyoruz; ancak araştırılarak, telafi edilmesini umuyoruz.

Daha güçlü ve başarılı bir Özgür Gelecek hepimizin dileğidir...

ALMANYA-Bremen'den
bir grup Özgür Gelecek okuru

Tek yumruk olalım

Ön Açıklama: Bu mektup, Umut Yayıncılık bünyesinde çıkarmış olduğumuz Partizan dergisinin 12. sayısında yer alan 78. Yılında Tarihin En Büyük Cürümü Olan Ermeni Soykırımını Kınıyoruz" başlıklı yazımızla ilgili gönderilmiş bir mektuptur. Partizan dergisinde okuyucu mektuplarına yer vermediğinden dolayı bu mektubu Özgür Gelecek'te yayınlıyoruz.

Merhaba. Ben çiftçilik yapmakta olan bir okunuyorum. 49 yaşındayım. Bünyan'ın bir kasabasında yaşıyorum. Partizan'ın 12. sayısındaki Ermeni mezalimini anlatan yazıyı okudum. Bu konuyu gündeme getirip işlemeniz güzel bir olay. Beni de ayrıca duygulandırdı.

Faşist Osmanlı Devleti'nin Ermeni katliamı bilinmektedir. Ben de bu katliamı çok yakından yaşayanlardan öğrendim. Bu konuda dedemin anlattıkları katliamın bir boyutunu göstermesi açısından bile olsa yeterlidir. Dedem, Taçın ellerini arkadaş bağlayıp, boyunlarının gaddarca kesildiğini bizzat kendisinin gördüğünü ve bu zulümlerin sayfalarda anlatılmayacağını anlatmaya saygıların yetmeyeceğini söylemektedir. Dedemden kama hediye taş, bana, her gördüğümde yakınımızdaki Karacaören köyündeki Ermeni katliamını hatırlatır.

Çevremizdeki Ermeni yerleşim yerleri Karacaören, Şıvın, Taçın, Ermin, Bünyan, Ekrek Taşlık ve Gıgı'dır.

Ben kısaca kendine insanım diyen herkesin insanca yaşayabilmek için, bölünmeden Türk, Kürt, Ermeni, Çerkez, Laz vs. bütün ezilenlerin birlikte hareket edip kardeşçe yaşamaları ve savaşmalarını savunuyorum. Bu, devrimin yanı sıra, proleteryanın yararıdır. Bütün Türkiye'de tek yumruk olalım.

Yaşasın Halkların Kardeşliği!

Bünyan'dan Ermeni bir
Özgür Gelecek okuru

SEVGİLİLER...

Ne beklersin
nadaise hımtıkım yüreklerden
sevgilise gazelsak üç söz mü?
Onu kiye şayman hümanı,
coktan birağmasak demir tayına,
dizeleniyosak yarım kavgamızda
siyasi süyanlarla bütanletiriyosak, ermlaye
gülmün bir dağ garmında
vardır bir bildiğimiz elbet.

Üstelik
ekneğimle, ayımsız kalmamışsa
yüreğimde keşid bir hararetin tarısını
yürüyosak gece yarısı güneş
vaz geliyosa zindanlar bize
kenarmaya bağlanıyosak zincirleri
türki tülünde şaymak istiyosak
vardır bir bildiğimiz elbet.

Açaysa getmişikilen heri
çoğularak keşid kararlılar
ve selam yollayıosak, Cema'ın çocuklarına
Anadolu'nun dağlarından
dayan bizi dünyamın ezilen halkları
vardır bir bildiğimiz elbet.

Mahmut CANVER

ILAN

Ve yüreğimizde bir sızı...
Ve yine yüreğimizde bir haber..
Ve yine altıncağ yolunda şehit düşmüş
Komünist bir ÖNDER !.. M. ALI ÇAKIROĞLU.

Ama hayır! Göz yaş dökmeyeceğiz.
Her şehidimizi andığımız gibi
O'nu MLM güzergahı yolunda
Şehit düştüğü kavgayı sürdüreceğiz.

Anısı Mücadelemize rehber olacak.

Yeni Demokrat Gençlik
Avrupa Komisyonu.

özgür
gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi

6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL

Yurtdışı

6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. ŞİT. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırın. Makbuzun fotokopisi ekledir.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırın. Makbuzun fotokopisi ekledir.

ADI SOYADI:

ADRESİ:

ŞEHİR:

TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ Scramble Yazışları Müdürü: Kemal Boztaş, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat, Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:516 25 38 - 516 60 20 Faks: 516 23 23, BÜROLAR: ANKARA: Necatibay Cad. No. 80-12 Makape Tel-Faks: 230 63 27, İZMİR: 850. Sokak No. 31 Üçüncübaylar Yapırsay İşhanı 5/504 Konak Tel: 41 93 09, ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çikmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, MALATYA: Tuğat Temel Cad. Halkoğlu Ağıt. B blok. D/8 Tel-Faks: 22 08 04, ESKİŞEHİR: Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120.

KAYSERİ: Cumhuriyet Mah. Aytaç Sok. Farapoğlu İşhanı (9) Kat:4 No:5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkovi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM. Yurtiçi Hesap No: Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187. Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004186

Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Basıldığı Yer: GÜL OFSET, Dağıtım: YAY-SAT

“Böcek yiyen Böcekler” Çıkmazın çözümü mü?

Tansu Çiller başkanlığındaki hükümet işbaşı yaptığı günden itibaren, ülke tarihinde görülmemiş bir terör siyasetinin yasal kılıflarını hazırlamaya başladı. Bir yandan dünyadaki bilinen örnekleriyle leş yiyen hayvanlar sürüsüne benzeyen özel ordunun oluşturulması için zemin hazırlanırken, diğer yandan estirilecek devlet terörü fırtınası için uluslararası diplomaside hızlı adımlar atılmaya başlandı.

Kapalı kapılar ardında, İsrail ile ortak operasyonlar düzenleme konusunda gizli anlaşmalar yapılıyor, bölgenin bütün despot yönetimlerinin hoşnutsuz olduğu Kürdistan Devletinin geleceği ve PKK'ye karşı girişilecek manevralar İran girici yönetimiyle tartışılıyor ve aynı sebeplerden dolayı bölgedeki en önemli askeri güce sahip ülkelerden bir olan Irak, ABD ile uzlaştırılmaya çalışılıyor.

Uluslararası planda böylesi pis işler tezgahlanırken yeniden yapılandırılacak terör devletinin ağır mali gücü ise Türkiye ve Kürdistan emekçilerinin omuzuna yükleniyor. Memur maaşlarına, geçmiş altı ayın kayıplarını dikkate almıyan yüzde 8'lik bir "iyileştirme" yapılarak memurun cebine girmesi gereken 40 trilyon TL'ne el konuluyor. Temel gi-

nisi, Kurumu ve PTT'nin zarar eden posta bölümü dışında kalan Komünikasyon Bölümü, Çiller, Dünya Bankası'nda görevli ABD'li vatandaş ile özelleştirme projelerini tartışırken bu KİT'lerde çalışan onbinlerce işçiyi işsizlikle başbaşa bırakıyor. "Devletli küçültme" adı altında özel orduları, özel timleri ve kontr-gerillasiyla militarist devlet büyütülüyor. Temel Osmanlıda atılan bürokrat yapılandırma son "özelleştirme" operasyonlarıyla komprador kapitalizme yenik düşüyor.

SUSAN TOPLUM KONUŞMAYAN İNSANLAR

Ülkeyi bir cehennemine dönüştürecek ifletsiz, namussuz bir savaşın hazırlıkları çok ciddi olarak yapılırken hem uluslararası kamuoyunun

hem de ülke kamuoyunun dikkatlerini bir noktaya toplayabilecek "catlak sesler" şusturuluyor ilk önce. Burjuvazi büyük bir cesaretle bu işe parlamentodan başladı. HEP'li kapatırken HEP'li milletvekillerinin tüzel kişiliğini, milletvekili dokunulmazlıklarını bile tartışma konusu yaptı. Onlarca milletvekili için TCK'nın 125. maddesini (ölüm cezası gerektiren ceza kanunu) ihlalden DGM'lere suç duyurularında bulundu.

Bu, topyekûn savaşın yaklaştığı bugünlere artık bazı milletvekillerinin de yargısız infazlara kurban gidebileceğinin ilk sinyalleri anlamına gelmektedir.

Kürdistan'da gerillaıyla mücadele adı altında Kürt köylerine bombalar yağdırılırken bunu gizleyecek, örtbas edecek, görevi basın-yayın dışı amaçlı ticari gazetelere önce milyonlarca liralık prim dağıtılıyor ardından da brifinglerde aldıkları bu primler karşılığında nasıl haber ya-

pacıkları şeklinde bizzat Genelkurmayca yönlendiriliyor. Görevi habercilik olmayan basın bu şekilde teşvik edilerek devletin dümen suyuyla kürek çektilirken halkın gözü kulağı, olan halkın sesi olan devrimci-demokrat basın toplantı üstüne toplantıya karar veriyor, polis teki-ballerına uğruyor. İrtibat büroları polis terörüyle dağıtılıyor. Bunun son örneği Özgür Gündem'in kapalıma girişidir. Devlet terörünü açığa çıkarma, devletin kirli işlerini teşhir etme önemli bir ülke devrimci-demokrat kamuoyundan gizlenen Özel Tim çapulcularının, Özel Ordu asalaklarının istediği gibi at oynatabileceği savaş ortamı yaratılıyor.

"SESSİZLİK VURGUN"UN HAREKETSİZLİK OLUMUN HABERCİSİDİR

Kars'tan Antep'e kadar Kürdistan'ın bütün il ve ilçelerinde son üç aydan beridir olağanüstü bir hareketlilik söz konusudur. Hergün onlarca tank, onlarca zirhl araç dolusu asker bir yerden diğer bir yere sevk edilmektedir. Dersim, Sınak ve Ağrı ağırlıklı operasyon alanları olarak belirlenip dört bir koldan toplu tüfekli sarılmaktadır. Gerilla gruplarının üzerinde bir takım kimyasal silah dememeleri özellikle son günlerde artmıştır.

Türkiye halkların zorlu bir kış beklemektedir. Türkiye devrimci hareketi yeni bir "Kuşatma ve Yok Etme Hareketi" ile karşı karşıyadır. Tabii ki gerilla oynak doğası gereği sabit mevzi savaşlara girmez. Bugünkü aşamada bunu reddeder. Ama zirhl birliklerden, teknolojik araçlardan yoksun olan gerilla, ilkbahar ve sonbahar mevsimlerinde hareketliliğini, sıcak yaz ve Kürdistan'ın "büyük donduran" kışında gösteremez. Yaz ve Kış mevsimi arasında bir tercih yapmak gerekirse gerilla gene Kış'a karşı "yoksulun anası" sayılan yazı tercih eder. Dünyadaki örneklerinden de hareketle bunun bilincinde olan kontr-gerilla ve gerilla karşıtı tüm militarizm kendisinin "Kuşatma ve Yok Etme Hareketi" için en uygun zamanın Kış olduğunu bilir.

Sınıf bilinçli gerilla, Kış hazırlıklarına Yaz'ın en sıcak günlerinden başlar. Ve mevsim ne olursa olsun düşmanıyla onun istediği yer ve zamanda savaşmaz. Gerilla verdiği

savaşın gerçekte bir "inisiyatif korma" olduğunu bilir. Savaşın veya vuruşmanın yerini ve zamanını kendisi tayin eder. Düşmanın operasyon yolu üzerinde durmaz, fakat onun operasyonundan kaçacağına diye de güçlerini kitle temelini olmadığı bölgelere doğru kaydırmaz. Tarihsel örneklerinde olduğu gibi ana güçlerini merkezi bölgelerin içlerine doğru çekerken, yardımcı kollar ayırarak operasyoncu sirtlan sürülerini yanlardan ve arkadan yıpratmaya çalışır, onların lojistik ve muhabere kaynaklarına yıldırımlar gönderir.

Halkın gücü, örgütlü ve eşgüdümlü olduğu sürece maddi bir değer olur. Birbirinden kopuk, bağımsız ve grupçu tavırlar belki geride bir "hoş seda" bırakır, başka bir şey değil! Türkiye devrimci hareketine düşen önemli bir görevde, memur ve işçi eylemlilikleri yaratarak bunlar arasında eşgüdüm kurma ve topyekûn savaş hazırlıklarına karşı Türkiye ve Kürdistan çapında genel direniş örgütlemek olmalıdır.

İşçi ve memur eylemliliklerindeki "özgün biçimler" reddedilmelidir, bu tam da burjuvazinin istediği eylem biçimidir. İşçilerin topluca büyük kesmesi, veya Gülhane Parkı'nda mangal kurması burjuvaziyi rahatsız etmeyen, aksine eğlendiren tutumdur. İşçi sınıfının ya da memurların "saç kesme" veya sokak ortasında bodro yakma gibi hiçbir yaptırım gücü olmayan tutumları, egemenleri eğlendirmekten öte onların ekmeğine yağ sürmektedir. Bu yolla burjuvazi ülkede demokrasinin olduğunu ve isteyen istediği eyleme başvurabileceğine hoşgörüsüyle yaklaştığını hem ülke hemde dünya kamuoyuna duyurmaktadır. Çıkarımı herşeyin üstünde tutan burjuvaziye en büyük darbe grev silahıyla vurulmalıdır. Ve bütün grevler siyasallaştırılmalıdır.

Türk-İş'in pasifist önderliği istemeyerek aldığı grev kararına "ülke koşullarının hassasiyetini" ekleyerek ne kadar "kararlı" olduğunu henüz şimdiden göstermiştir.

Sınıf bilinçli işçilerin ve bütün devrimci-demokrat yapıların en acil görevlerinin başında Türk-İş çatısı altında olan işçilerin yumruğunu kendilerine hissettirmesi olmalıdır.

Sosyalist basın elele verip yarattığı değerler için ortak gündemler çerçevesinde eşgüdümlü eylemler örgütlenmelidir. vb.

**Kürdistan'da gerillaıyla
mücadele adı altında
Kürt köylerine
bombalar yağdırılırken
bunu gizleyecek,
örtbas edecek, görevi
basın-yayın dışı amaçlı
ticari gazetelere önce
milyonlarca liralık prim
dağıtılıyor ardından da
brifinglerde aldıkları
bu primler karşılığında
nasıl haber
yapacakları şeklinde
bizzat Genelkurmayca
yönlendiriliyor.**

Türkiyeli işçi ve emekçilerin ve küçük üreticilerin hazırlanan yeni vergi paketleriyle sofralarından çalınan bir ekmeğe daha, terör düzeninin şiddet kaynağı haline getiriliyor. Özel Tim denilen "Rambo" tipinin binlercesi yetmezmiş gibi bu sayı tam sekiz katına çıkarılıyor. Tansu Çiller tarafından "böcek yiyen böcekler" olarak tanımlanan ve mevcudu üç bürokratça çoğaltılabilecek bir özel ordu kurma girişimlerine başlandı bile. Gerçekler "böcek"lerinden farkı olmayacak olan ve büyük ihtimalle eski MHP ortaklarından ve serserilerden oluşturulacak olan özel ordu, diğer bir deyişle paralı askerler sürüsü ve en değme bürokratlar kadar maaş alan Özel Tim çapulcularına ayrılacak kaynak tabii ki memurların, işçilerin ve bunlar kadar sömürülen küçük üreticilerin cebinden çıkacak.

Terör müsteşarlığı adı altında yeni bir müsteşarlık kuruluyor. İlginc olan şudur ki Tansu Çiller hükümetinin yeniden yapılandırılmak istediği terör devletinin bütün köşebaşlarını eski MHP'li militanlar tutmuş durumda. Mehmet Agar'dan tutun İstanbul dışındaki bütün önemli illerin omni-yet teşkilatları MHP'lilerce paylaşılmış durumdadır.

Önyıldardan beridir sınırlarının dışından hiçbir tehditle karşılaşmayan TC'nin bugünkü askeri harcamaları neredeyse 250 trilyon liraya yaklaşılıyor. Önden sonra utanmadan bütçe açıklarına neden olarak işçilerin ve memurların aldığı üç kuruş maaş ya da KİT'ler gösteriliyor.

Türkiyenin bütün emekçileri buna şahittir ki daha dün sadece devletin sırtına yük olan ve zarar eden KİT'leri satışa çıkaracaklarını söylemişlerdi. Oysa gelinen aşamada görünen şudur ki, özelleştirme kiskacına alınan ilk KİT'ler hem de Türkiye'nin en çok kâr eden KİT'leri. Sözgelimi Et Balık Kurumu, Süt Endü-

"Terörle mücadele müsteşarlığı" adı altında oluşturulan "özel ordu" bugün tamamen MHP'li faşistlerden oluşturulan paralı askerler, şimdiden köyler ve mezraları yakıp yıkmaya başladılar bile.

TİKKO gerillaları Dalören Karakolu'nu bastı

Haber Merkezi- Hozat'a 10 km uzakta, Beyaz Dağ'ın eteğine kurulmuş, 30 haneli bir köy olan Dalören 1979'dan beri gerillaların uğrak yeri olarak biliniyor. Dalören bu ününü 12 Eylül'de birlikte mücadele alanlarını terkedenele inat silahlı mücadelenin içinde bulunan TİKKO gerillalarına borçlu. Gerillalar Dersim'in diğer alanlarında olduğu gibi bu alanda da defalarca TC askerleriyle sıcak temasa girmiş, gerilla savaşını ilmi ilmi dokunmuşlardır. Dalören köyüleri Beyaz Dağ'da şehit düşen Şefik Karaağaç ve yoldaşlarını hiç unutmamaktadırlar. Ve TİKKO'ya o zamandan beri duydukları güvenin boş olmadığını yaşıyorlar şimdi.

Yoksul Dalören köylüleriyle gerilla arasındaki sıkı bağı bilen düzen güçleri köye hakim bir tepenin başına 40 kişilik bir karakol kondu. Uzun zamandır Dalören köyünün üzerinde bir baskı üssü olan Dalören karakolu 3-4 Ağustos günlerinde TKP/ML-TİKKO gerillalarının baskısına uğradı. TKP/ML TİKKO'nun 1. Olağanüstü Parti Konferansı'ndan sonra yoğunluk kazanan eylemler dizisi Dalören'de de sürdü. Aynı zamanda bu karakol baskını T.Kürdistanı'nda yürütülen topyekün savaş karşı bir saldırdır.

Tanıkların anlatımına göre 3 Ağustos günü gece saat 24.00 sularında gerillaların ağır makineli ve top atışlarıyla başladığı saldırıya TC askerleri yanı sıra verememiştir. Gece boyu top mermileri

karakolu dövmüş, silahlar aralıklı konuşmuştur. Safakla birlikte karakola asker sevkıyatı yapılmış, karadan ve havadan yoğun askeri saldırılara rağmen gerilla silahları susmamış, daha da can

alıcı olmuştur. Bu yüzden takviye birlikleri etkisiz kalmıştır. Gerillalar üslerine kayıp vermeden geri dönerken geride 10'dan fazla TC askeri ölü, 18 kadarını da yaralı bırakmıştır.

TKP/ML-TİKKO gerillalarının eylemleri 1. Olağanüstü Parti Konferansından sonra yoğunlaştı

TMLGB, TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansını selamladı

Haber Merkezi- TKP/ML-TMLGB Temmuz ayından Ağustos'a dek uzanan bir zaman diliminde çeşitli eylemler dizisiyle TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nı İstanbul halkına tanıttı.

10 Temmuz'da Yapı Kredi bankasının Çağlayan ve Kasımpaşa Şubeleri ile Akbank'ın Kasımpaşa Şubesi, 13 Temmuz'da Yapı Kredi Yayla ve Fikirtepe Şubeleri, Akbank Selamçeşme, Garanti ve Ziraat bankalarının Esenler şubeleri, Emlakbank'ın Umranıye Şubesi ve Sarıyer'de bir banka şubesine molotof kokteyli atıldı.

Yine 10 Temmuz'da Kadıköy-Çamlıca yolu molotoflardan sonra ulaşıma kapatıldı. Yola TKP/MLGB imzalı 2 pankart asıldı.

Çeşitli tarihlerde İncirli Devlet Hastanesi'ne, Esenler otobüs durağına, Avcılar-Esenyurt yolu üstüne, Kartal ilçe merkezine ve Boğaz köprüsü çıkışına TKP/ML-TMLGB imzalı pankartlar asıldı.

31 Temmuz'da Eminönü-Sultanhamam'da korsan gösteri düzenlendi. Pamukbank ve Yapı kredi bankası şubelerine molotof kokteyli atıldı, kaşlama yapıldı. Umranıye, 1 Mayıs, Kartal,

Bağcılar, Esenler, Sefaköy, Avcılar merkez, Kadıköy, Yenibosna, Soğanlı, Kocasinan, Ornektepe, Gülsuyu, Pendik bölgelerine; Eminönü-Halkalı tren hattına yazılama yapıldı ve yaklaşık 650 afiş yapıştırıldı. Çeşitli bölgelerde konferansa ilişkin bildirimler dağıtıldı.

Ayrıca Komünist gençliğin önderlerinden M. Ali Çakıroğlu'nu ancak amacıyla 350 pulun yapıştırılmasının dışında çeşitli bölgelerde yazılama ve yapıldı. Boğaz köprüsü çıkışına bir pankart asıldı.

Sivas katliamını protesto eden 400 bildiri dağıtıldı Kağıthane

işçilerinin direnişini desteklemek için Umranıye, Haydarpaşa, Esenler, Kartal, Pınar mahallesi ve Bağcılar'da yazılama yapıldı.

Konferansla ilgili Ağustos ayı içinde Çağlayan'a pankart, Sarıyer Derbent Mahallesi'nde üç yerde ise yazılama yapıldı. Sarıyer merkezine de yazılama yapıldı. Yine Sarıyer Kilyos yolu üzerinde yazılama ve trafoya pankart asıldı. Büyükdere Dağ evlerine de yazılama yapıldı.

İzmir Bornova, Bayraklı, Cennetçeşme semtlerine konferans ve M. Ali Çakıroğlu ile ilgili 100'e yakın afiş ve pul asıldı.

Kamu Emekçileri'nden TKP/ML Konfesansı için eylemli kutlama

Haber Merkezi- Bir grup kamu emekçisi TKP/ML 1. Olağanüstü Parti konferansını tanıtmak amacıyla İstanbul'da bir dizi eylem gerçekleştirdiler. Eylemlerle ilgili TKP/ML taraftan Kamu Emekçileri'nin yaptığı açıklamayı sunuyoruz:

"Partimizin konferansını sıcak savaşın yaşandığı dönemde korkusuzca yapması hakim sınıfların hayal kırıklığına uğrattığı gibi, o sömürücülerin korkulu rüyası da olmuştur.

İbrahim Kaypakkaya, Süleyman Cihan, Kazım Çelik gibi önderlerin ışıklı yolunda yürüdüğü yeni

önderliğimizin büyük iktidar yürütüldüğü savaşındaki bu şanlı başarısını unutmamak olanaksızdır. Marksizm-Leninizm ve Maoizm'in zaferiyle toplanan parti konferansımıza biz TKP/ML-Kamu Emekçileri de coşkuyla selamlıyoruz. Kamu Emekçileri olarak TKP/ML'nin şanlı kızıl bayrağını Alibeyköy, Sarıgazi, Esenler ve Bakırköy'de dalgalandırdık. Ayrıca İstanbul'un çeşitli yerlerinde partimizin imzalı kuşlamalar yapıldı. Selam diyoruz Dersim'e, Amed'e, Tokat'a, Toroslara, Nurlaklara bin selam. Yolunuz TKP/ML'nin ışıklı yoludur"

TİKKO Kızıldere'de bir işbirlikçiyi uyardı

Tokat/Özgür Gelecek- 20 Temmuz 1993 saat 23.30 civarında Almus'un Kızıldere köyünde işbirlikçi olduğu söylenen Haris Damar TKP/ML-TİKKO gerillaları tarafından uyarıldı.

Bölgeden alınan bilgilere göre Haris Damar'ın evine giden TİKKO gerillaları "Komutan seni çağırıyor" diyerek dışarı çağırıyorlar. Haris Damar korkusundan dışarı çıkamıyor. Gerillalar da onun işbirlikçilik yaptığını bir daha böyle birşey yaparsa cezalandırılacağını söylüyorlar. İşbirlikçilik yaptığını reddeden Haris Damar, gerillalar uzaklaşınca saat 8-10 el ateş ediyor. TİKKO gerillaları da karşılık vermeden bölgeyi terk ediyor. Haris Damar 1 hafta sonra köy koruculuğundan istifa ediyor.

Kızıldere köyünden komuyla ilgili götüştüğümüz kişiler TİKKO nun işbirlikçileri cezalandırılmaları olumlu karşılıklarını belirterek "İşbirlikçiler devrimcilerle zarar verdikleri gibi onlara yardımcı olan halka da zarar veriyor diyorlar.

Paris'te açlık grevi

Haber Merkezi- Kürdistan'da T.C'nin yaptığı katliamları, sokak infazları ve gözaltında kayıpları protesto etmek amacıyla Paris Sante Cezaevi'nde tutuklu bulunan TKP/ML ve Devrimci Sol Güçler'den dava tutsağı 5 Türk ve Kürt devrimci ve 1 Fransız devrimci 14 Temmuz'dan başlayarak 3 günlük bir açlık grevi yaptı. Eylemi 6 Yugoslav, 1 Türk, bir Yunanlı ve Ermeni asıllı bir Lübnanlı da bir günlük açlık greviyle destekledi.

Fresnes Cezaevi'nde ise TKP/ML dava tutaklarıyla birlikte 1 Mısırlı, 2 Portekizli ve 2 Fransız aynı nedenlerle 3 günlük bir açlık grevi yaptı.

Devrimci tutsaklar Gebze ve Sakarya'ya sürgün ediliyor

Haber Merkezi- Adalet Bakanlığı bir genelge yayımlayarak 27 Temmuz 1993 tarihinden itibaren İstanbul DGM'ce tutuklanan devrimci tutsakların Gebze (erkekler) ve Sakarya (kadınlar) cezaevlerine gönderilmesini kararlaştırdı. Genelgeye kaynaklık eden talep İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'ndan geldi. Savcılık, Adalet Bakanlığı'na gönderdiği bir yazıda, Bayrampaşa Cezaevi'nin doluluğunu gerekçe göstererek "terör suçlusu" tutuklularını, Gebze ve Sakarya Cezaevlerine gönderilmesini istemişti.

İstanbul Moda'da iki İYÖDER'li öğrencinin katledildiği polis baskanının sağ kurtulan tanığı Ergül Uzundiz yeni uygulama kapsamında Sakarya Cezaevi'ne gönderildi. Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şube Başkanı Avukat Ali Rıza Dızdar kararı hukuk adına utang verici bir vesika olarak nitelendirerek Adalet Bakan'ını istifaya çağırdı.

IHD İstanbul Şube Başkanı Er-

can Karar ise Özgür Gündem'deki 6 Ağustos tarihli köşe yazısında "Bayrampaşa kapalı cezaevinde solun bir kesiminin yalnızlığını fırsat bilen devlet, anlaşız yeni cezaevi dramları yaşatmaya istahlanıyor" diyerek Devrimci-Sol'un kanatlarını dolaylı yoldan Adalet Bakanlığı'nın kararına sebep olmakla suçladı. Karar, "T.C zindancı ve intikamcı yöntemlerle topla oynar gibi tutuklu ve hükümlülerle oynamaya devam etmektedir" diyerek kamuoyuna bir çağrıda bulundu; "Gelin Gebze böyle ünlermesin"

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki Ekim, TİKB, TKP/ML Hareketi, TKP/ML, DY, MLSBP, TEKEP, TKP/Leninist, TDP, THKP-C/HDÖ, PKK-Rizgari davalardan siyasi tutsaklar ise 6 Ağustos'ta yaptıkları bir basın açıklamasında Adalet Bakanlığı'ni yalnladılar. Devrimci tutsaklar 1000 kişilik kapasitesi olan Sağmalcılar Cezaevi'nde sadece 500 siyasi tutuklu kalıyor" dediler.

Ramazan CEVİZ

M.Şefik KARAĞAÇ

SİZ TERÖRİST'SİNİZ

Milyonlarca işçiyi on kuruluşluk zam uğruna Sokağa döküp açlığa mahkum etmediğiniz için ABD Başkanının kapısında bir selam uğruna

Günlerce beklemediğiniz için

Boğazda bin liraya villa alıp sefa sürmediğimiz için

Baldır bacak kokteyllerde, karlılarımızın bucağ arasında

patlatmadığımız için Fransız şampanyalarını

Eğitlik otaklarıyla yüzlerce Kürt'ü sürmediğinizden yaban ellere

En büyük fuhuş vergisi sahibi Manukyanlara ödül vermediğiniz için

SİZ BİR TERÖRİST'SİNİZ!

VE gere biliyoruzki

Tüm bu halk düşmanların ölkeden sürene kadar

Sizin Terörünüz SÜRECEK!...

OTURAN ADAM

DERSİM'DE HALKIN İÇİNDEN GÖZLEMLER

Gerilla mücadelesi tehdit ve baskılarla ayakta kalabilir mi?

Nice isyanlar, nice kavgalar görmüş olan Dersim halkı PKK'nın tehditlerini onur kırıcı buluyor

Son zamanlarda Dersim halkı, kabullenemeyeceği ve daha da önemlisi hiç de hakemediği tehditlerin, dayatmaların şaşkınlığını azülerek yaşıyor.

Dersim'de dağıttığı bildirimlerde görünen o ki, PKK, tehdit cephesini alabildiğine genişletmiştir. Dini, dini, düşüncesi ne olursa olsun, herkesin, ulusal hareketin almış olduğu kararlara uymak zorunda olduğunu, uymayanların cezalandırılacaklarını açıkça ilan etmiştir.

-Yoksul-zengin ve hatta halk ve karşı-devrimci güçler ayrımı yapmaksızın, sınıf ve tabaka farklığı gütmenden, rastgele genel bir zorunlu vergileştirme uygulaması başlatan PKK, bu politikasından vazgeçmediği takdirde yoksul Dersim köylüsü ile burun buruna gelecektir.

-Tehditle ulusal harekete katılma anlamında "zorunlu askerlik görevi"ni dayatmaktadır.

-Hiç uğramadığı köylere, yine ilk karşılaştığı köylülere tehdit ederek gönderip isteklerinin karşılanması istemektedirler. Yeterince karşılık ve ilgi bulamadıklarında ise, sınıflar not edip korku ve tehditler savurmaktadırlar.

-Yine hiç uğramadıkları köyler de dahil tüm köylerde "Kürdistan Meclisi"ne bağlı olarak çalışacak olan köy muhtarlığı ve ihtiyar heyeti kapsamında köy yönetim organının seçilmesi gerektiği talimatları yaydırılmaktadır. Bu köy yönetimlerinin ulusal kurtuluş hareketinin tüm kararlarına eksiksiz uyma zorunluluğu tehdidi savrulmakta, aksi davranışlara resmi ceza bedelleri sunulmaktadır.

Bu kadar tehdit karşısında köylülerin çaresizlik içine düşüp, evini barkını yüklenip kaçabileceklerini düşünen PKK, bunun tedbirini de almamış edemiyor. Nasıl mı? Tabii ki yine tehditle.

İşte bu gibi tehditleri içeren bir PKK bildirisinin son tehdidi de, hiç kimserin evini malını-mülkünü satıp da yerini yurdunu terkedemeyeceği yönünde, hatta böylece durumlarında nakliye işini üstlenen sürücüler de ölümlü tehdit edilmekte yerini yurdunu terkedip PKK'nın elinde kaçacak, gittikleri yerlerde bunun bedelini aileleri, malları ve canlarıyla ödemekle tehdit edilmektedirler.

PKK, bu tehditle halkı açıkça şuna demek istiyor: "Her türlü baskıma, tehdidime boyun eğmek, oturmamı kabullenmek zorundasın. Bundan kaçma hakkın yok."

İşin can alıcı ve dolayısıyla önemle üzerinde durulması gereken hassas noktalardan biri de, PKK'nın bu tehditleri karşısında gelişen tepkinin kontrole alınması, yanlış yönelimin engellenmesi halkın akılcı bir şekilde yönlendirilmesi konusudur.

Çünkü, PKK'nın bu tehditleri, yanlış eylem ve davranışlarıyla ni-

hayet Dersim'de de karşı-devrim güçlerinin anlamakla bulamayacakları provakatif bir ortam yaratılmıştır.

Bir dönem Dersim'deki boşluktan yararlanıp, çeşitli gerici aşiret ilişkilerinin bünyesindekin, garaz vb. gibi kötü emelleri, fırsatçılıklarını kendine dayanak yapıp, giderek halk üzerindeki tehdit ve baskı dozunu arttıran PKK, halkı "kurtarıcı" aramaya başlamıştır.

Bölgeye gelen TIKKO gerilla grupları alkışlarla, bayram havasında karşılanmaktadır. Bu durumlar karşısında iyi ve kötü olanın hesabını iyi yapmak gerekiyor. Bayram havasında "Bizimkiler" tanımıyla sevinçle ve inançla karşılayanları değil, azımsamamak lazım. Bu, torağa ekilen tohumun ürünüdür. Ama bu ürünün içindeki zehirli otlara gözlerinizi kaparsak ürünümüzün verimini düşeceği muhakkaktır. Gerici, çıkarıcı kaypak kesimler "Bizimkiler" geldi, artık şimdi de PKK gikim çıkarsın da görelim" gibisinden horozlanmalarının altındaki fırsatçılığı, hilebazlığı da görmemek körlük olur.

Dikkat edilirse devlet, sinsiçe PKK'nın yanlışları karşısında, gerek halkın ve gerekse de TKP-ML'nin tepkisinin ne olacağını büyük bir merakla beklemektedir. Tabii tepkinin ne olmasını istediği malum. Bu sinsi beklentinin yanında, gerek kendi ağzıyla, gerekse de halkın içindeki gerici, karşı-devrimci ağızları aracılığıyla korkutucu da elden bırakmamakta hatta buna özellikle önem vermektedir.

Devlet güçlerinin "PKK'nın Dersim'e yerleşmesi" aslında TIKKO'nun namus meselesidir. TIKKO namusunu temizlemek zorundadır" şeklindeki sinsi ve kötü emelli provakatif propagandalarının yanı sıra, Dersim halkının "Barazı Kürdistan topraklarıdır. Türk Solunu Kayseri'den öteye süreceğiz" gibi sözleri PKK'nın ağzından duyulması da üzücü ve düşündürücüdür. Gerici, sinsi emelli propagandaların yaygınlaştırıldığını görüyoruz. Bunun altındaki hileyi anlamamak, ihanete sürüklenmektir.

Böylesi hassas, gergin, provakatif atmosferin yaratılmasının sorunsuzu PKK'dır. Dolayısıyla, bu provakatif ortamı çeşitli biçimlerde kullanmak isteyen devlet güçlerinin emellerini boş çıkarmaya uğraşırken da yine büyük pay PKK'ya düşmektedir. Bunu nasıl yapacaklar? Tabii ki yanlışlarından kurtularak; gerek söyleme gerek teorisinde ve gerekse de pratikte bu yanlışlarından vazgeçtiğini dosta düşmana dayatması ve pratikte kanıtlanmasıyla mümkündür.

Bu konuda fazla iyimser düşünemediğimize göre, öyle ise PKK dışındaki halk güçlerinin, özellikle TKP-ML'nin de bu provakatif zeminde ayaklarını yere sıkı basan,

akılcı, sabırlı bir yaklaşımla PKK'nın yanlışları karşısına halkla birlikte dikilmek gibi bir görevi vardır.

PKK'yi tanıdığımız göre, yanlışlarından vazgeçeceği ve buna dosta düşmana karşı ilan edeceği umuduna kapılmak hayalcilik olur. Öyle ise politika ne olmalı? Bu konuda belirsizlik, insiyatifsizlik büyük bir sorumsuzluk olur.

Amacın PKK'yi bölgeden kovmak olamayacağı açık. Böylesi yaklaşım, PKK'nın yarattığı provakatif zeminde devletin istediği oyunla kol kaldırmak olur. Doğru yaklaşım, halkı PKK'ya karşı değil, PKK'nın yanlışlarına karşı duyarlı kılmaktır. Ve PKK'yi yanlışlarından vazgeçirmeye zorlamaktır.

PKK'nın hareket tarzı, aşiretçi çıkarılığın, fırsatçılığın ve gericiğin kötü emellerine hitap ettiği için belli oranlarda destek bulmakla birlikte, esas olarak Dersim halkından kalıcı bir destek bulamayacaktır.

DERSİM HALKIYLA KONUŞMALAR

Elinde PKK'nın tehdit serilerini içeren bildiriye okurken, tepesi atıyor bir köylünün. "Yahu ne bu saçmalıklar" diyerek hiddetlenip köy kahvesindeki halka sesleniyor. "Bunlar bize düşmana muamelesi yapıyor. Karşı karşıya gelsek de konuşsak" derken, diğer köylü lafını kesip söze karışıyor. "İyi güzel söylüyorsun da, insani konuşmuyorlar ki. Karar budur, uyacaksınız diyorlar" Bir başkası lafı alıyor. "Bize ne yaparsın haklı kardeşim TIKKO'cuların yumuşak yüzüklüğü karşısında takır takır konuşurdük, hatta adamların üstüne bağırıp çağırırdık, hatalarını çektinmeden yüzlerine söylediklerimizde, bize karşı gösterdikleri anlayış ve hoşgörülerini istismar edip için kıyısında kalmayı yeğliyorduk. O zaman iyiydi değil mi? Şimdi PKK'nın karşısında niye dut yemiş bülbüle dönüyoruz. Bu işler böyledir işte. "Tüm konuşmaları sessizce dinler vaziyette oturan bir başka köylü "İki çift laf" için müsaade istiyor. "Her şeyi rağmen bütün bu olanlara seviniyorum. Çünkü, bu kötülükler, tehditler, bize hiç olmazsa iyi olanla kötü olanı, haklı olanla haksız olanı, birbirinden ayırt etmesini, doğru olanı destek vermemiz gerektiğini geğre olsa öğretiyor" deyince çevresindekilere destek alıyor. Elinde PKK bildirisini olan köylü tekrar lafı alıp kazdığı bir başka noktaya daha dikkatleri çekiyor. Parmaklarını satırlara bastıra bastıra kelime satırlarını takip ederek okuyor. Tehditler dizisinden kendi içinde mantıksız bir husus. Evet, bu tutarsızlık ve şaşkınlık bu kadar tehdit altındaki Dersim köylüsünün gözünden kaçmıyor.

Mesele şu: Devlet kurum ve kuruluşlarında çalışanları "görevlerinden ayrılın" tehdidinde bulunan PKK, ardından da tüm çalışanlara, çalıştıkları kurum ve kuruluşlarda grevler, oturma eylemleri vb. gibi tepkiler önermektedir. İşte peşimiz ve lahana torçusu. İnsana "Pes doğrusu" dedirten bu PKK şaşkınlığı; kör milliyetçiliğin, çağdışı ve ilkeliliğinin boyutunu gösteriyor. Dersim köylüsü bu vb. ilkeliliklerin farkında ve hiddetlenmeye de fazlasıyla hakkı var. Dersim halkı aslında çok peyin bilincindedir. PKK'nın yanlışları tam da bu noktada odaklaşıyor. Dersim halkının özgül konumlarıyla çekişme halinde. Çünkü, Dersim köylüsü esas olarak haklarını biliyor, çoğu konularda yaratı, zararı ayırt edebiliyor; bu bilinc onlara verilmis. PKK'nın işini zorlaştıran da bu işte. Çünkü bunu dikkate almıyor.

Dolayısıyla milliyetçiliğin körlük ve ilkelilik boyutunun varındığı; nokta, Dersim köylüsünün birçok mahalli hizmet ve çeşitli yatırımlardan mahrum bırakılıyor. Bunu fir-

sat bilen devlet, araçları "koruma", çalışanların "Can güvenliğini sağlama" bahanesiyle Dersim halkına mahalli yönetimlerin ve bazı kurum ve kuruluşlardaki hizmet birimlerinin sunmak istediği hizmetleri, yatırımları tümüyle kontrolüne alıp durdurmuş durumdadır. Dersim köylüsü, bu bahaneyi oluşturup devlete fırsat sunan PKK'ya karşı hoşnutsuzluk daymaktadır ve PKK'ya sormaktadır: "Çöp araçlarını, diğer bazı hizmet araçlarını yakarak, çalışanları kaçırıp işlerinden ayırmaları için tehdit ederek, rastgele öğretmenleri öldürerek yarattığınız bu durum kimin aleyhine işlemektedir?"

DEVLETE FIRSAT YARATILYOR

Devletin de, izlemiş olduğu taktiklerle, eskiye nazaran tecrübe kazandığı görülmüyor. Öğretmen öldürüyorsun, köylere öğretmen göndermem. Hizmet araç ve çalışanlarına saldırıp yakıp öldürüyor tehdit ediliyorsa, hizmet yok diyor. Hatta, Dersimliler, bu durumdan devletin memnun olduğunu, zaten devletin kendilerine hizmet getirmek istemediğini, bunun için PKK'nın gözü kör ve ilkel davranışlarını da bahane ettiği düşünmektedirler.

Devlet, değişimci, üretken; kültürel ekonomik ve sosyal olarak gelişen köy topluluğu ve köy insanı istememektedir. "İssizliği giderme" kandırması da bunun açık bir kanıtıdır.

Kalıcı çözüm sağlayacak hiçbir yatırım yapılmadan genç yığınların bazı kurumlarında maşaf olarak tutulması, aslında devletin Kürdistan üzerindeki etkisiz emeyi direktiği askeri çözümün bir parçasından ibaretir. Dağa çıkıp, gerillaya güç verebilecek genç kesimi, çeşitli kurumlara düzensiz verimsiz bir şekilde yaygın askeri çözümün sonucunu alana kadar maşaf aylıklar sorusu olarak geçici de olsa kontrollerinde tutmak istemektedirler. Evet, bunun, bombardıman altındaki Kürdistan'da başka bir anlamı olamaz.

Bütün bunlar Dersim köylüsünün gözünden kaçmıyor. PKK'nın ilkel ve gözü körce davranış ve eylem biçimlerinin sonuçlarıyla devletin amacının bir noktada bulaştığını ve devletin işine yaradığını, Dersim köylüsü yaşadığı kendi gerçeklerinden çıkarıyor.

Halkın büyük sıkıntılarının bir de, bütün bu olumsuzlukları, PKK'nın yüzüne karşı söylemeye mesidir. PKK, buna fırsat vermemektedir. İnsanlar üzerinde korku, panik yaratarak otoriteyi sağlama, herşeyi kontrolüne alma amacı gütmektedir. Ama, halk bu korku ve panik psikolojisinden kendini kurtarabildiği ölçüde PKK'yi yanlışlarından caydırabileceğini geç de olsa anlamaya başlamıştır. Önemli olan, bu konuda devletin ekmeğine yağ sürülecek hiç bir gerici karşı-devrimci provakasyona fırsat vermeden bunu geliştirmektir. Halka, doğru önderlik edip, onu, çaresizliği, şaşkınlığı, korkusu ve paniği ile başbaşa bırakmamak büyük öneme sahiptir. Çünkü bu duygular, halka ciddi yanlışlar yaptırabilir. Bunu önceden görmek ve halkı deyim yerinde ise kaderiyle başbaşa bırakmamak lazımdır.

PKK'nın yarattığı bu provakatif zeminde doğabilecek her türlü olumsuzluğun sorunsuzu yine PKK olacaktır. Dolayısıyla, bu ağır bedelin altına imza atmaktan kurtulmak da şimdiden mümkündür. Ve bu hiç gecikmeye ve geçiştirilmeye gelmeyecek ciddiyet ve hassasiyettir. Aksi takdirde, halkı "İki acı pisliğe balanmış çubuk" misali durumlarla karşı karşıya bırakarak, yarın tarih önünde bunun bedelini ödemekten kurtulamayacaklarını akıldan çıkarmamalıdır.

EFRAHİM

Tokat'ta yoğun güvenlik önlemleri

Tokat/Özgür Gelecek- Son günlerde Tokat'ta gerilla mücadelesinin yükselmesiyle birlikte devlet güçleri köylere giriş çıkışları kontrol altına almaya çalışıyor.

Özellikle Tokat'ta gerilla mücadelesinin merkezi olarak bilinen Almus köylerinin giriş çıkışlarında jandarmalar bütün araçları durdurarak kimlik kontrolü yapıyor. Kimlik bilgilerini alıyor ve yoğun bir şekilde arıyor. Bu uygulama Almus-Reşadiye arasındaki köylere giderken daha da yoğun olarak yapılıyor. Bölge köylüleri bu uygulamadan tedirgin olduklarını belirtirken bir an önce sona ermesi gerektiğini belirtiyorlar.

Devlet gerillalara karşı kimyasal silah kullandı

Haber Merkezi- Temmuz ayının sonlarına doğru Nurhak'ta çıkan 19 PKK gerillasının ölümlüyle sonuçlanan çatışmada devlet güçlerinin kimyasal ve biyolojik silahlar kullandığı iddia edildi. Aileleri tarafından teşhis edilebilen Kemal Kapıcı ve Elif Gezer adlı gerillaların cenazeleri Adıyaman ve Elbistan'da toprağa verildi. Teşhis edilemeyen 14 gerilla ise Kahramanmaraş Belediyesi tarafından gömüldü. Aileler Maraş 19 cesedin çirliçiplak soyulmuş ve üst üste atılmış hallerini gördüler. Cesetleri tanımayacak durumdaydı, sınırsız olan bedenlerinde kurşun izi yoktu.

TIT 4 esnafı öldürdü

Haber Merkezi- Kapatılan HEP'in Diyarbakır İl Başkanı Vedat Aydın'ın katledilişinin 1. yıldönümü olan 10 Temmuz'da kepenk kapatma protestosuna katılan Diyarbakır'da dört esnafın Türk İstikamı Tuğayı (TIT) ismini kullanan kongerilla timleri tarafından öldürüldüğü öğrenildi. Kepenk kapatma eylemine katıldıkları için öldürülen esnafın isimleri şöyle: Hasan Okur, Osman Göçer, Mehmet Seddik Adıyaman, Cemal Buray. Melikahmet semtinde bir berber dükkanının da TIT tarafından aynı amaçla bombalandığı ancak ölen veya yaralanan olmadıkları öğrenildi.

TIT'in, kepenk kapatma eylemi başlamadan önce "İşyerini açmayan kişiler, vatan haini sayılıp dükkanları yakalacak, vatan hainlerine gereken ceza verilecek" biçiminde sözler içeren bir bildiri yayımladığı biliniyor.

Musa Anter gazetecilik ödülü

Haber Merkezi- Özgür Gündem gazetesi "Musa Anter'in anısını yaşatmak için" "Musa Anter Gazetecilik ödülü" düzenliyor. Son katılma tarihi 1 Eylül 1993 olan Musa Anter Gazetecilik ödülü köşe yazısı (Fıkra, makale), Haber, Araştırma-inceleme (Dizi yazı-Röportaj), karikatür olmak üzere dört dalda düzenleniyor. 1'inciye 3 milyon, 2'inciye 2 milyon, 3'üncüye 1 milyon lira para verileceği ilan edilen Musa Anter gazetecilik ödülü'nde ayrıca 3 adet de mansiyon verilecek

RAHİME HENDEN CİBALİ TEKEL FABRİKASINDAN 1988'DE ATILDI Beş yıldır tazminat için mahkeme kapılarında

İstanbul/Ozgür Gelecek- Rahime Henden 32 yaşında bir kadın emekçi. Mahkemelerde 5 yıldır süren bir mücadele yürütüyor. Bu mücadelenin geçmişi 1982 yılında Cibali Tekel Fabrikası'nda çalışmasına kadar uzanıyor. Altıbuçuk yıldır süren işçilikten sonra 1988'in Kasım ayında eşine az rastlanır bir gerekçeyle toplu iş sözleşmesinin 105. maddesinin F fıkrası gereğince işten atılıyor. Bu fıkranın içeriği, para cezası gerektiren suçta üç yıl içinde tekrarlamak. Rahime'nin ilk suçu izin kağıdını göstermeden dışarı çıkmak. Rahime "izin kağıdım vardı ama cebimde kalmıştı. 2. gün gösterdim, kabul etmediler." diyor. Ve para cezası veriliyor. "Madem böylesine yakıcı önemi var. İzin kağıdı görülmeden neden dışarı çıkarıldım" diye soruyor. Haklı olarak sorduğu sorunun hesiz yanıtı almış değil. Bu olayın ardından ikinci para cezasını iş çıkışında memurların kapısını kullandığında alıyor. Polis ertesi gün kapıya gelerek Rahime'yi karakola götürüyor. Bir gün karakolda kalıp bırakıldığı halde işten çıkışı veriliyor. İşverenin amacı hakkını savunan, sınıf bilinci olan insanları işten atarak kendi açısından buzuru sağlamaktır.

O tehlikeli bir işçiydi. Çünkü o haklarının bilincinde olmakla kalmamış, haklarını elde etmenin yolunun örgütlü mücadeleden geçtiği bilinciyle işçi arkadaşlarına da bunu öğretmişti. İşçi kadın sorunun yalnızca işsizlikle başlamadığını söylüyor. "Bunun öncesi var" diyor. "Bu olaylar olmadan önce raporlu olduğum bir süreçte işçiler yemekten zehirlenmişti. Hiçbir işçi şikayetçi olmadı. İşe başladığında olayı araştırmak için Cumhuriyet gazetesi muhabirlerinden Yavuz Şimşek fabrikaya geldi. Ona yemekhaneyi göstermemi istemişti. Göstermeye giderken kapıcılar bizi engellemişti. Daha o zaman genel müdürlük yemekhaneyi gazeteciye gösterdiğim gerekçesiyle çıkışımı verdi. Ama, Yavuz Şimşek olayın üzerine gideceğini söyleyince mü-

dürlük ihtar vemenin ötesine geçemedi."

SENDİKA YÖNETİMİ İŞVEREN DOSTU

Tekel fabrikasındaki işçiler Tek Gıda-İş sendikasının 1 nolu şubesinde örgütlüler. Sendika Rahime'nin işten atılmasına ses çıkarmadığı gibi sahip de çıkmıyor. O dönemde 1 nolu Şube Başkanı olan Mehmet Taban için "ülkücü şahıslara yardım ettiği" söylentisinin olduğunu söyleyen Rahime "bu yüzden sendika bana sahip çıkmadı" diyor.

Bunun ayrı bir nedeni de işçinin haklarına sahip çıkan, muhalif bir sendika yönetimi oluşturma çalışmasının içinde Rahime'nin de olması. Onun işten atılma sürecinin tam da seçim dönemine rastlaması tesadüf değil. "Delege listeleri hazırlanıyordu ve biz var olan yönetime karşı muhalefet ederek liste hazırlıyorduk" diyor Rahime. Ama işveren bu muhalefetin öncüsü olarak gördüğü işçi Rahime'yi işten atmakla birşey elde edemedi. Çünkü varolan potansiyel güç ve sınıf bilinci işçiler sendika yöneticilerini değiştirdi. Kendi içinde işçileri sendika yönetimine seçti. "Daha sonra gelişen bahar eylemlilerinde sendika yönetimi işçinin yanında olduğunu gösterdi." derken yüzü gülüyor Rahime'nin.

İşçi kadın için güzel olan şey işten çıkarıldığında işçilerin bir süre kendisine maddi destek sağlamaları. "maasını alan işçi arkadaşların evime gelip bir kısmını bırakıyorlardı. Bu çok güzel bir dayanışmaydı" diyor. Onlar Rahime'yi önemli bir değer olarak görüyorlardı. İşçiler fabrika yönetiminden tamlıkların devreye koyarak Rahime'nin yeniden işe alınması için uğraşıyorlar. Rahime bugün o günkü bu çabasını değerlendirenken şöyle konuşuyor. "İşveren bütün bunlara rağmen beni işe almadı. Bu noktada başarılı olmanın nedeni tandıklar aracılığıyla Tekel yönetim kademesindeki insanlarla bu

Rahime Henden 5 yıldır hak alma mücadelesinden vazgeçmedi.

işçi halletmeye çalışmam. Aslında işçilerle ortak eylemlilikler yapıyorduk tekrar işe alınmış. Bu yanlış şimdiki anlıyorum." Hiç kimse "sicili temiz" olmayan birini tekrar işe alma konusunda cesur davranmıyor. Çünkü '87 yılının Ağustos ayında Bayrampaşa Cezaevi'nin önünde tek tip elbeseye karşı yapılan eylemlilikten üç ay cezaevinde tutukluluk süreci yaşamış. Bu yüzden hiçbir yönetici geri alınması için kredisini kullanma cesaretini gösteremiyor.

Rahime '88 yılından bu yana tazminatını almak için pes etmeden mahkemeden mahkemeye koşuyor. Sendika sahip çıkmadığı için kendi olanaklarını zorlayarak bir avukat tutuyor. İşçi kadın fabrikada bağlanan toplu iş sözleşmesinin iş yazarlarına hükümlerinden dolayı işten atıldığını belirterek tazminat davası açıyor. Ve mahkeme beş senedir hala sürüyor. Mahkeme süresiz "birkaç ay erteleniyor. Ama, Rahime kararlı. artık karar aşamasına geldiğini söylüyor ve "Kazanacağına inanıyorum" diyor.

Rahime işten çıkarıldıktan sonra iş bulma konusunda epeyce zorluk çekiyor önce Gedikpaşa'da ayakta kalmış imalathanesi olan bir arkadaş-

nın yanında çalışıyor. Orada çalışan tek bayan işçi. İlk başlarda epeyce zorlanıyor. "İşyerine girinceye kadar bütün erkeklerin gözleri üzerimdeydi" diyor. Ama, buna pek aldırmıyor. işyeri sahibi arkadaş olduğu için işyerinden ve yakın çevreden pek rahatsız edilmiyor. Ama, ikibuçuk ay sonra ayrılmak zorunda kalıyor. Yine bir süre işsiz kaldıktan sonra bir avukatlık bürosunda kısa bir süre sekreterlik yapıyor. Oradan çıkınca da bir muhasebe bürosunda geçen yıllardan sonra Ajans Peşor'da müşteri temsilcisi olarak işe başlıyor. İkibuçuk senedir bu görevde. Epeyce zorlanıyor. "Müşterinin her türlü mevcut. Bayan olduğum için sıkça çeşitli hakaretler ve sarkıntılıklara maruz kalıyorum ama çalışmaya koşulları ne kadar zor olursa olsun yine de çalışmak gerek özellikle kadın için bu çok önemli" diyor. Şimdi Ekimler dergisinde gönüllü olarak çalışan Rahime, kadınların örgütlenmelerini, kurultuşlarını işçi sınıfının kurtuluşunda olduğunu görmelerini istiyor. "O zaman kadın özgürleşir, mücadelenin güzelliğini yaşar. Beni direngen kılan da bu bilinçti" diyor.

Nevşehir E tipi cezaevinde direniş

Haber Merkezi- Cezaevlerinde siyasi tutukluların canı ve kanı pahasına kazanmış olduğu haklar tekrar gaspedilmeye çalışılıyor. Bunun son örneği Nevşehir, E Tipi Cezaevi'nde yaşandı. TKP/ML davası tutsağı Orhan Budak'ın aldığı bilgilerle göre bir takım hakları hâlâ verilmeyen devrimci tutuklular 3 Ağustos'ta cezaevi yönetimiyle temsilcileri aracılığıyla bir toplantı yaptılar. Tutsak temsilcilerinin cezaevi yönetimine sunduğu talepler kabul edilmeyince, tutuklular eylem kararı aldı. Eylem 3 Ağustos 1993 günü sloganlar eşliğinde başladı. Daha sonra kapılar dövüldü, sayam verilmemeye başlandı. Eylem devam ederken kapı mazgallarının kapalı olması ve açılmaması nedeniyle kapılar kırılarak diğer devrimci tutuklularla görüşme ve haberleşme sağlandı. Koguşlarda barikatlar için tüm hazırlıklar tamamlandıktan sonra eylem gece saat 02.00'ye dek devam etti. Daha sonra koguşlarda düzenli nöbet tutularak devrimci tutukluların güvencili bir biçimde yatmaları sağlandı.

4 Ağustos günü eylem bütün gücüyle devam ederken cezaevi idaresinin de devrimci tutuklulara yönelik baskıları artırmaktaydı. Bütün baskı ve tehditlere karşın eylemlerinden hiç bir taviz vermeyen devrimci tutuklular, eylemlerini daha da şiddetlendirerek sürdürdüler. Akşam saatlerinde cezaevi yönetimi siyasi temsilcilerle tekrar görüşme talebinde bulundu. Siyasi temsilcilerin kendi aralarında görüşmeleri sonucunda cezaevi yönetimi ile tekrar görüşme sağlandı. Sonunda, daha önceki eylem dönemlerinde alınmayan haklar (Koguşlararası temsilcilerin ziyareti, yiyecek ve giyeceklerin içeri alınması ve koguşlararası sportif faaliyetlerin yürütülmesi gibi) alınarak eylem başarıyla sonuçlandırıldı.

Haydardede'de dini soygun

Kırıkkale/Ozgür Gelecek- Kırıkkale'nin Keskin ilçesine 15 km. uzaklıkta bulunan bir Alevi köyü olan Haydardede'de bulunan Haydardede Türbesi yoğun bir dinsel sömürünün nesnesi durumunda. Çeşitli nedenlerle türbeyi ziyarete gelen Çorum, Yozgat, Kırıkkale gibi illerin Alevi halkı bu ziyaretlerinin bedelini ağır görüyor. Ziyaretçilerden türbe girişinden başlayarak türbeyi giriş parası, yatacı tavat parası, yatacı üzerindeki yeşil kumaştan bir parça koparmak için para, kuyuya bakma ve kuyudan su içme parası biçiminde milyonlarca lira alınıyor. Ayrıca adak için getirilen kurbanların eti ve derisi de çoğunlukla türbeyi bırakılıyor. Bu sömürü çarkından Haydardede köylülerinin hiçbir kârı olmuyor. Köyün 150 hanesinden 120'sinde hâlâ tuvalet yok. Haydardede Köyü'nün sağlıklı bir içme suyu, sağlık ocağı, köy odası, düğün bir yolu, sağlıklı eğitim verilebilecek bir ilkökulu yok. Bütün kazanç türbeyi denetleyenlerin elinde kalıyor. Üst düzey devlet yöneticileri olup biteni bilmelerine rağmen ses çıkartmıyorlar. Kırıkkale ve Ankara'da oturan Haydardede köylüleri bu sömürü ve talandan rahatsızlar: "Devlet biz Alevi insanlarımızı devrimci düşüncesini köreltmek için türbeyi kalkan olarak kullanıyor. Zöhre Ana gibi mezhep farklılıklarını körükleyen insanlara da karşınız" diyorlar. Bazı köylüler ise bir an önce bir demek kurup türbeden gelen gelirleri köyün yararına kullanacak bir düzenleme geçmekten söz ediyorlar. Köylüler türbe soygununa bir son vermek ve türbeden gelecek herhangi bir geliri de köy komününe harcamak konusunda hem fikirler.

"Ölüm Gemisi" United States'e protesto

İSTANBUL/Ozgür Gelecek- 7 Ağustos günü uzun süredir Tuzla Tersaneler Bölgesi'nde bekletilen ve kamuoyunda "aspestli gemi" olarak bilinen ABD bandıralı United States isimli gemi protesto edildi. S.O.S Çevre Gönüllüleri Platformu, İHD, DİSK Limter-İş Sendikası, İstanbul Tabip Odası ve Tüm-Sağlık-Sen İstanbul Tabip Odası'nda bir basın toplantısı düzenlenerek hükümete uyarıda bulundu.

S.O.S Çevre Gönüllüleri Platformu adına konuşan Türkmen Başer Kafaçoğlu, toplantıda kansorejen etkisi olan asbest maddesi kullanılmayan United States'in sahibi Kabra-

man Sadıkoğlu'nun geminin otel yapılması için Hazine Dış Ticaret Müsteşarlığı'ndan 3 trilyonluk kredi istemine devletlik olumlu yaklaşımını vurgulayarak "İnsanlık suçlu işleyenlere ceza yerine kredi mi verilecek?" dedi. Mavi asbestin çözüm sistemini ölümcül etkileyen bir madde olduğunu belirterek, sanki Türkiye gelişmiş ülkelerin çöplüğü. Devletin duyarsızlığına karşı biz "hayır" demeliyiz. Sorgulanacak çok insan var. Meclisi tümüyle sorgulamamız, işin takipçisi olmamız gerekiyor" dedi.

Toplantıya katılan DİSK Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Emir Babakuş, Kahraman Sadıkoğ-

lu'nun geminin asbestinin sökülmesinin "ülke yararına" ve "üç bin kişiye 2 yıllık iş imkanı" adı altında tersane işçilerine dayattığı şeyin hem insan, hem doğa için olum olduğunu, bir tek tersane işçisinin bile Sadıkoğlu'nun kâr etmesi için ölmevi kabullenmeyeceğini belirterek "cinayete kredi verilemez" dedi.

Tüm-Sağlık-Sen İnsan Hakları Komisyonu adına konuşan Hasan Dikçe "İnsan sağlığının korunması ve geliştirilmesinin önündeki en temel hak olan yaşama hakkına yönelik bir saldırı olarak kabul ediyor, geminin derhal ABD'ye gönderilip imha edilmesini, firmaya verilen kredilerin iptal edilmesini, sorumluların yargılanmasını istiyoruz" diye konuştu.

Dünyanın gelişmiş ülkelerinde kullanımı yasaklanan asbestin çok ağır akciğer hastalıkları ve kanser yapan bir madde olduğunu belirten Tabip Odası'ndan Kürşat Yıldız "Bir insanın hayatını hiçe sayıyor" dedi.

Toplantıya izleyici olarak katılan ekonomist Aslan Başer Kafaçoğlu "Parlamento partilerinin hiçbirini, bırakın çözüm bulmayı daha toplumun denterini anlamış değil. Kamuoyu, basın, muhalefet nerede?" dedi.

Toplantı sonunda S.O.S Çevre Gönüllüleri Platformu'nda yer alanlar devletin Kahraman Sadıkoğlu'na vereceği 3 trilyonluk krediye protesto amacıyla daha önceden hazırladıkları para fotokopile-

Hazro Belediye Başkanı'nın oğlu işkencede öldürüldü

Haber Merkezi- 29 Temmuz'da 60 kişiyle birlikte gözaltına alınan Diyarbakır'ın ilçesi Hazro'nun Belediye Başkanı Resul Dolan'ın oğlu Yücel Dolan Hazro jandarma Karakolu'nda gördüğü işkenceler sonucu 2 Temmuz'da kaldırıldığı Diyarbakır Devlet Hastanesi'nde öldü. Yücel Dolan 3 Ağustos'ta polislin yoğun güvenlik önlemleri aldığı bir cenaze töreninden sonra Hazro'da toprağa verildi.

Hazro Belediye Başkanı Resul Dolan 4 Ağustos'ta bir basın açıklaması yaptı. Resul Dolan morgta cesedini gördüğü oğlunun vücudunun simsiyah olduğunu, bunun aşırı verilen elektriktan kaynaklandığını sandığını vücudunda darbe izleri de gördüğünü ve ayrıca kafasının arkasında sert bir cisimle vurulmasından kaynaklı içeriye doğru bir eziklik saptadığını belirtti. Diyarbakır İHD Başkanı Sedat Aslantaş, Yücel Dolan'ın katilinin Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genel Kurmay Başkanı ve diğer yetkililer olduğunu ileri sürerek, ailesinin kendilerine başvurması halinde olayı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götüreceğini belirtti. DEP Diyarbakır İl Başkanı Edip Yıldız'da devlet yetkililerini uyararak yaşam hakkına karşı duyarlı olmaya çağırıldı.

Devlet asbestli gemiye onarımı için 3 trilyon kredi verecek.

Ankara'da İşçi Sendikaları Platformu kurdu

Ankara/Özgür Gelecek- 11 Ağustos günü Türk Harb-İş sendikası Ankara Şubesi'nde yapılan bir basın toplantısıyla Türk-İş'e bağlı Belediye-İş 1 No'lu Şube, Petrol-İş, Tım-Tis, Tez Koop-İş 1.2 ve 4 No'lu Şubeler, Türkiye Gazeteciler sendikası, Demiryol-İş, Ağaç-İş, Otomobil-İş, Basın-İş, Toley-İş, Sağlık-İş sendikalarından oluşan Ankara'da örgütlü 14 sendika şubesi "Ankara İşçi Sendikaları Şubeler Platformu"nu oluşturduklarını açıkladılar. Açıklamada:

"Daha fazla gecikmeden işçi sınıfımıza ve toplumun çalışan kesimlerine yönelik topyekûn saldırılara karşı hep birlikte mücadele birliklerimizi oluşturmanın gerekli olduğunu bilinciyiz. Ankara İşçi Sendikaları olarak bir Şubeler Platformu etrafında birleşmeye karar verdik" dedi. Platform kuruluş amaçlarını ise şöyle açıklıyor:

"Tabandan sınıfımızın sorunlarını birleştirip işçi sınıfının mü-

cadeleci birlik ve gücünü ortaya koymak.

İlk etapta Taşeronlaşma, KİT'lerin özelleştirilmesi politikalarıyla, sınıfımıza yönelen saldırıları bilince çıkartıp bunlara karşı örgütlenmek.

Sermayenin dümen suyundan giden bir sendikacılık anlayışı yerine, sınıfına sahip çıkan, sınıfının yanında yer alan bir sendikacılık anlayışın geliştirilmesini amaçlamak.

TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ Konfederasyonlarının işçi sınıfını bölmeye yönelik sendikal rekabet yaklaşımını, yeni haklar kazanma mücadelesine dönüştürmek.

S.S.K.'daki talanın durdurulması ve kurumun çalışanlara hizmet eder hale getirilmesi.

İş yasalarının anti-demokratik hükümlerine karşı mücadele edilmesi.

"Partiler üstü" görünme anlayışı ile sınıfın terk edilmesine, sınıflar üstü davranılmasına karşı,

temsil ettiğimiz sınıfın çıkarlarını korumak,

Grev yasalarının kaldırılması, Memurların sendikal haklarının alınması mücadelesiyle dayanışma.

Ülkemizde kazanılmış demokratik mevzilerin korunması ve genişletilmesi.

Çalışanlara iş güvencesinin sağlanması.

İşkolları, işyerleri, işçiler ve sendikalar arasındaki rekabetin ortadan kaldırılarak, yerine sınıf dayanışmasının getirilmesi.

Platformumuz, yalnız Toplu İş Sözleşmeleri dönemlerine mahsus hareketlerle sınırlı kalmayıp, diğer zamanlarda da çalışmalarını sürdürüp, sendikal mücadeleyi geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Platform diğer şehirlerde kurulan platformlarla birlikte çalışmayı da amaçlıyor. Kamu sendikaları platformuyla tüm Türkiye genelinde yürütülecek mücadelelerde birlikte hareket etmeyi düşünüyor.

Demokratik Haklar Derneği açıldı

İSTANBUL/Özgür Gelecek- Uzun süredir kuruluş çalışmalarını sürdüren Demokratik Haklar Derneği (DHD) 8 Ağustos günü açıldı. Yoğun ilginin gösterildiği açılış oldukça katleseldi.

Geçici yönetim kurulu başkanı Hasan Erdem yaptığı açıklamada, Türkiye'de baskı ve infazların ya-

ğındığı, Kürdistan'da kirliliği bir savaşın yürütüldüğü, devletin insan hakları ihlallerinde oldukça pervasızlaştığı bir süreçte Demokratik Haklar Derneği'nin demokratik bir mevzi olduğunu belirterek "Derneğimize sahip çıkmalı, böyle bir mevzinin yaşatılması ve korunması için sorumluluk duymalıyız" dedi.

Demokratik Haklar Derneği Başkanı Hasan Erdem: "Derneğimize demokratik bir mevzidir"

Ardından dernek kurucu üyelerinden Pinar Akpınar, daha önceden '92 yılında kurulduktan kısa bir süre sonra kapatılan Yeni Demokratik Kadın Derneği sürecinde dernek çalışmalarında deneyimsiz ve desteksiz oldukları için oldukça zorlandıklarını anlattı. DHD'nin yaşamaya ve yararlı olabilmeye için üyelerin maddi ve manevi desteğe bulunmalarının oldukça önemli olduğunu belirterek "sorumluluk almak, çalışmak isteyen herkese açığız. Derneğimize sahip çıkmalı" çağrısında bulundu.

Açılış Avusturya İşçi Gençlik Federasyonu'ndan bir temsilci de katıldı. Temsilci, Türkiye'de yürütülen demokratik mücadeleyi desteklediklerini, yüreklerinin burada mücadele edenlerle ortak çarptığını, bu çerçevede DHD'nin anlamlı bir girişim olduğunu ve destekleyeceklerini açıkladı.

Dernek açılışına Sağlıkçılar Cezaevi'nden TKP/ML üsükları, SA DER, SHP Sarıyer Gençlik Komisyonu, Özgür Gelecek Gazetesi ile Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik dergilerinin gönderdiği mesajlar okundu. Daha sonra Grup Münzar söylediği direniş türküsüyle kitleyi coşturdu.

Merkezi Akşaray'da bulunan derneğin kurucu üyeleriyle yaptığı görüşmede, derneklerinin kendisine demokratik diyen herkese açık olduğunu ve duyarlı insanları demekte aktif olarak birlikte çalışmaya beklendiklerini söylediler.

Ersan'da işçi kıyımı

Adana/Özgür Gelecek- ASKİ Genel Müdürlüğüne bağlı taşeron firma Elsan AŞ'de çalışan endeks okuma ve su açma-kapama işlerinde çalışan 120 işçi, haklarını aramaya kalkınca, şirket bemen kollanını sıvayıp işçi kıyımına başladı. Sorununun çözümü için 26 Temmuz'da Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Selahattin Çolak'la görüşmek isteyen işçiler, randevuların olmadığı gerekçesiyle görüştürülmediler. Ertesi gün Elsan AŞ gazetesini verdiği ilanla endeks okuma ve ihbarname dağıtımında çalıştıracak yeni işçiler aramaya başlamıştı bile.

İşçiler yaptıkları açıklamada belediye başkanından daha önce randevu aldıklarını söylediler. İş akıllarının feshiyle karşı karşıya olduklarını belirten işçiler, ASKİ'de çalışan diğer işçilerle aynı işi yapmalarına rağmen, kendilerinin Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne bilgilendirilmediğini, statüsünde gös-

terildiklerini ve taşeronluğun mülaka kaldırılması gerektiğini belirttiler.

Elsan işçileri ertesi gün işyeri önünde oturma eylemine başladılar. İşçiler taşeronluk sistemi kalkana kadar oturma eylemine devam edeceklerini belirttiler. Bunun hemen ardından Elsan işçi kıyımına başladı, 17 işçinin işine son verildi. Halen ASKİ'de çalışan işçiler atılan ve atılması muhtemel olan işçileri desteklediklerini açıkladılar.

Bu arada taşeron firma yetkilisi Mustafa Bilgen de şu açıklamayı yapıyor: "Şu anda memleketimizde korkunç işsizlik var. Arkadaşlarımız ellerindeki işi beğenmiyorlar. İşten çıkarıldığımız işçiler bu işin elebaşları, bunları mahkeme ve emniyet tespit etmiş durumda. Onların yerine yeni işçiler alındı zaten. Bundan sonra da böyle hareketlere giren olursa onların da işine son verilecektir.

Ahmet Akkaya'ya tahliye

İstanbul/Özgür Gelecek- GünDEM gazetesi Haber Merkezi Müdürü Ahmet Akkaya 9 Ağustos günü yapılan duruşmada tahliye oldu.

Akkaya'nın savunmasında 5 avukat hazır bulundu. Bu savunmada İHD İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar da vardı. Kanar, savcıların Akkaya'yı tutuklaması ile ilgili bir durum yaratıldığını ve bu olaydan sonra yazılan yazılardan dolayı bir çok yazının tutuklanabileceğini söyledi. Bu tutuklamayı "İlki tutuklama tipi" olarak nitelendiriyor. Kanar, bu uygulamadan Güney Afrika Cumhuriyetinde var olduğunu söyledi. Kanar şöyle devam etti savunmaya: "Buna alışkanlık haline getirirseniz Ortaçağ'ın engizisyon mahkemeleri ile benzer duruma gelirsiniz."

Toplumsal Dayanışma'nın Avukatı ise, bu fiili duruma 141-142. maddemden yensiden gündeme geldiğini söyledi. Mahkeme sonucu Akkaya tahliye edildi.

Özgürce

İsmail Yıldız

Bölünme Fobisi ve getirdikleri

Bağcı'nın çok harika bir sözü var: "Diyalektik kendini yadsayanları özalandırılmakta gecikmeyecektir" der. Zira, bütün subjektivizmlerden uzak olarak diyalektik, yaşayan şeyin kendilidir.

Bütün devrimci demokratların ve komünistlerin yürekleri yanarak, düşmanın ise sevinçle izlediği Devrimci Bel Örgütü'nün de aklı alması gerekir yaşamaktadır. Daha önce birbirine yuldas diyen, birlikte ölümlü görüşlemeye aday insanlar "işah edilemez" bir şekilde, bir anda birbirine karşı düşmanca duygularla hareket eder hale gelmiştir. Hatta böyleki son zamanlarda İğit ötağı birbirleri olmuş, enerjileri bu tipide kullanılır olmuştur.

Yagananların geriledokü gelişme vardır. Örgütte iki karşı mücadeleli diye bir anlayışın olmayacağına, bunun hissiyete davetiye çıkarmak demek olduğunu düşünün anlayın. 1990 Ağustosunda "Yolun nereşindeyiz" toplantısında kendini şu şekilde ifade eder: "Bu süreçte bağıştanlar ve bunun politikasını oluştururlar, oluşturulacak örgüt içinde yer alacak insanların niteliklerinin kendi ideolojik kavrayışına uygun olmasını isteme hakkına sahiptirler" Buna uygun olmayışlar doğu olarak "seçimler" tarafından örgüt dışına çıkarılacaktır.

İk bakışta, tabiki belli ideolojik stiyasi formasyon aranmalıdır diye doğru gibi görünür bu anlayış içinde yanlıştır. Her seçimler değil, tek seçil gereği nedeniyle hem de "Düşünün, bir kadromuz kurmuşuz, galyor, ardından süzmesini seçmeye bile gerek duymadan konuşuyor" diye yargılara varan ve kayıtsız-koşulsuz bir talep eden bir anlayış ve uygulamaya olduğundan, tartışma yasalarından da rahatsızlıkla anlaşılacağı gibi, önderlik kurumunun değil önderinin dediğinin olduğu, diğerlerinin, önder ne derse onayladığı, iki karşı mücadelesinin yadsınıp, "faktü fikri" oluşması ve yansıtılmasının koşulları olmadığı, önder karışındaki davranışının çok acımasız olarak yargılam, küfür ve hakaretlerle insanın "eğitildiği" (küfür edene değil, esterepe hak anlayışın savunarak) ve başkalarının yanında kendisine bağırmasın istememesi önder tarafından "ayrıcılık" istiyor" şeklinde eleştirildiği vb. bir yapı karşı ortaya. Böylelikle anlaşılır ki "kendi ideolojik kavrayışına uygun" insan denilen kadrolar hareket eden, gelenek adına, kipi-nin kavrayış ve algılayışına teslim edilir. Bu anlayışın yanlılar hareketleri yaşamını sürdürücek diğerleri dışına çıkaracak ya da cezalandırılacaktır. Ve belgelerde, anlaşılabilir, nevedeyse önder dışında tüm kadrolar "özah" olmayı yaşamışının önemli bir parçası haline getirmişlerdir.

Böyle bir ilişki sistemine doğaldır ki kazan kaynaçacaktır. İlişkiler için içi gömsüz, özalandırılma korkusuyla psüki-istastik olacaktır. Birbirine hergün her olayda biraz daha sert olacaktır.

Bir de: "Biz bölünmeyiz-böldürmeyiz" vb. partlanmışlıklarla birlikte bu tabloyu göz önüne getirildiğinde, "Muhafiz" unsurların için olduğu söz olduğu söylenebilir.

Bu örgüt tablosunda birileri için "Kaç zamandır önderler konuşmak istemiyiz konuşmamız, en küçük bir eleştiriyi dahi dilemediklerinde kayırmamız, öksüzümüz, komplo ve leyleği suçlamış rasakal müdahaleden başka çıkış yolu kalmamıştır" Diğer için ise "Bu önderler hiç bir fikrine, önerisine karşı çıkmaması, sunduğu her öneriyi uygulamış insanlara, birdenbire ben merkezlik vb. gibi anlayışsız birleşmelerden söz etmeye başlamış, sonra da hukuk dışı bir şekilde darbe yapmıştır" ve iki tarafın son emek, "örgütü böldürmeyiz, örgüt bizi" olmuştur.

Devrimci örgütün bölünmesi elbetteki istenen birşey değildir. Ancak bölünmenin karşı, ne pahasına olursa olsun örgütü ele geçirme olarak kavrandığında ortaya çıkan tablo örgütün bölünmesinin yaratacağı tartışılan daha tartışılır bir tablo olacaktır. Bugünkü tablo da böyledir.

Devrimci harekette "demokratik işleyiş yoktu" "Darbe yapmak zorunda kaldık" vb. yöntemler devrimci bir yöntem değildir.

Yanlış hukuka karşı, yanlış hukuka müdahale edilmiş, devrimci örgütlerde olmayacak bir düzeltme yöntemi olarak darbe yapmak gündeme sekmelidir.

Kendi içinde maddi zeminin varlığı, objektif koşulların olumsuzluğu anlaşılıyor. Bu için bir yana. Ancak tüm olumsuz koşullara ve maddi zeminin varlığına rağmen darbe yapılması, önderin tutuklanması ve zeminin yönetime el koyarak sağlanmaya çalışmak hakkı bulunmaz. Bu ya da daha kötü koşullarda, gerçekten muhafazet yürütmenin, kendini ifade etmenin olanak ve koşulları ortadan kalkmışsa doğru tavır, cepheden hayrak aşmaktır. Bölünme adına değişik ve tehlikeli yöntemlere başvurmamak savunulması.

Ve ötesi... bugün herkesin de gördüğü, bildiği gibi iki ayrı grup, iki ayrı yapı vardır. Ama her iki taraf da bir diğerini bırakalım Devrimci Sol'u görmevi, devrimci görmekte, hatta karşı devrimci, seçil vb. gelecek özalandırma anlayışını savunmaktadır. Hukuk dışı bir hareketi açık şiddete dönmüştür.

DK kesimi darbenin hesabının sorulması ve örgütü böldürmemenin yolu olarak darbecileri ve ondan yana olanları öldürmek için başlamışlardır. Ve şiddet öyle kör, inatçı, akıl almaz bir hat çıkmıştır ki daha ilk andan başlayarak darbe olayının vahametini aşan ve gündeme oturan bir ölü olmuştur. Halen de tüm mantıklılığın devam etmekte devrimci-demokrat, Sosyalist yayıncıları hakan, devletin baskısını göğüsleyen bir matbaanın imhasına dahi girişilmiştir.

Herbir gazavak devrimcilerin öldürülmesini haklı kılmamas, bu savunulması. Bu doğru yaklaşımı aşmanın yolu olarak, "Ben onu karşı-devrimci değerlendirmiyorum" demek çözümler değildir. Senin benim demem değil olmanın kendisi önemlidir. Şu ya da bu söylemler karşı-devrimci bilemez olması o kişi ya da yapıyı karşı-devrimci yapmış olmaz. Karşıdevrimci tüm varlığını o bir tek harekete indirgemek gerektirir. O nedenle Komünistler DE'uların, uygulamalarını şiddete bağandırlar, karşı darbe. Darbaya da devam ediyorlar. Karşı devrimci hizmet eden, halkın ölümünü seven, suçlular yaratan bu sektör, imhası mantık dışıdır zorundadır.

Diğer yandan Bedriyel kesim de bu şiddet ortamından kendisine "haklı" bir yan bularak "savunma" adı altında "özalandırma" eylemlerine yorulmuştur. "Bekleyelim hesapları tek tek öderiz" diye "savunma" eylemlerine yöneliyoruz. O da öldürmek amacıyla değil, vazgeçirmek, öğretileri istemek için" vb. gibi ilk andan haklı gibi görülen mantığına diğer masfakils aynı kuşlarda konuşma kaçınılmaz olmaktadır. Zira "ele-bağları" tek tek "özalandırılmaya" ne "elebaş" bilecek, ne de sorunu çözülecektir. Tam tersine bugüne kadar, bu yöntemle, halkın/mazlum komünistlerin şimdi çalışan kesim olarak aynı karşı devrimci eyleme baş vuran taraflardan birisi komünistlerdir.

Elbette savunma gereklidir. Kimse kimseyden "gelip seni öldürsünler, tekler" gibi bir talepte bulunması haksız yoktur. Ancak, "en iyi savunma saldırıdır" taktiği de bu noktadaki kavradığımız savunmaya uygun değildir. Buradaki savunma tamamen koruma, saldırıyı püskürtme vb. içeriktir. Bir devrimciye bir diğer devrimciden gelebilecek, karşı-devrimci hizmet eden saldırılarda bunun ötesinde; bir diğerine psüku-varek, takip ederek, planlı-programlı saldırılar düzenlemek, "savunma" olarak kabul edilemez. Bundan derhal vazgeçilmelidir.

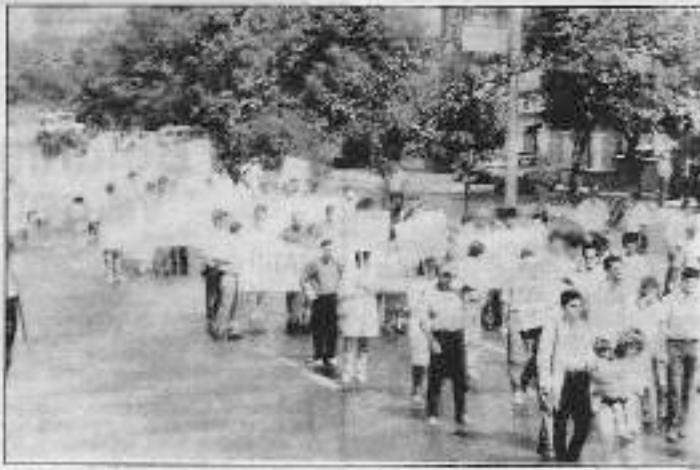
Devrimci anlayış, gelenekler, ilkelere aşından devrim tartışmasını kitlemeye, halk içinde güvenlilik tohumları ekmeye kimse haklı yoktur. Bu kör, açgözlük, şiddet durdurulması, her iki kesimde aynı yol da yürütmeğin kaçınılmazdır. Yagananların muhasebesi, aksi seim bir şekilde yapılarak Türkiye halklarına hesabı verilmelidir. Devrimci kalmanın sorumluluğuna bedeldir.

Hekimler mesleki ve özlük hakları için yürüdüler

İSTANBUL/ Özgür Gelecek- 10 Ağustos 1993, Pazar. Sabah saat 10.00'u gösteriyor. Çağlayan Meydanı'na beyaz önlüklüler toplanmaya başlamış. Çoğunluğunu doktorların oluşturduğu 1000'i aşkın sağlık çalışanı ekonomik ve özlük sorunlarını gündeme getirmek amacıyla "Beyaz yürüyüş" yapacak. Oteki pankartta "Mesleki onur ve emeğin karşılığı için tüm sağlık çalışanlarının beyaz yürüyüşü" yazıyor. Sağlık emekçileri adım adım Abide-i Hürriyet'e ilerleyecek.

Yürüyüş saat 11.00 civarında başlıyor. İstanbul'da bulunan sağlık çalışanlarının sayısı dikkate alındığında katılımın oldukça az olduğu yürüyüşte pankart zenginliği dikkat çekiyor. Yürüyüşe İstanbul, Marmara Tıp Fakülteleri, Haydarpaşa Numane Hastanesi, Şişli Etfal Hastanesi, Zeynep Kamul Hastanesi, Okmeydanı SSK, SSK Süreyyapaşa Hastanesi, Validebağ Öğretmenler Hastanesi, Heybeliada Senatörümü, Beyoğlu, Güztepe, Kartal Devlet Hastaneleri, İstanbul Meslek Odaları, Dişhekimleri Odası, Veteriner Hekimler Odası, Tekirdağ Tabip Odası, Genel Sağlık-İş, Devrimci Sağlık Sen, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi, Sağlık Ocakları, Sağlık-Sen, Belediye Sağlık birimleri hekimleri pankartlarıyla başladılar. Akış ve "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "Özelleştirmeye Son", "Suskun Toplum İstemiyoruz", "İş Yetki Karar Çalışanlara", "İnsanca Yaşam İstiyoruz" sloganları eşliğinde yürünerek alana gelindi.

Miting alanındaki program Dr. Ferda Ereren ve grubunun dinlediğiyle başladı. Dr. Ferda Ereren "Pınarımdan al bir yudum özgürlük"ü söylerken hekimler "Susku Toplum Olmayacağız", "Sivas'tın Hesabı Sorulacak" sloganlarını haykırıyorlardı.

"Suskun hekim olmayacağız" sloganıyla alandaydılar

DEP Başkanı Yaşar Kaya'nın hekimlerin mücadelesini destekledikleri bildiren mesaj ile İzmir Tabip Odası yönetim kurulunun mesajı okundu.

Hekimler "Sağlık sistemi" değerlendirmelerini sedyelerinde serumlu hasta maketleriyle ifade ediyorlardı. Hasta "sağlık sistemi"nin yanında yürüyen çocuklar ellerinde "Büyüdüğümde Doktor Olmak İstemiyorum", "Büyüdüğümde Hemşire Olmak İstemiyorum", "Bizde de Derman Kalma" yazılı dövizlerle protestoya katılıyorlardı.

Mitingte açılış konuşmasını yapan İTO Başkanı Doç. Dr. Zeki Karagülle'nin "Bizi bayrağın tutmamakla suçlayanların Amerikan bayrağı altında amelîyat olmalarını ibretle izliyoruz" sözleri alkışlarla karşılandı. "Meslek onurumuz ve üretken emeğimiz için mücadele etmekte kararlıyız. Grevli ve toplu sözleşmeli hakkımızı, daha iyi sağlık ortamı, sosyal ve kültürel ortam istiyoruz" dedi. Karagülle konuşmasını "In-

sana verilen değer sağlığa verilen değer" sözleriyle bitirdi.

Türk Tabipler Birliği Başkanı Doç. Dr. Selim Ölçer, hekimlerin sorunlarının halkın sorunlarıyla ortak olduğunu, halkın sorunları çözülmezse, kendi sorunlarının çözülmeceğini söyledi. Türkiye'de parasız olmanın ciddi sağlık sorunlarının olduğunu belirten Ölçer'in "Biz sağlık çalışanları örgütümüzüze sahip çıkarak çözeriz. İnsanlara eşit sağlık hizmeti vermek için gelin elele verelim" çağrısını bekimler "Üreten bizzat, yöneten de biz olacağız" sloganıyla yanıtladılar.

Bu arada hekimlerin taşıdığı pankart dövizlerde taleplerini dile getiren ilginç sözler dikkat çekiyordu. "2 kitap = 1 maas", "Yaş 35 Daha Yolun Başındayız", "Hekim Enflasyonu Sağlığımıza Zararlıdır", "Boş Vaatler İstemiyoruz", "Emeğimiz Nitelikli Emek Karşılığını İstiyoruz", "Özelleştirmeye Hayır", "Sağlıkta Herkese Eşit Fırsat"

Diş Hekimleri Odası Başkanı

Kazmir Pamir de konuşmasında hekimlerin sendikada örgütlenmeleri gerektiğine vurgu yaparak, sağlık çalışanlarının durumlarının kötü olmasına rağmen, seslerinin daha az çıktığına dikkat çekti.

Genel Sağlık-İş Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Dr. Ahmet Şentürk mecburi hizmetin kaldırılmasıyla artık işsiz hekimlerin çoğalacağını, belirlerken, "Sağlık sistemi"ni temsil eden maket hastayı göstererek "bu hastaya sağlık koşulları mı yoksa özelleştirme mi hasta etti" sorusuyla özel sektörün sağlıkta herkese eşit fırsatı ortadan kaldırdığını söyledi.

Mitingte söz alan bütün hekimlerin birleştiği ortak nokta; örgütlü mücadelenin gerekliliği ve yaktığı önemi. Sağlık alanında yaşanan sorunlar yaşamın diğer alanlarında yaşananlardan farklı değildi. Ancak sağlık çalışanları ortak mücadeleyle haklarını alabilirlerdi. Bunu Sağlık-Sen adına konuşan hemşire Yunus Güngör şöyle dile getiriyordu: "Devletin mantığı böl, parçala yönetir. Bu en iyi cevabı mücadelemizle, örgütümüzle verebiliriz. Emekçinin emekçiden başka dostu yoktur"

Ve sağlık çalışanları "Gücümüz örgütümüzdür" sloganıyla mitingi sona erdiriyorlardı.

Bu arada Tüm Sağlık Sen'in "beyaz yürüyüş"e katılmayı dikkat çekiyordu. Görüşümüz Tüm Sağlık Sen Yönetim Kurulu üyesi Serpil Tezel, her sağlık emekçisinin kendi pankartı altında yürümek üzere olduğunu, yürüyüş öncesi görüşmelerde taleplerini Tabip Odası'nın kabul etmemesi üzerine bu durumu protesto ettiklerini ve sendika olarak yürüyüşe katılmama kararı aldıklarını söyledi.

Tunceliler Derneği'nden dostluk ve dayanışma gecesi

İstanbul/Özgür Gelecek- Tunceliler Sosyal Dayanışma Derneği'nin 7 Ağustos'ta Ataköy Mavi Marmara Lokantasında düzenlediği "Dostluk ve Dayanışma Gecesi"ne 1500'ün üzerinde insan katıldı.

Gecede programında Arif Sağ, Ulku Demirel, Dersim Halk Oyuncuları Ekibi, Aşk Baba, Muzaffer Aydın gibi sanatçılar sahneye çıktılar.

Demek Başkanı A. Haydar Bakır gecede yaptığı konuşmada, derneklerinin yasal hiçbir gerekçeyle dayanılmadan kapatıldığını açıkladı. Demir, T.C'nin Tunceli halkına potansiyel suçlu olarak baktığını, bu nedenle tüm Tunceliler üzerinde tarihten gelen baskının halen devam ettiğini dile getirerek: "Eğer toplumsal barış isteniyorsa 1938 yılında yapılan katliam sorumlularının açığa çıkarılması istiyoruz. Biz intikamcı değiliz ama, tüm Dersimliler'den özür dilenmelidir" dedi. A. Haydar Bakır konuşmasının bir yerinde Dersim'den seçilip TBMM'ye gelenlerden yakılarak: "Bir Allah'ın kulunun bugüne kadar bu katliamı parlamentoya getirme cesaretini göstermemesi Dersim için utanç vesilesidir" dedi.

Dostluk ve Dayanışma gecesi zaman kısıtlamasından dolayı tüm program sevgilenmeden 03.00'de sona erdi.

"GÜNDEM ASILSIZ HABER YAZIYOR"

Tunceliler Sosyal Dayanışma Derneği Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi ve Genel Başkan Yardımcısı Nurettin Aydın gece sonrası Özgür Gündem Gazetesi'nde çıkan geceyle ilgili asılsız haberi yaladı. Aydın, Gündem'de kendilerine Kürtçe tırku izni verilmediği için sahneye çıkmadıkları iddia edilen Wenge Welat grubundan dernek kapandıktan sonra üç kişinin ayrıldığını, bugüne dek yapılan tüm gecelerine çıkan bu gruba böylece bir yasadaki ayırtılmanın mümkün olamayacağını belirtti. Nurettin Aydın, gecede sanatçıların istediği kadar Kürtçe tırku söyledikleri, sanatçıların sadece "Dersim ezgilerine ağırlık vermeleri" yönünde ricada bulduklarını, Kürtçe tırku için Gündem'de iddia edildiği gibi 600 değil, birisi bu gazetesinin muhabirine ait olmak üzere sadece 14 imza toplandığını açıkladı.

Aydın, Gündem Gazetesi'nin daha önce de demekleri hakkında asılsız haberler yayınladığını, bu haberleri tekiş etmelerine rağmen tekişlerinin gazetedeki çıkmadığını da sözlerine ekledi.

Yeni bir memur sendikası Tüm-Bank-Sen

Haber Merkezi-Kamu sektöründe örgütlü memur sendikalarına bir yenisi katıldı. Kamu sermayeli banka çalışanları sendikası (Tüm Bank-Sen) 24 Temmuz günü yaptığı seçimle geçici merkez yönetim kurulunu oluşturduktan sonra, 3 Ağustos'ta İstanbul Valiliği'ne belgelerini teslim ederek resmen kuruldu. İstanbul Valiliği önünde diğer kamu sendikalarından temsilcilerin de katıldığı bir basın açıklaması yapan Tüm Bank-Sen geçici yönetim kurulu, temel amaçlarının çalışma yasasının demokratikleşmesine katkıda bulunmak, özelleştirmeye, işçimemur ayrımına karşı, ortak çalışanlar yasasının çıkarılması olarak belirledi.

Sosyalist Basın'a peşpeşe kapatma davaları

Haber Merkezi- Genel Kurmay Brifingi'nin bir sonucu olarak İstanbul DGM Sosyalist Basına yönelik baskıları ve kapatma davalarını yayınladılar.

Aydınlık Gazetesi'nin 17 Haziran tarihli nüshasında yer alan "Ortut kanun çıkardı, vergi koydu, PKK yerel iktidar gibi" başlıklı yazıyla 3713 sayılı yasanın 6. maddesine aykırı davranışlar suç işlendiği iddiasıyla gazete hakkında açılan davanın iddianamesinde gazetenin kapatılması talep edildi.

Erdoğan Bayrağı Gazetesi'nin Sivas katliamını protesto etmek için çıkardığı özel sayıda bölücülük yapıldığı gerekçesi öne sürülerek "5680 sayılı basın kanununun 2. maddesi hükümleri gereğince" gazete-

nin kapatılması istendi.

DGM savcılığının hazırladığı iddianameyi protesto eden Emegün Bayrağı Gazetesi'nden yapılan açıklamada, "6 yıllık yayın yaşamı boyunca diktatörlüğünün baş hedeflerinden biri olan Emegün Bayrağı'nı saldırılar karşısında geri adım atmadığı, üstlendiği misyonu tavizsizce yerine getirmeye çalıştığı" belirtildi ve karşı devrimin "brifingli" saldırısına karşı devrimci, demokrat, yurtsever tüm kuruş ve çevreler dayanışmalı olmalı çağrıldı.

Ote yandan daha önce hakkında 2 kapatma davası açılan Özgür Gündem Gazetesi'ne 10-11 Ekim 1992 tarihli sayısında çıkan "Saldırıyı Türkiye Yönetiyor", "Savaşı biz kazanacağız" başlıklarıyla yayınlanan Abdullah Öcalan'la yapılmış röportaj ile 26 Eylül 1992'de "Öcalan'ı öldürmeyen ajan tutuklandı" ve "Yaşıyorsun Musa Arca" başlıklarıyla yayınlanan yazı ve haberlerle ilgili açılan davaların karar aşamasında iddianamelerde yer almayan kapatma istemleri gündeme getirildi. Böylece Gündem'e yönelik açılan kapatma istemli davaların sayısı dörde çıktı.

Medya Güneşi Gazetesi de DGM'nin hısmına uğrayanlardan. Gazetenin 1-15 Haziran tarihli 31. sayısında yayınlanan "Bingöl olayı

başlangıç mı sonuç mu" başlıklı gündem yazısı hakkında DGM savcılığınca hazırlanan iddianamede; gazetenin sahibi ve yazışmaları müdürünün cezalandırılmaları ve gazetenin kapatılması talep edildi.

9 Temmuz 1993 günü, özel sayı soruşturması için gittiği DGM tarafından kefi bir şekilde tutuklanan ve halen tutukluluğu devam eden Devrimci Emek Dergisi sahibi ve yazışmaları müdürü M. Erhan II'e bu sefer de derginin kapatılması ile ilgili bir iddianame tebliğ edildi.

Devrimci Emek Genel Yayın Yönetmeni M. Reşat Güvenilir: "Emekçi halkların mücadelesi var oldukça biz de bu kavgada varolacağız" dedi.

Honca Yayıncılık'ın çıkardığı "Devrimin mantığı ve iktidar sözcü" adlı kitap toplandı ve hakkında açılan davayla yayıncısı sahibi Erdal Uç'a 20 ay hapis ve 166.666 bin lira para cezası verildi. Sabit adresi olan yayıncının cezası mahkeme tarafından "ilerde suç işlemekten çekineceğine dair kanaat hasıl olmadığı" gerekçesiyle ertelenmedi.

Newroz Dergisi hakkında da iki ayrı kapatma davası açıldı. Newroz'un 18. sayısında yayınlanan davada da derginin kapatılması istendi.

Sosyalist Basın 1990 yılında Sansür Süngün (413) Karamamelerine karşı çeşitli eylemler düzenlemiştir.

Polisten işbirlikçilik teklifi

Tokat/Özgür Gelecek: 3 Ağustos 1993 gecesi Özgür Gelecek muhabirinin evinden çıkan Serdar Yavaş ve Mehmet Şahin Tokat Terörle Mücadele ekipleri tarafından gözaltına alındı. Kimlik kontrolleri yapıldıktan sonra Serdar Yavaş'ın Özgür Gelecek Muhabirinin akrabası olduğunu öğrenilincece serbest bırakıldı. Mehmet Şahin'i ara-

baya alarak ıssız bir yere götürülen Terörle Mücadele Ekipleri çeşitli tehditler savurarak ve döverek sorguladılar ve sonra da evini aramaya gittiler. Evinde Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan dergilerini görünce yine çeşitli tehditler savurarak "Yarın saat 7'de elinde 1 dergiyle emniyetin karşısına geleceksin. Evini aradığımızı kimseye söyle-

lemeyeceksin" diyerek serbest bırakıldı. Mehmet Şahin bir basın açıklaması yaparak kendisinin devrimci demokrat bir insan olduğunu o yüzden polisle hiçbir şekilde işbirliği yapmayacağını belirterek: "Beni işbirlikçilik teklifi etmek için gözaltına aldılar. Bana işbirlikçilik teklifi etmeleri emniyet güçlerinin devrimciler karşısında aciz kaldığı-

nın bir göstergesidir" dedi.

Mehmet Şahin Tokat Cumhuriyet Savcılığı'na bir dilekçe vererek polislin kendisine işbirlikçilik teklifi ettiğini, evini aradığını bunların yasal olmadığını belirterek Tokat Terörle Mücadele Şubesinden Fuat Kaplan ve görünce tanıyabileceği 2 polis hakkında suç duyurusunda bulundu.

Yazar kadromuza Almanya'dan Maoist Prof. Dr. Jens Scheer de katıldı...

Avrupa/Özgür Gelecek- Mazlum ulusların ve emekçilerin dostu bu ihtiyar delikanlıyı biraz tanımak ister misiniz?

O'nunla 24 Ocak 1993'de Almanya'nın Duisburg kentinde yapılan Enternasyonal Konferans'ın "Hazırlık Toplantısı"nda karşılaştığımızda, konuşma olanığı bulamalıydık. Toplantımızın bu en yaşlı, saç sakalı ağarmış, gözlerinin üstünü örten uzun ağarmış kaşları altında parlayan zeki ve dostça bakışları arasında yakıştıran sohbet ihtiyacı yaratıyordu. Fakat, herkes dikkatini, Fujimori rejimi tarafından 12 Eylül 1992'de esir alınan Perü Komünist Partisi Başkanı Dr. Abimael Guzman, popüler adıyla GONZALO yoldaşın hayatına koruma üzerinde toplandı. Toplantı uzadıkça, yorgunluktan arada bir sekerleme yapan profesör'le o gün yakın plan tanışma yapamadık. Daha sonraki bir toplantıya gelebileceğini yoldaş Anja'dan öğrendiğimizde, daha önce neden tanışamadığımızı hayıflandık. Ama, Anja, "O'nu çevirmen arkadaşımızın ikna edebileceğini" söylemesi bizi rahatlattı. Demek ki tanışmada bir güçlüğü yoktu. Bu kampanyaya başkanlık edebilecek en uygun insandı, O'nu mutlaka Konferans'a getirmeliydik. AEK (Acil Enternasyonal Komite) Enternasyonal Konferans çalışmaları 24 Ocakta başladığından beri, Komitenin Londra Koordinatörleriyle Konferans Hazırlık Komitesi arasında, Londra Koordinatörleri'nden kaynaklanan bir gerginlik yaşanıyor. Koordinatör Massimo Rahimi ve Coni ikilisi, anlamsız bir ikilik yaratıyorlardı. Bu bakımdan da "profesör" birleştirici bir rol oynayabilirdi.

Konferans 27 Şubat'ta toplan-

maya başladığında O tam zamanında ordaydı. Dünya işçi sınıfının Enternasyonal Marşı her çalındığında, o ayağa kalkıp, yumruğunu havaya kaldırarak huş içinde bitene kadar dinliyor ve geniş enternasyonalistlere seçkin bir örnek sunuyordu. Konferansın açılış konuşmasını da O yaptı. Ne var ki Konferans Geçici Divan Başkanı Masoud Rahimi'nin anti-demokratik tutumu canını sıkı ve açılış konuşmasını yapmış olmaktan dolayı da pişman oldu. Ama yoldaş Gonzalo'nun yaşamını kurtarmak için aktif bir çaba yürütmek için Almanya delegesi olarak Acil Enternasyonal (Yönlendirici) Komite'ye seçildi ve şimdi Almanya Komitesi'nin de Koordinatörlüğüne yapmaktadır.

Konferansın sonra Bremen Üniversitesi'nde TKP/ML ve PKP'nin tanıtılması ve Dünyadaki Yeni Durum'a ilişkin tartışmaları panelinde tekrar karşılaştık. Ama, bu kez Üniversite'deki kendi ofisinde. Kapının üstünde kendi künyesi yerine, Mao Zedung'un "emperyalizm kağıttan kaplıdır" sözüne atfen güzel bir kartakur yapıştırılmış. İçerde Mao Zedung'un, Gonzalo'nun ve kendisinin üniversiteden atılması sırasında ileri bilim adamları ve öğrencilerin yürüttüğü kampanyanın afişleri bulunuyor. "Burda bir de İbrahim Kaypakkaya" eksik dedik ve Ona bir de komünist önder İ. Kaypakkaya'nın Anma Gecesi'nin afişini hediye ettik. Çok sevindi, gözleri ıslı ıslı parladı. Ama ne yazık ki, daha önce kararlaştırılan dünyanın kirlenmesiyle ilgili uluslararası bir toplantıya katılmak zorunda olduğu için, Anma gecesi'ne katılmayacağına söz vermişti.

İ. Kaypakkaya'nın izleyicileri tarafından yayınlanan deği ve ga-

zeteleri O'na tanıttık. Sohbetimizde Alman devrimi ve işçi sınıfı hareketi ile Mao Zedung konusunda dikkate değer bir birikimi olduğunu farkettilik. Acaba bir sürü işçi içinde derginizde yazı yazmayı kabul edebilir miydi? Öneriyi bu endişe içinde yaptık. Fakat, hayret o hemen kabul etti ve neler yazması gerektiğini sordu. O'na yayın politikamız ve gereksinimlerimiz hakkında kısa bilgiler verdik. Çok sevindi ve hemen birkaç yazısını tam zamanında gönderdi. Ne var ki bir yandan bu yazıları Türkçeye çevirirken, bir yandan da bir tanıtma yazısına ihtiyaç duyduk. Fakat kendisinden söz etmekten yüksündüğü için bu işi O'nun yardımıyla yine biz yapınak zorunda kaldık ve kuşkusuz çok eksiktir. Ama umuyoruz ki, bundan böyle O'nu yazılarıyla çok daha iyi tanıyacaksınız. O ezilen halkların dostu gerçek bir bilim adamıdır.

Prof. Dr. Jens Scheer 1935'te doğdu. 1954-60 yılları arasında fizik öğrenimi gördü. 1960'dan 1970 yılına kadar fizik dalında, özellikle atom fiziği dalında araştırmalar yaptı. 1971'den bu yana Bremen Üniversitesi'nde profesörlük yapmaktadır.

Prof. Jens Scheer, 1952 yılında siyasi faaliyetlerini eski KPD (Alman Komünist Partisi)'nin sempati olarak yürüttü. 1970'de yeni kurulan KPD'ye sempati dayadı ve daha sonra bu partiye üye olarak aktif mücadeleye katıldı. 1980'de KPD'nin kendisini feshetmesiyle birlikte örgütsüz kaldı.

1975-80 yılları arasında öğretim üyeliğinden uzaklaştırıldı. Ancak O'nun üniversiteden atılmasına karşı gelişen büyük dayanışma hareketi, yöneticileri geriletti ve üniversite'deki kursüsünü tekrar geri vermek zorunda kaldılar.

O hem yaptığı bilimsel araştırmaları ve hem de siyasi faaliyetleri ile göze çarpıyor ve sürekli kuşurtulara uğruyor. Örneğin, Berlin'de Siemens fabrikasında yaptığı araştırmalarda, işçilerin radioaktif ışınlar altında çalıştırıldığını ortaya koydu. Ancak araştırma sonuçları hemen dosya altına edilerek, işçileri kışkırttığı ve isyana teşvik ettiği söylendi ve bilimsel araştırmalarına her türlü engel dikilmeye başlandı. Jens Scheer, Atom Santrallerine karşı yürütülen mücadelenin başını çekenlerden biridir. Bu amaçla çıkartılan "Kurtuluş" adlı derginin yaratıcısından. Birçok kez tutuklanan ve hakkında dava açılan Jens Scheer, gördüğü büyük dayanışma sonucu bu saldırılar geri paskırladı. O, bütün baskı ve engellemelere karşın, hem siyasi ve hem de bilimsel çalışmalarını sürdürmeye devam ediyor. 12 Eylül 1992'den beri "Başkan Gonzalo'nun Yaşamını Koruma Kampanyası"na bütün gücüyle katılmakta ve bu uluslararası kampanyanın Almanya'daki Koordinatörlüğünü yapmaktadır.

Sevgili dostumuz Prof. Dr. Jens Scheer'in yazılarıyla aramıza katılması sanırım bizi olduğu kadar okurlarımızı da sevindirecektir.

Bu sayımızda O'nun "Bilim adamlarının Devrimci Mücadele'deki Rolü" yazısını bu sayıda açtığımız "Yeni Dünya" isimli köşemizle sizlere sunuyoruz.

Yeni Dünya

Prof. Dr. Jens Scheer

Bilim adamlarının devrimci mücadeledeki rolü

Bilim adamları iki temel sınıf olan proleterya ile burjuvazi arasında bir tabakayı teşkil ederler ve özünde kaypaklardır. Onların fonksiyonları üretimin artması için bilimsel ve teknik temeller sunmak ve burjuvazinin kültürel hegemonyasının ayakta kalabilmesi için ideolojik dayanaklar yaratmaktır. Yani onların işlevi esasta işçi sınıfının çıkarlarına karşıdır. Bazı entelektüellerin maddi durumunun pek iyi olmaması ve sınırlı bir ücret karşılığı çalışmalarını bu gerçeği değiştirmez.

Bu anlamda, onları işçi sınıfı tarafına kazanma gereksinimi ile ileri sürülen "Bilimin Proleterleştirilmesi" revizyonist önermeyi reddetmek gerekiyor. Bu bilimi her şeyin üstüne çıkartan ve ona önderlik etmeyi imkansızlaştıran bir anlayıştır.

Bilimi sınıflar üstü olarak değerlendirme ve onu toptan devrimci barikatları kazanma mantığı sakat ve işi çıkmaza sokan bir anlayıştır. Ancak onların belirli bir kesimini işçi sınıfı önderliğinin altına çekme mücadelesi yanlış değildir, yapılmalıdır. Yani yapılması gereken, Çin'de de yapıldığı gibi "onları işçi sınıfı bilimi ile donatmaktır" ve bu kesimde hakim olan bireysellik ve elit düşünme tarzını yıkmaktır.

Belirtmek gerekir ki, emekçi entelektüellerin, devrimci aydınların özel yetenek ve bilgilerini devrimci perspektiflere sunabilecekleri siyasal, sosyal vb. alanlar yeterince mevcuttur. Bu iki düzeyde ele alınabilir.

Birincisi, kendi dallarındaki bilgileri sunmak, örneğin kitlelerin eğitimi için burjuvazinin bilimsel olarak engellediği eğitim çalışmaları yapmak, özel dallarında görev almak, bilimsel ve teknik olanakları devrimin emrine sunmak vs. Burada dikkate edilmesi gereken alacakgönlülük ilkesine bağlı kalmaktır, çünkü herkesin kendi dahında güçlü olmasının normal olduğu bilinmelidir.

İkincisi, bilimin bir "otorite" olarak ideolojinin üstüne çıkmasını engellemek. Bu öngörmezsiz, burjuvazinin kitleler üzerindeki kültürel hegemonyasına kapılar açılmış olur. Kitlelerin zihinsel şu kazınmalıdır: dünyayı anlamıyorsanız hiç deştiremezsiniz, onu az anlıyorsanız deştirmen çok zor. Bu konuda pozitivistlerin savunucularından Combe şöyle diyor: "Pozitivizm devrimcileri düzene adapte olmaya çağırmanın biricik aracıdır". İlerici bir fizikçi olan Bohm ise tersini söylüyor: "Politik bir sistem bilimin arkasına sığınarak kitlelerin daha çok şey bilmek istemelerini engelleyerek intikrar sağlamaya çalışır".

İşte, kendisini halkın yanında olduğunu iddia eden aydınların, bilim adamlarının görevi kendilerini "uzman" rolünden kurtararak, kitlelere onların kurtuluşu için gerekeni uygun bir dille öğrenmesidir. Yani geniş kitleleri de bilimi bilen ve savunabilen hale getirmek. Atom enerjisi konusunda yürütülen mücadele buna bir örnektir. Atom enerjisi hakkında kendini yetiştiren köyümler "uzmanlara" karşı etkin bir mücadele yürüttüler. Buna karşın revizyonist bilim adamları "uzmanlık pozisyonunu sürdürerek, kendilerini kitlelerin üstünde görebilecekleri haktımete akla vermeden ömeye gldomediler.

Görev, bilimsel-teknik sınıflar üstü gören anlayışlara karşı mücadele etmektir. Başkan Mao'nun da belirttiği gibi: "sınıf damgasını taşımayan hiçbir şey yoktur" bundan bir hareketle Deng Biao Ping'in "Teknik ve bilimin sınıfsal karakteri yoktur" sakat anlayışına şiddetle karşı çıkmak gerekir. Görüleceği gibi bilimsel sınıflar'ıstü göstermeye çalışan revizyonist kanat de herşeyin bir sınıfın damgasını taşıdığından Marksist-Leninist kanat arasında keskin bir ideolojik mücadele sürmektedir. Revizyonistleri çokluşe götürün önemli saptamalardan birisi de işte budur.

Prof. Dr. Jens Scheer bir kitle gösterisinde bildiri dağıtırken görülüyor.

Niğde'de memur alımında sahtekârlık

Niğde/Özgür Gelecek- Geçtiğimiz günlerde sonuçları açıklanan Niğde Üniversitesi Rektörlüğü'nün memuriyet sınavına 4.000 kişi katılmış ve ancak 60 kişi sınavı kazanmıştı. Memur, hizmetli, bekleci, şoför, daktilograf alımı için açılan sınavı kazananlardan 16 kişi yeni işlerine başlamak üzere hazırlanmış oldukça ilginç bir uygulamayla karşılaştılar. Bu insanlardan üniversitenin Personel Daire Başkanı,

üzerinde "Niğde Üniversitesi Rektörlüğü"nde çalışmakta olduğum memurluk görevimden ailevi sebeplerden dolayı istifa ediyorum. Gereğini yapmasını saygılarımla arz ederim" yazılı ve tarhisiz bir metni imzalamalarını istedi. Böyle bir metne neden ihtiyaç duyulduğu sorulduğunda Personel Daire Başkanı önce "İşe hemen başlatılmak için" gibi garip bir gerekçe ileri sürdü. Memurlar sıkışınca bu

kez de bu metnin güvenlik soruşturması nedeniyle alındığı söylendi.

Böylesine garip uygulama ile karşı karşıya kalan 16 memur, üniversite yetkililerinin açıklamalarını çelişkili buluyorlar ve olayı yedekler listesinden sınavı kazanan toplu insanların kendilerinin yerine memuriyete atanması için düzenlenmiş bir sahtekarlık olarak niteliyorlar.

07.08.1958 - 17.07.1993
Mustafa Kalkan

Hey kahpe ölümcüller bilirsinizki bedentiydi yoldaşımızın törenlerle Munzur'lara uğurladığımız...
O hep bizimle. Her yerde ve her zaman.

Köln TKP/ML Taraftarları adına Erdal ve H.Hüseyin ULM Halk Ocağı adına Manuel Demir

*"Bir can yaşadı bu dünyada
Dopdolu ve insanca
Nasıl yaşayıp nasıl öldüğünü
Bilenler bildi ancak
Alkış beklemedi yapıklarına
Umutlar biriktirdi bir bir
Bir karınca sabırlıya."*

ÖZGÜR BASIN SUSMAYACAK

Ferhat Tepe katledildi, Aysel Malkaç kayıp

Haber Merkezi- Özgür Gündem Gazetesi'nin Bitlis muhabiri Ferhat Tepe 28 Temmuz'da kaçırıldı. 12 gün sonra 8 Ağustos'ta ölü olarak bulundu. Görgü tanıkları uzun boylu sarışın birinin Ferhat Tepe'nin koluna girerek onu saat 19 civarında götürdüğünü, olaydan bir iki dakika sonra ise aynı sokaktan bir tim arabasının geçtiğini belirttiler.

29 Temmuz'da sabah 06.00 civarında Bitlis DEP İl Başkanı olan Ferhat Tepe'nin babası İshak Tepe'yi telefonla arayan bir kişi "Osmanlı Türk İntikam Birliği adına arıyorum. PKK, Türk evlatlarını öldürüyor. Biz de DEP İl Başkanı'nın oğlunu kaçırdık. PKK dört Fransız turisti bırakın ve bir milyar da para istiyoruz" diyerek telefonu kapattı.

DEP Bitlis İl Başkanı İshak Tepe 4 Ağustos'ta sabah 03.00 civarında yeniden arandı ve "bir milyar lirayı akşam saat 17.00'ye kadar Ahmet Paşa Sitesi Elazığ adresine getir. Oğlunuz Ferhat Tepe'yi serbest bırakacağız" dedi. İshak Tepe sözü edilen yere 1 milyar lirayla gitliğini, iki saat beklemesine rağmen kimse gelmediğini belirterek, olayın sorumlusunun Tatvan 6. Zirhli Tugay Komutanı Tuğgeneral Korkmaz Tagma olduğunu açıkladı. İshak Tepe Gündem Gazetesi'ne yaptığı açıklamada: "Bu olayın sorumlusu bizzat Korkmaz Tagma'dır. Sıradan bir organ üyesi, telefonla 20 dakika konuşmaya nasıl cesaret edebilir? Mutlaka üst düzeyde ve güvencesi olan bir yetkilidir. Bana göre bu ses daha önce bir toplantıda konuştuğumuzu Korkmaz Tagma'nın sesidir" dedi.

Kontrgerilla 6 Ağustos'ta Gündem'in Ankara bürosunu aradı ve çok düzgün konuşan bir kişi Ferhat Tepe'nin 7 Ağustos'ta öldürüldüğünü söyledi. Aynı gün İHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül İçişleri Bakanlığı'na bir telgraf çekerek tüm yetkilileri bir an önce kullanarak Ferhat Tepe'yi sağ olarak kurtarması

Ferhat Tepe boğularak öldürüldü.

ni istedi.

8 Ağustos'ta İshak Tepe'yi telefonla arayan bir kişi Ferhat Tepe'nin suda boğularak öldürüldüğünü ve cesedinin Elazığ Devlet Hastanesi'nde olduğunu söyledi. İshak Tepe'yle oldukça uzun bir konuşmaya giren bu şahıs "Ben Osmanlıyım. Eğer TC, TC olsaydı, var ya bu olaylar bu duruma gelmezdi" dediği belirtiliyor.

20 kişilik bir grup 9 Ağustos'ta Elazığ'a giderek söz konusu cesedin Ferhat Tepe olduğunu tespit etti. Ceset Elazığ Asri Mezarlığı'ndan çıkarılarak Bitlis'e götürüldü. Edinilen bilgilere göre Tepe'nin cesedini 2 Ağustos günü Elazığ'ın Sivrice ilçesi Hazar Gözü çevresindeki sahil şeridinde jandarmalar buldu. Sivrice sahil ocağında 2 gün bekletilen ceset Elazığ Belediyesi tarafından gömüldü. Görgü tanıkları cesedin özellikle boyun tarafında morartılar olduğunu ve vücudunda darp izleri bulunduğunu belirttiler. Gündem gazetesi Tepe'nin aramasıyla uğraşırken bu kez de İstanbul muhabiri Aysel Malkaç 7 Ağustos'ta kaybedildi.

Ferhat Tepe 10 Ağustos'ta Bit-

lis'te 2 bin kişilik kitlenen katliamla toprağa verildi. Cenaze töreninden konuşan Ferhat'ın babası İshak Tepe: "Ferhat'ı husharca katlediler. Birlik olup onu katleden faşist canilere cevap vereyim" dedi. Ferhat'ın annesi ise: "Ferhat bu halkın çocuğuydu. Halkımız başı sağolsun" dedi. Polis cenaze törenini engellemek için Bitlis ve Tatvan'a giriş ve çıkışları yasakladı. Bitlis esnasında Ferhat Tepe'nin katledilmesini protesto etmek amacıyla cenazenin kaldırıldığı gün kepenk kapattılar.

"TEPE DİYARBAKIR İL JANDARMA ALAY KOMUTANLIĞINDA KATLEDİLDİ"

10 Ağustos'ta basına açıklamaları yapan 4 tank Ferhat Tepe'yi Diyarbakır İl jandarma Alay komutanlığı'nda gördüklerini açıkladılar.

Tanıklardan eski Gündem muhabiri Mümtaz Çerçel, Ferhat Tepe'nin Temmuz'un son günlerinde Alay Komutanlığı'na getirildiğini, bir hücrenin dış kapı sürgüsüne kelepçelendiğini, çirliçlik 3 kez işkenceye alındığını ve 2 Ağustos'tan sonra ortadan kaybedildiğini belirtiyordu.

Diğer bir tanık Ömer Aceban'ın da aynı bina da Ferhat'ı kelepçeli görmüş. İşkenceciler ona "Ferhat" diye hitap ediyorlarmış. Ferhat, Ömer Aceban'la bir gece yerde birlikte yatmış. Aceban sabah uyandığında Ferhat'ın yerinde olmadığını görmüş.

Ferhat Tepe'nin 20 Kasım 1992'de Namık Tarancı'dan bu yana katledilen ilk gazeteci olması devrimci-demokrat kamuoyu'nda geniş yankılar uyandırdı. 11 Ağustos'ta İstanbul, Ankara, Adana, İzmir ve Diyarbakır gibi büyük kentlerde protesto gösterileri yapıldı. Adana, İzmir'de polis valilik önüne siyah çelenk bırakmak isteyen kitlelere saldırdı.

İstanbul'da sabah valilik önüne gelen Sosyalist Basın, DKO'lar, sanatçılar ve sendikacıların oluşan 100 kadar insanın basın açıklaması yapması ve çelenk koymasını polis engelledi. Vali yardımcısı ile görüşen Gündem Genel Yayın Yönetmeni Gürbeteli Ersöz 7 Ağustos'tan beri kayıp olan muhabirleri Aysel Malkaç'ın hayatından endişe etikleri belirtti. Polisin engellemelerine rağmen valilik önüne siyah çelenk bırakıldı.

Ote yandan Devrimci Mücadele, Devrimci Proleterya, Devrimci Proleter Gençlik, Yeni Dünya İçin, İşçilerin Yolu, P.Y. Teori-Pratik, Ödak, Emek, Ekimler, Emegün Bayır, Kartalın, Serketin, Altınatlı, Newroz Ateşi, Hedef, Deng, Newroz, Partizan, Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik, Komün, Özgür Halk, Pir Sultan Abdal dergilerinden oluşan Sosyalist basın organları bir basın açıklaması yaparak, bu tür saldırıların, katliamların egemenlerin çaresizliklerini sergilemek dışında bir işe yaramadığını, Gündem gazetesine dayanışma içinde olduklarını belirttiler.

Aysel Malkaç'tan 7 Ağustos'tan beri haber alınmıyor.

Aydınlık ortaklarının anlaşmazlığı çabuk giderildi

Haber Merkezi- Aydınlik Gazetesi'nin Başyazarı ve Onbinler AŞ'nin temsilcisi kimliğiyle ortaklarından da olan Aziz Nesin gazetesindeki sütununda 6 Ağustos'ta kaleme aldığı ZOR YAZI başlıklı başyazısında okurlarını şaşkırtan açıklamalar yaptı.

Aziz Nesin yazısında çeşitli gerekçeler öne sürerek, gazeteden ayrılmaktan söz ediyordu. Nesin Aydınlik'a çıkışına az bir zaman kala Onbinler AŞ olarak ortak olduklarını, bu yüzden bütün şirket ortaklarının onay ve oyunu alamadıklarını anlattıktan sonra gazeteyle "ellerinde olmayan nedenlerle gazeteyle yeterince maddi, manevi katkıda bulunamadıklarını belirterek özaleştiri veriyordu.

Nesin İP çevresinin denetimindeki diğer Aydınlik ortaklarıyla, gazetenin çıkışında belirlenen yayın ilkesine ve yazılı sözleşmeye uymamasından kaynaklı olarak, aralarında anlaşmazlıklar doğduğunu, bir kaç kez uyarılarına rağmen, birkaç kez uyarılarına rağmen bir sonuç alamadıklarını belirtiyordu.

2 Ağustos'ta Onbinler AŞ'den dört, öteki ortaklardan üç kişiyle bu durumu tartışmak için yapılan toplantıda tam bir uyum sağlanamadı. Bunun üzerine Aziz Nesin ve arkadaşları 7 Ağustos'ta Onbinler AŞ'nin Ankara Bilal'da mümkün olduğunca çok ortakla bir toplantı yapıp bir sonuca varmayı kararlaştırdılar.

Aziz Nesin yazısında BİLAL'den çıkacak karara uyacağını söylüyordu: "Karar olumlu çıkarsa yazılarımı silireceğim, olumlu çıkmazsa Aydınlik'taki yazılarıma son vereceğim. Her ayrılış gibi bu da zor ve üzücüdü". O günden sonra Aydınlik'taki Aziz Nesin'in sütunu yayınlanmama başladı.

ORTAKLAR ANLAŞIYOR
Aziz Nesin'in başyazarı dışında Aydınlik'ta bu ciddi anlaşmazlıkla ilgili kısa kısa sütunundaki 5 satırlık Bilal'deki toplantı haberi dışında herhangi bir yazı çıkmadı.

Bilal'de 7 Ağustos'ta toplanan Onbinler AŞ ortakları, Aydınlik'ın diğer ortaklarıyla yeniden görüşme kararı aldılar.

Bu toplantı ise 9 Ağustos'ta İstanbul'da yapıldı. Toplantının olumlu sonuçlanması üzerine Aziz Nesin 4 gün ara verdiği başyazarına 11 Ağustos'ta "kaldığımız yerden" başlığını atarak yeniden başladı. Nesin yazısında Onbinler AŞ'nin çoğunluk desteğini aldığı, Aydınlik çıkarken ilan edilen iki önemli niteliğinin (emekçilerin sesi olmak ve belli bir partinin gazetesi olmamak) her iki şirketin tüm iyi niyetli çabalarına rağmen hayata geçmediği eski günlerin olumsuzluklarını aşmak amacıyla yeniden anlaşmaya vardıklarını müjdeliyor ve "Bu yüzden kaldığımız yerden sürdürüyoruz çalışmalarımızı" diyor.

KAMUOYUNA

Özgür Gelecek ve Partizan'ın Kayseri Temsilcisi Hüseyin Bektaş 21 Temmuz'da keyfi olarak gözaltına alındıktan sonra düzmece senaryolarla tutuklanmıştır.

TC'nin Sosyalist Basın üzerindeki faşist baskılarını protesto ediyoruz.

Hüseyin Bektaş derhal serbest bırakılmalıdır.

Kırşehir'den Özgür Gelecek Okurları

Kayseri Fuarı'nda Sosyalist Basın kazandı

Kayseri/Özgür Gelecek-Umut Yayıncılık Kayseri Temsilciliğinin, Kayseri Anadolu Fuarı'nda açtığı "Özgür Gelecek kitabevi" tüm engelleme çabaları ve baskılara rağmen fuar boyunca açık kaldı. 10 Temmuz 10 Ağustos tarihleri arasında her yıl açılan fuarda oluşturulan Özgür Gelecek kitabevini binlerce kişi ziyaret etti.

Fuarda MHP ve RP yanlısı 2 kitabevi dışında, birisi yayınevimize ait olmak üzere devrimci-demokratlar 2 yayınevi stant açmıştı. MLM ve devrimci demokrat eser ve yayınları, çalışmalarını sunuğu kitabevine defalarca

gelen polis nihayet Umut Yayıncılık Kayseri Temsilcisi Hüseyin Bektaş'ı toplatılmış (yasaklanmış) yayın bulunduğu gerekçesiyle gözaltına aldı.

Hüseyin BEKTAŞ'ın gözaltına alınmasını "TIKKO'cu fuarda kısırlararak yakalandı" manşetiyle veren Kayseri Anadolu Haber gazetesi, Kayseri İHD, Kamu Sendikaları Platformu, (Eğit-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tarım-Sen, Kültür-Sen Tüm Bel-Sen) Hacı Bektaş Veli derneği ve ayrıca Umut Yayıncılığın yaptığı basın açıklamalarına rağmen, ertesi günler, bu açıklamalardan söz etme yerine ikinci kez "TIK-

KO'cu Tutuklandı" başlığıyla haber yaparak nasıl bir basın olduğunu gösterdi.

Demokratik mevsimini koruma bilincıyla hareket eden Umut Yayıncılık merkez büro, Kayseri'ye yeni bir görevli gönderdi. Kayseri'de bir yandan Hüseyin BEKTAŞ'ın uygulanan senaryo teşhir edilir, çeşitli dernek ve sendikalarla dayanışma faaliyetleri geliştirilirken bir yandan da kitabevinin açılması sağlandı. Kitabevinin açılması, okurların ve halkın, ilgisinin daha da yoğun olarak sarmsa polislin saldırılarını hızlandırmasına yol açtı. Kitabevinin etrafı hep yoğun "güvenlikli" okdu.

Kitabevi duvarlarına yazılmış olan Nazım HİKMET, Ahmet ARIF, Pir Sultan'dan ve anonim şiir dördükleri ve deyişleri bahane olarak kullandıkları çalışanları sildirmek isteyen polis, istediği korkuyu yaratamayınca, kitabevine bakan Memik HOROZ'u gözaltına almak istedi. Hüseyin BEKTAŞ'ın tezgahlanan oyun yeniden oynanmak isteniyordu. Ancak gerek gözaltına almaya gerekse de işkence sorguda direnmiş ifade vermemeye tavıyla bu oyunu boşa çıkaran Memik Horoz, savının parti üyesi olmak, yataklık ve parti propagandası yapmaktan tutuklanması istemine rağmen DGM hakim tarafından serbest bırakıldı. Serbest bırakıldığında polislin yeniden alacağı tehditlerine karşı sava ve yargıç "çaresiz" bir tavır sergilerken, yargıç duruşma önce-

si İl Emniyet Müdürü'yle görüşmekte bir sakınca görmüyordu. Savcı ve hakimle görüşüp tezgah kuran polis, İl Emniyet Müdürü'nün bütün çabalarına rağmen başarılı olamıyordu. Üstelik yaptıkları kaba, saldırgan, vahşi ve pervasız işkenceler sonucu vücudun birçok yerinde yara ve elektrik yanığı izi bıraktıklarından şimdiki işkence yapmak suçuyla yüz yüze geliyorlardı. "Uygun" bir doktor raporu almak için Memik Horoz'u 3 kez değişik doktorlara götürmeleri de onların istediğini sağlayamadı. Ayrıca çeşitli kurumlarından raporlar olan Memik Horoz, Kayseri Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele şubesi polisinin hakkında suç duyurusunda bulundu.

Umut Yayıncılığın kararlı tutumu, okurların ve devrimci-demokratların samimi sahiplenme, dostluk ve dayanışmalarıyla Özgür Gelecek kitabevi fuar boyunca açık kaldı.

Türkülerimiz susmadı, sözlerimiz silinmedi! Devrimci-demokrat, Sosyalist kitap gazete, dergi, broşür, poster ve kasetler çeşitli milliyetlerden halkın ilgisine sunuldu.

Süreç, Kayseri devrimci-demokratlarına güzel duygular yaydı ve demokratik hakların ancak mücadeleyle kazanılıp, mevzilerin direnilerek ve dayanışmayla korunup geliştirileceğini gösterdi. Ve Kayseri Fuarı'nda Sosyalist basın kazandı.

Bütün baskı, işkence ve tutuklamalara rağmen Özgür Gelecek Kitabevi hep açık kaldı.

KADINLAR: "Gerilla yaşamında yoldaşça saygıyı sevgiyi ve güveni hamur kıvamında pekiştiriyoruz"-2

Seher: Başta şunu belirtiyim, baskı, sınıfsal baskı, aile baskısı yani bizi özgürlük mücadelesine geçkendir bir değil iki baskı var. Feodal anlayışın hakim olduğu bir yerde yaşıyordum. Çevrem de devrimci olmasaydı, kuşkusuz yerimiz başka olurdu. Ben de yoz bir insan olarak ömrüm tüketirdim belki. Ama gerilla birliği sürekli bizim köve ağrıyordu. Onlardan etkilendim ve anlamak için de kadının devrimine katılması şart.

Berivan: Beni gerilla savaşında yer almaya getiren esaslı nedenler var. Bir iş yerinde çalışıyordum. (Şehrin ismini söylemeyeceğim. Gerillanın bir prensibi de illegaleiteyi gözetmekti çünkü.) Bir kişiyle tanıştım. Devrimciydi. Anlatıklarından etkilendim. İşyerinde de çok çeşitli baskılar vardı. Bunların nedenlerini onun anlatıkları sayesinde öğrendim. Niye haklarımız gaspediliyor, neden bu kadar baskı oluyor? vb. Ve sömürünün biçimini, bunun nasıl ortadan kaldırılabileceğini... Bu bilgileri kendi yaşadıklarım ve düşüncelerimle harmanlayarak iş yerinde haklarımı alma mücadelesine giriştim. Bir de ne göreyim, haklarımız arayınca polis ve askerle karşılaştık. "Terörist" yaftası yedim ve işten atıldım. Oysa televizyonlarda demokrasi var, hak hukuk var laflarını çok duyuyordum. İşkence yok deniyordu. Ben haklarımı istemeye kalkınca polisten de jandarmadan da dayak yedim. Anlayacağın uygulamanın zıtlığı beni çok etkiledi. İşten de atılınca yine bu arkadaşımı gördüm, bana bir yol göstermesini istedim, TKP-ML'yi ve onun önderliğinde bu sisteme karşı savaşan TIK-KO'nun olduğunu anlattı. Gerçek kurtuluş bu savaşın zaferiyle sağlanır dedi. Ben de geldim. Şimdi çok doğru bir karar verdiğimi görüyorum. Gelmekle çok iyi yaptım.

Nuray: Yaşadığım çevrede 12 Eylül öncesi birçok devrimci grupla tanıştım. Bunların yanı sıra devlet ve aile baskısını kişi olarak göremedim. Ama TKP-ML'den tanıştığım bir kişi vardı, samimi, dürüst ve bilgili bir devrimciydi. Onun devrimine böylesine inanması beni çok etkilemişti, birgün "Şehit düşersen silahımı yerde bırakmamı istiyorum" dediğinde çok etkilendim. Çevremdeki bazı kocaların kadınlarını dövmesi kadın olarak bana da yaptımı bir saldırlı olarak görmeye başladım, okumaya yöneldim. TKP-ML'nin komünizm hedefi için savaştığını ve bu hedefe varıldığında her türlü sosyal siyasal, ve cinsel eşitsizliğin ortadan kaldırılacağını öğrendiğimde, ben de bu uğurda sürdürülen gerilla savaşına katkıda bulunmak için buraya geldim.

Zeynep: Ben gerillanın içinde büyüdüm. Beni en çok etkileyen gerillanın yaşamı oldu. Aralarındaki ilişki çok değişik ve saygıydı. Bir yoldaş bana bir roman vermişti. Bu, İbrahim KAYPAKKAYA'nın hayatı ve mücadeleydi. Okuyup bitirdiğimde çok etkilendim. Sonra başka yayınlar vermeye başladılar. Bildiriler, Değir Partizan ve benzeri bu ilişkiler beni onlara hergün daha yakınlaştırıyordu. Çünkü onların bu çabaları sonucunda her gün kendimi yeni ve özgünleşmiş insan olarak hissediyordum. Beni mücadeleye istediklerinde ise tereddütsüz kabul ettim. Fakat, gelmeden önce bu kararımı çevremden güvendiğim bazılarına açıkladığımda onlar bana "kadınlar yapamaz yürüyemez, savaşamaz," dediler. Bu beni etkiledi. Daha önce verdiğim karardan ikircinliğe düştim. Bunu yoldaşlara da anlattım. "ben herhalde yapamayacağım" dedim. Yoldaşlar bunu gültürek karşıladılar. Azmedildiğinde ve inandırdığında yapılabilecek hiçbir şeyin olmadığını geniş geniş anlattılar. Düşündüm doğru söylüyorlardı. Şarılan biliyordum zaten. Üstelik onlar önce gerilla savaşının zor-

lu taraflarını söyleyerek dürüst davranıyorlardı, katıldım.

Burada bir takım şeyleri kavradıkça varolan zorlukları daha rahat göğüslemeyi öğrendim. Şimdi zorlukları aşmakta erkek yoldaşlarla hiçbir farkım yok. Çatışmaya giriyorum, pusu atıyorum, saatlerce yürüyorum, aç kaldığımız bile oluyor, ama bütün bunları aşmış olduğumu görmek bana tarifsiz bir mutluluk veriyor. "İşkencede ölümün güncesi"nde ortaya konan inanç ve azim bana her zaman rehber olmuştur. İlk jandarma dayığı yediğimde 7 yaşındaydım. Annemi döverlerken müdahale etmişim. Ağlayarak anıme yapıştığımda bir başçavuş beni yasak gibi davaya fırlattı. O anı asla unutamıyorum. Çok korkmuştum ve kinlenmişim sonraki yıllarda olanlar özellikle 12 Eylül sonrası sık sık ev aramaları ve dayaklar bu kinimi canlandırdı. Şimdiyse onlara karşı savaşıyorum.

Yıldız: Benim en çok etkilendiğim şey gerillaların ilişkileriydi. Aralarında çok sıcak sevgi ve saygıya dayalı bir ilişki vardı. Bir yoldaş bana gerilla mücadelesine katılmama teklif ettiğinde henüz siyaseti bilmiyordum. Ama, yine de katılmam dedim. sonra yaşımı sordu 16 yaşında olduğuma söylevince "sen daha küçüksün" dedi. Buna çok üzülürdüm. Ama, sonraki günler beni bırakmadım. Çünkü onları seviyordum. Bir gün Kinem yoldaşla birlikte bir gerilla grubu gelmişti. (Kinem; Barbara Anna Kistler'in kod adı.) Ben Kinem'le konuşarak beni yanlarına alması için yoldaşları ikna etmesini söyledim. O da bana gerilla yaşamındaki zorlukları anlatarak katılmamı henüz erken olduğuna söyledi. Ama, ben bir kez karar vermişim, ne pahasına olursa olsun gidecektim. 16,5 yaşına geldiğimde zorla onların peşine takılarak gittim. Ya beni yanınıza alırsanız, ya da eve gitmeyeceğim dedim. Yani burada büyüdüm ben.

Nurcan: Ben 16 yaşında mücadeleye katıldım. Beni mücadeleye katılma yönünde etkileyen şey 1 yıl önce şahit olduğum bir olaydı. Bir yitirici köylüleri meydana toplamıştı. Askerlere yağlı adamların biziymiş çektiyordu. Sonra kendi silahlarını bu adamlara yükletip kardar epeyi yürüttükten sonra sudan karşıya götürüyordu. Bir süre beklettikten sonra onları geri getiren kadınları ve erkekleri soyup hepsini o soğuk suya koyuyorlardı. Ben o zaman 12 yaşındaydım ve bu olaydan çok etkilendim. Geceleri kendimi onlarla birlikte suya girmiş olarak rüyaya görürdüm. Sonra gerillalar geldi. Onlarla tanıştım. Bu olayı ve benzer birçok olayı anlattım. Onlara katılmak istediğimi belirttim. Çünkü bu zulümü uygulamaların çekindiği tek güç gerillalardı. Bunu anlamıştım. Onlar bana bu savaşın zorluklarını anlatarak düşüncemi ve ona göre karar vermemi istedikler. Ben de onlara bu

zulümü yaşamak, bu insanlık dışı muameleye gözlemci kalmaktan daha büyük bir zorluğun olmadığını söyledim ve katıldım. Bana burada ilk silah söküp takmayı öğrettiler, sonra iyi nişan almayı ve nasıl bir dünyada yaşadığımızı, nasıl bir ülkede yaşadığımızı, ne için savaştığımızı, ne için savaşmam gerektiğini öğrettiler. Şimdi gerilla yaşamında 6 yıl geçirmek üzereyim ve kadın erkek ayrımı olmaksızın mücadele ediyorum. Zorlukları var ama kurtuluş zorlukları yenmekten geçer. Çünkü özgürlük bu zorlukların zirvesinde bekliyor. Onu fethedeceğiz. Gerilla mücadelesi yaşamımda mantika komutanı olarak savaşıyorum.

Leyla: Benim hayatım gerillalar içinde geçti. Amcam devrimciydi ve gerillalar sık sık bize uğradı. Bilmiyorum belki size garip gelecek, ama ben sanki doğuştan devrimciyim. 16 yaşına geldiğimde ise gerillanın silahını ve tesisatını kullandım. Zafere kadar da hep böyle birlikte olacağım. (Zehirdeki silahı okşayarak öpüyor) Benim söyleyeceğim bu kadar.

İsyan: Ben gerillaya 18 yaşında katıldım. Dersimliyim. Dersim bölgesinde yaşıyor olmak, körlüğü ve eli kola bağlı kalmayı affetmez. Birçok şey gördüm. Öğretmen, öğrenciler arasında ayrım yapardı. Eleştirel olanlara karşı hep notu kullanırdı. İlk düzene tekabül eden tepki böyle başladı sonra birçok işkence olayına şahit olmanın işin tuzu biberi oldu. Gün geldi abim de işkenceye alındı. Anlayacağın önce dayadıklarını sonra okuduklarını yaşamaya başladım. Sonra aile, toplumdaki olayların küçük boyutlarını ailede yaşadığını farkettim, ailede kadın eziliyordu en çok kurtuluş ihtiyacı duyanın kadın olduğunu gördüğümde huzursuzluğum artmıştı. Ve gerillalar geldi onlardan etkilendim. Gördükleri onlar sadece yanında silah taşımıyor esas olarak özgürlüğü ve adaleti taşıyorlar. Katıldım onlara, şimdi yoldaşlarımdır onlar. Mücadeleye katıldıktan sonra birçok şey öğrendim. En önemlisi de atacağın merminin hangi adrese gideceğini öğrendim.

Olga: Ben henüz bir aydır buradayım. 18 yaşındayım. Çok küçükken yoldaşlar eve gelip güldürdü. Onları çok seviyordum. Daha 12 yaşındayken katılmak istedim "sen çok küçüksün büyüdüğünde geliriz" dediler. Sonra uzun süre gelmeyince üzülürdüm. Beni kandırıklarına inanmaya başladım. Bu yıl geldiklerinde gitmeye karar verdim. İsrarlı oldum. "Çok zor, başaramazsın" dediler. Ben de başaramadım söyledim ve geldim. Şimdi burada daha rahat söylüyorum, başaracağım, herkes şunu bilmelidir ki zararın telaffuz edildiği yerde zorluk vardır. Başarıyı onurlu kalam da budur.

Nevin: Ben gerilladan etkilenecek geldim. Konuşmaları, tartışmaları ve nobet tutuşları beni ilk etki-

leyen özellikleriydi. Sonra söyledikleri şeyin doğrulukları... Şimdi buradayım. Evdeyken çok zayıf olduğum gerekçesiyle ailem bana bir kucak odun bile taşıtmıyordu. Oysa benim yapabileceğime imkân vermeden karar veriyorlardı. Şimdi burada, erkek yoldaşların yaptığı bütün işi yapıyorum, kendimde bir zayıflık da görmedim. Sivil hayatta şimdiki hayatım arasında muazzam farklılık var. Ve en önemlisi de yoldaşlık ilişkilerinin güzelliğidir.

Bahar: Ben gerillaya 24 yaşında katıldım. Benim beyaz ölüğü çıkarıp gerilla yaşamına adapte olacağıma inandırmayan yoldaşlar vardı. Kendim de zorlanacağımın bilincindeydim. Bedenem zayıftım ve bu zayıflıklarım konusunda korkularım vardı. Aktif bir savaşçı olamayacağım diye. Yine de gelmekte kararlıydım. Gerçekten de bünyem zayıf bu nedenle aktif savaşçı olamıyorum, yine de bu benim görevlerimi yapmamı engellemiyor.

Hazal: Beni etkileyen ilk şey Deniz Gezmiş'in atılması ve İbrahim Kaypakkaya'nın askeri jipin arkasına bağlanarak yaralı halde sürüklenmesiydi. Bunu babam görmüştü. Anlatığında çok üzülüyordum. Bu nedenle, bazen eve gelen devrimcilerin içeri alınmamasına çok üzülüyordum. Ortaokul yıllarımdan itibaren partiden etkilendim. Daha o zaman okulda öğrencilere marş söyletisi sınıfta saygı duruşu yaptırıyordum. Maddi imkansızlıktan dolayı daha fazla okuyamadım. Buna çok üzülürdüm. (Tabii burası gibi büyük bir okuldaki habersizdim, Sonra İstanbul'a gittim konfeksiyon ve ambalaj işlerinde çalıştım. Çok çalışmaya rağmen verdikleri ücret çok azdı. Sefalet hayatı yaşıyorduk. Partiyel ilişkiye geçerek gerillaya katıldım. Şimdi gerçekçi şeyler için savaşıyorum. Bunun için daha çok çalışmak beni mutlu ediyor.

Partinin olağanüstü konferansının bitirilmesi töreninde birşey çok dikkatimi çekti. Töreni organize eden yoldaşa birçok kadın gerillalar giderek "Bayrağı ben taşımak istiyorum" dedi. Anladığım kadarıyla bu törende ilk dikkat çeken parti bayrağı ve ordu amblemiydi ve kendisini taşıyanla birlikte en öndeydi. Sizlerin bu israrlı yarışına şahit olurken şu anı düşünürdüm: "Bu öne atılma duygusudur. "Acaba bu davranışla beliren daha esaslı sebepler nedir? Yani kadın olarak neyi hedefliyorsunuz?"

Devrim: Doğrusu dikkatli bir gözlem. Ancak kadının sevgilerini çözüme meyletmis kadar yakınsanız, kadının tarihsel kademini de iyi biliyorsunuz demektir. Çok basit. Kurtuluş hedefliyoruz. İnsanlığın hayli uzun bir yürüyüşü var. Bu yürüyüşte birçok kez birçok sınıf baskından kurtuldu, ama kadının statüsünde bir değişiklik olmadı. Bu kadere değişim için fırsatın elimizin altında bulunduğunu düşünmüyoruz, erkeğe göre hayli geri bırakıldığımızın da farkındayız. Bu idrak ediş bizi erkek yoldaşlarımızın bir yapmasına karşılık iki yapmamızı dayatıyor. Kadının erkeğe göre zayıf olduğu ve benzer birçok olumsuz yargıyı yıkmamız ve bunun sonucu bizim değil mülkiyetin, sınıfların olduğunu göstermenin yolu buradan geçiyor ve tabii ki, başta sınıflar olmak üzere, ondan kaynaklanan kadının üzerindeki baskı ve köleliğe karşı mücadele simgesi olan partimiz TKP-ML'nin bayrağını biz kadınlar taşımalıyız. Bu bayrak bizim ellerimizde ölen daha mutlu dalgaların sabrımızdan, fedakarlığımızdan, üretkenliğimizden ve inceliğimizden haz alır, biz de onu taşımaktan güç alırız. Sürekli geri atılmıyız, horlanmıyız ve katmerli baskı görmüyoruz. Bizim herkesten daha çok özgürlüğü tanımaya ihtiyacımız var. Öne atılmakla bunu açacağız bunu başarmak için de kendimizi her güne adanıyoruz. Adanmak öne atılmaktır, daha çok öne atılmaktır. Benim kişi olarak

ruhumu ateşleyen nedenler bunlardır.

Tanya: Devrim yoldaşın da belirttiği gibi, toplumun çıkarı için kolektif faaliyet içinde doğru yolda kararlı bir şekilde ilerlemek ve öne fırlamak istiyor kadın. Ama, yine de henüz bu duygu yeteri kadar pratikte tanışma cesaretini elde etmiş değil. Nedeni de toplumsal yargıların etkisidir. Bunu hissedenden biri de bendim. Üretmek, partye ve halka hizmet etmek istiyordum. Buna rağmen henüz karamadığım zincirlerin olduğunu düşünüyordum, ama onları da kıracağım.

Hazal: Kadının üzerindeki baskı yüzyıllardır var. Hem ezen sınıfların hem de erkeğin baskısı var. Bu iki baskı altında ezilmiştir. Şimdi burada bulunan ve mücadele eden kadınlar bunun farkına varmıştır. Öne atılma duygusu burdan ileri geliyor, ezilmiş ve horlanmış olmaya karşı, sınırlanmış olmaya karşı bir tepkidir. Bu iyi bir tepkidir. Fazla görmeysin, (gülüşmeler)

Zeynep: Benim öneme koyduğum hedefe (parti çizgisi doğrultusunda) astersel ve siyasal olarak kendimi geliştirmek partiyel güvenin ve parti gövdesinin gelişmesi için bu şart. Parti-ordu gelişirken ben de geliştireyim, geliştikçe partinin ve ordunun gelişmesine katkıda bulunmalıyım. Geçen yılla bu yılı kıyasladığımda kendimdeki gelişmeyi çok açık görebiliyorum ki partiyel ve halka yararlı olmak isteyen birinin gelişmesi için bir neden de yok.

Nuray: Ben beş yıldır gerilla safırlındayım. Partiyel katıldıkdan sonra DHD, sosyalizm ve komünizm hedefi için daha aktif olmayı ve her güvde örneğe başlamayı koydum. Kendimi siyasi ve askeri olarak geliştirmeyi ve elimden gelen çaba neyse onu sarfetmeyi istiyorum ki mücadeleye bunun için katıldım. Zaten kadın olarak bu çabamın daha fazla olması gerekir ki kadınların refer yapabileceğini kanıtlayalım. Bu bakandan kadının daha çok aktif olması iyidir ve gereklidir de.

Bahar: Bence ileri atılmak güzel bir duygu. Bunun daha da gelişmesi gerekir. Ben de kişisel olarak bu duygulara sahibim ve MLM'yi kavradıkça bunu hayatla tanıştırdım.

Başka bir fırsatta, başka konularda konuşmek imkânımız olacak, şimdilik emekçi kadınlara, gerilla kadınlar olarak bir mesajımız var mı?

Evrım: Emekçi kadınlardan istediğim şudur; yıllardır gerek kadın olduğu için gerekse emekçi kadın olduğu için baskı görüyorlardı. Bunun farkına varmalarını, kölelik zincirlerini kırmalarını ve partimiz TKP-ML önderliğindeki TIKKO safırlarında mücadeleye katılmaya çağırıyoruz.

Devrim: Çağrımız şudur; Kurtuluş, parti çatısı altında birleşmek ve birlikte savaşmaktan geçer.

Natasa: İşçi ve köylü kadınlar mücadeleye sarılın, kendinizi ve hayatı kazanın.

Yıldız: Burjuvazinin dayattığı yoz ve çaresiz hayattan sıyrılın. Gelen parti safırlarında geleceğimizi şekillendirelim. Tek kurtuluş budur.

Berivan: Kadınlara kurtuluş umudunu demokratik kitle derneklerinde tüketmelerini, parti önderliğinde yürütülen gerilla savaşına katılarak hayab kendi elleriyle şekillendirmelerini öneriyorum. Gerçek kurtuluşun yolu buradan geçer.

İsyan: İşçi, köylü ve öğrenci kadınlara, ezilmişliğine karşı mücadelede doğru hedefler seçmelerini, feminizm gibi sapmalarla bu işin olmayacağını bilmelerini, karlılardan şehirlere doğru yürüyen mücadelede partinin safırlarına katılarak TIK-KO içinde savaşmalarını öneriyorum. Bütün emekçi kadınlara bir kucak dağ çiçeği gönderiyorum. Bir de, bir sırt çantası doluluğunda dağ yıldızı...

Gerilla kadınlardan çağrı: "Kurtuluş, parti çatısı altında birleşmek ve birlikte savaşmaktan geçer."

Laiklik dinsizliktir: Laiklik, burjuva demokrasi devrimleri sürecinde feodalite ile kan bağına sahip bir otorite birliği içindeki kilisenin gücünü zayıflatmak için ortaya atılan, dini yasa ve kurumların devletin idari mekanizmasından soyutlanması amacını içeren bir ilke olarak doğdu. Ancak her eve lazım cin-sinden, sömürücü baskıcı tüm ezen, ege-men sınıflara lazım olan en etkili kille uyuşturucu silahı din, burjuvazinin elinde de etkili bir silah olmaktan çıkmazdı ve çıkmıyordu. Burjuvazi kendi serpilip gelişmesinin önünde ayakbağı olarak gördüğü ve daha fazla kâr, daha fazla söyüme-yeye yönelim alanında hiç bir hizmet getirmeyen yasa felsefi planda, kitlelerin kafalarına nûfuz açısından güçlü bir anlam ve değer ifade eden dini kontrol ve himayesi altında kullanmak amacıyla "din ve vicdan özgürlüğü" adı altında laikliğe sıkı sıkıya sarıldı. Bu durum Kemalistler için de böyle gelişti. Bir yandan cumhuriyetin ilk yıllarında şeriatçıların budanması öte yandan peşpeşe imam-hatip okullarının açılmasının, kuran kurslarına yeşil ışık yakılmasının nedeni de budur. Din denen sömürü ve zulmün evrımı için en etkili kabul edilebilecek türden bir silah, hakim sınıfların ellerinden bırakabilecekleri düşünülmez. Bu nedenle onların laiklik ilkesi sahte bir içerik taşımaktadır. Zaten örtülü biçimde sık sık vurguladıkları "laiklik dinsizlik değildir" sözü bir mesaj taşıyor. Sözüde dine karşı imiş gibi en azından din devletine karşı görünen laiklik özünde sadece dinin devleti yönetmesine karşıdır. Yoksa dinin halk içerisindeki güçlü tesisini yitirmesini hiçbir zaman istemez. Hak kitlelerini sarsıma çeviren ve onlara düzene itaatini telkin eden din felsefesi bulunmaz bir iksirdir ve insanlara bol bol içirilmesi lazım gelir. Kendiliklerinden içmelerini beklemeye gelmez. Bu iş şansa da bırakılmaz. Bu serbetin azaldığı ya da kıvamını yitirdiği görülünce 12 Eylül sonrası gibi mecburi din dersleri habire imam-hatip okulları, kuran kursları man-tar gibi çoğaltılır. İşte Mustafa Kemal'in ve takipçilerinin laikliği, burjuvazinin "din ve vicdan hüriyeti" böylesi bir yapıya sahiptir.

"Dinsizim" denenin bir özgürlük değil "ağır tahrik" kabul edildiği, bunun en kahraman laiklerden İnönü tarafından bile böyle telakki edildiği bir laiklik bu. Nasıl demokrasi herkesin ağızına sakız olmuşsa ve bugün biz ancak yeni demokrasi-den, halk demokrasısından söz ederek bir ayırım getirme ihtiyacını duyuyorsak, burjuva anlamda laiklik de din ile devlet işlerinin birbirinden ayrılması noktasında gerçekçi ve tutarlı bir nitelik taşımamaktadır. Burjuvazi dini yönetebilmenin bir aracı olarak kabul etmektedir çünkü. Bu yüzden, kapitalist-emperyalist dünyanın bütün ülkelerinde laisizm hakim sınıfların dini kendi hesaplarına, kalıplarına uygun bir kullanım aracıdır. Anti-laiklik ise dinin hakkının bütünüyle verilmesi yani yönetim kurallarıyla devrede olması noktasında bir çatışmaya neden olmaktadır. Kişinin dine karşı özgür kılınması sağlana-

madiği sürece gerçek dinsel inanç özgürlüğünden söz edilemez. Demokratik halk ikhidarının da sosyalizmin de din ve vicdan özgürlüğü konusundaki prensibinin ana çıkış noktası buradadır. Burjuva laiklik anlayışında dinin karşısında bireye özgürlük tanınması ve güvenlik kuşağı oluşturulması söz konusu değildir. Bunun böyle olması da istenmez zaten.

Yine, şeriatçı ile Kemalist arasında halka zulüm ve baskı düzeninden yana olmak anlamında öz olarak bir fark yoktur. Bugünün Kemalist cumhuriyeti, emperyalist usaklığını rehber almış, büyük sermaye sınıfları ve toprak ağalarının kanlı diktatörlüğüdür. Anayasa ve diğer yasaları sömürü ve zulmün tam tekmil devamına yönelik bir amaçla düzenlenmiştir. Şeriat yasaları ise bunların Allah adına daha kaba ve iptidai biçimini temsil etmektedir. Nitekim bugün şeriat yasaları ile yönetilen ülkelerde; baskınında, sömürünün de adeletsizliğini, haksızlığını da, zulmün işkencenin de en alası en sistimli bir tarzda yapılmaktadır. Yani ikisinin düzenleri de aynı şablonla buluşmaktadır.

DİNİN DOKUNULMAZLIĞI YOKTUR

Burada irdelenecek gereken bir diğer sorun da din konusunda yürütülecek politikanın genel çerçevesi, içeriği ve biçimidir. Dinin en genel marksist ifadeyle "halkların afyonu" olduğu gerçeği ve onun kitlelerin kafasından mutlaka sökülüp atılması gerektiğinde hem fikir olunuyor da iş zamanı, yere ve biçime gelince tartışma başlıyor. Tabii yakın örnek olarak, PKK gibi ML geyinen akımların islamiyete sosyalizmin bir versiyonu gibi (ütopik) değer biçip, Muhammed'i MLM biliminin görünmeyen, keşfedilmeyen doğal esin kaynağı olarak nitelercesine yücelterek islamcı ülke ve çevrelere yaranmanın doruklarında dolaşan bir politikaya sarılması gibi, sadece son derece yanlış değil, aynı zamanda son derece tehlikeli bir yol tutmasını bir yana bırakırsak; komünistler esas olarak tanı tanımlamazlığı (bu deyim aslında yanlış anlamlara kayıcı bir yapıdadır. Olmayan şeyin tanınıp tanınmama sorunu yoktur), ateistliği ek bir ünvan olarak taşırlarsa da yalnızca sıfatlar, son derece aldatıcıdır. Örneğin dinlerin bilim dışı, mantık dışı yapılarını fark etmiş nice bilim adamları ve aydın bulunmakta ancak bunlar sosyalist bilinç taşımamaktadırlar.

Lenin, zamanı vaktinde dinin nazik bir konu olduğunu ve öncelikli bir mesele haline getirilerek tartışılmamasını savunmuş, bir tür kaçak güreşmeyi önermişti. Kaygısı, derdimizi anlatmayı başaramayıp Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olabileceğimize, yani sınıfsal çelişkilerin nötralize edilmesine yol açabileceğimize yöneliktir. Görüşleri, dinin kitleler üzerindeki etkisinin ciddi bir değişim göstermediği bugünkü koşullarda da geçerliliğini bütün yönleriyle koruyor. Bununla beraber, özellikle islamiyet açısından ele alırsak "kadercilik" ve "çökürölük"le sıkı bir mücadele yürütmeksizin politik bilinç aşılamanın kolay olmayacağı, bu iki hu-

Sivas yangınının dumanları, 50.TC.hükümetini 50 saatte eskitti -2

susun birbiriyle sıkı bir ilintiye sahip olduğu tesbitini öncelikle yapmalıyız. Örneğin devrimci fikirlerle buluşmanın ve donanmanın en kolay gerçekleştiği kesimlerin aydınlar, öğrenciler olması, dinin etkisinin daha az olduğu örneğin Alevi kesimler olması, konunun önemi hakkında ipucu veriyor. Burada kastedilen dinin öncelikle kitlelerden sökülüp atılması sonra sınıfsal bilinç verilmesi çalışması gibi son derece yanlış bir anlayış değil, din rüzgarının dindirilmesi ve çöktürülmesi mistik havanın dağıtılması için duraksız bir çalışmanın şartı olduğudur.

İslamcılarla sıkı bir ideolojik mücadele yürütülmelidir. Bunu, şartlar bizi ne kadar sıkıştırırsa sıkıştırın "dert anlatmanın zorluğu" ve çok güçlü bir tabu olması nedeniyle birincil kılmamak ancak mücadele temposunu da hiç düşürmemek gerekiyor. Hale, dinci eğilimlere taviz vermek, onları okşamak, şirin gözükme çalışmak, anti-emperyalist, düzen karşıtı söylemlerine bakıp liberal davranmak, tepkilerini çekmemek için korkakça sayılabilecek bir tavır sergilemek asla kabul edilemez. Bir aydın tutarsız da olsa en doğal hakkını üstelik doğru bir zeminde kullanıyorsa desteklenmelidir. Olay bir tartışma platformu yaratmışsa buna olumlu yönde katkıda bulunulmalıdır. Din konusunda aydınlatıcı yazılar yazan, araştırmalar yapan kişilerin yazılarına yer verilmeli ve hatta yayınlarının dağıtımında yardımcı olunmalıdır; örneğin Turan DURSUN gibi bir yazının kaybı Türkiye devrim tarihinin en acı kayıplarından biridir. Komünistler böyle değer ve birimleri korumak ve sahiplenmekle kendisini sorumlu hissetmelidir.

Türkiye komünistlerinin din konusunda klasik sözleri tekrarlamak dışında ciddi ve kapsamlı bir araştırması yoktur. Bu alanda etkili bir teşhir kampanyası yürüttüğümüz de söylenemez. Konuyla ilgili, dışımızdaki çevrelerce boşluğu doldurma yolunda sergilenen kimi ürünlerin kalitesini ve değerini yadsımamakla beraber, yeterli olmadıklarını söylemek durumunda yız. Türkiye halkının dünyasında önemli bir yere sahip din konusunda (özellikle de islam) özel olarak kafa yorulması ve

esaslı çalışmalar ortaya konması gerekiyor. Tüm devrimciler din konusunda da aydınlatıcı bilgilerle donatılmalı, islamcılar ve onların propagandaları ile her alanda başarılı bir tartışma yürütebilecek seviyeye ulaştırılmalıdır. Bugün için devrimci kadroların bu konuda son derece yetersiz birikime sahip oldukları ve "din konusunda mümkün olduğu kadar tartışmaya girmemek" lafının ardına sığındıkları söylenebilir. Din hususundaki cehaletimizi yenemezsek, kitlelerin islami felsefeyi boyunduruğundan nasıl kurtaracağımızı araştırmaya ve de bu konuda hayranlanmaya hakkımız olmaz.

Din konusunun hassaslığı dokunulmazlık yaratmamalıdır. Bu tartışma üslubumuz ve öncelik-sonrakı sıramızla, yer ve zaman seçimiyle ilgili bir naziklik içerir. Yoksa, dinle ciddi ve kasıtlı bir mücadele verilmesine engel olucu bir ritelik arz etmez. Din sorununu sınıf mücadelesinin gereği olarak yürütülen yoğun ideolojik siyasi mücadelenin önemli bir parçası olarak ele almamız, "Sınıf çelişkisini gizleyici bir rol oynar, onun yerine ikame olur, zaten faşizmin amacı da bu" demek işi halife almak ve birgün geldiğinde çok daha güçsüz ve birikimsiz yakalanmaktır.

"BİLİRKİŞİ" DEĞİL AYDIN OLMAK

Sivas katliamı vesilesiyle değinilmesi gereken bir diğer konuda aydınlardır. Bir kere her şeyden önce biz, aydın deyince bilimsel, kültürel, sanatsal bir faaliyet yürüten ve kendi çapında etkili olup da anti-faşist anti-emperyalist bir politikanın takipçisi olmanı anlıyoruz. Yoksa her öğretim üyesi, her yazar, her ozan aydın olmaz. Türkiye'de aydın bugün için ismine uygun bir aydınlatıcılık fonksiyonunu çok cılız biçimde oynamakta, esas olarak ideolojik siyasi hattındaki temelli sakatlıklar nedeniyle proleteryanın davasına ciddi bir katkıda bulunamamaktadır. Toplumsal olaylar ve gelişmeler karşısında genel olarak tutarsız bir tavır izlemekte sınıfta kalmaktan kurtulamamaktadır. Aydınlarımız, bugün her türlü pislik, olumsuzluk ve kötülüğün esas kaynağı olan devletin ve sistemin dışında kalabilmeyi, onunla or-

Ekip otosunun hopörlerini katliamcılara tahsis ederek, birlikte oteli taşıyacak kadar adileşen polis düzene sadakatini yerine getiriyor.

Katliamların ortakları neyi kutluyor.

ganik her türlü bağı kırabiliriz. Koparabiliriz. Bırakabiliriz. Teröristleri "birlikçi" gibi davranmak değil, halkın sözcüsü olmak yolunda kullanmalıyız. Bizdeki aydın sınıftan yakıştırdığımız çeşitli faaliyet alanlarından kişilerin bu açıdan son derece çelişkili ve tutarsız davrandıklarını söylesek hiç haksızlık etmiş olmayız. Ses, bacak kemiğe dayanmadan, ölüm kokusu alınmadan çıkarılmalıdır. Ses, sıra kendisine gelmeden çıkarılmalıdır. Ses, faşizmin bütün cinayetlerine, katliamlarına, baskı ve işkencelerine karşı çıkarılmalıdır. Ses, sadece Uğur Mumcu için, Sivas için değil Cizre, Şırnak, Dersim, Bitlis, için de Tuzla, Hasanpaşa, Caddebostan, Çiğdemir, Bahçelievler vd. vd. infazlar için de çıkarılmalıdır. Aydın olmanın sorumluluğu sınırsız bir genişliğe sahiptir. Tutarı olmak ön vasıflarından biridir aydının. Aydınlar iyi bir biçimde eleştirilmeye, beraber mutlak sahip çıkılması, desteklenmesi ve yürekendirilmesi gereken kişilerdir. Komünistler onları bir rakip değil, önderliğe ihtiyaçları olan iyi niyetli yurtsever kişilikler olarak ele almalıdır.

SOSYAL DEMOKRATLAR: SERMAYENİN BAŞIŞ OĞLANLARI

Sivas vesilesiyle vurgu yapılması gereken konulardan birisi de "sosyal-demokrat" adı verilen örgütlerin durumudur. Sahte reformist kimlikli, hakim sınıfların "sol" görünümü kılığının özünde faşist bir nitelik taşıdığı öteden beri ısrarla savunuyoruz. Biz komünistleri bu konuda, sosyal-demokrat geçinen örgütlerin tabanına, sloganlarına ve kimi mensuplarına bakarak değerlendirmeye gittiği için yalnız tesbitte bulunup da eleştiren ve "umutsuz" anlarda bunlara sığınmakta da pek sakınca görmeyen bir dizi akim ve çevre; bugün olayın kızgınlığı üzerine olacak SHP'nin faşistliğinden koltuk değnekliğinden söz ediyorlar. SHP bu devletin en önemli direklerinden birinin temsilcisidir. Bugünkü koalisyonda da sadece koltuk değneği fonksiyonu oynamamaktadır. Maraş'ta İrfan Özyaydını, Sivas'taki Mehmet Gazioglu'ndan daha profesyonel çalışmıştır. Ecevit'in oline bulaşan kan ile Misis Tansu'nun eteklerine bulaşan kan aynıdır. Dökülen halkın kanıdır. Ama Maraş'ın ölüm makinelerinden Okkeş Şendiller çimdi mecliste istahla ve gerinerek oturuyor. Hiç şüphe duyulmasın yakın bir zaman içinde eskiden olduğu gibi Cafer Erçakmak canisi de mecliste sakalını sivazlayarak oturacaktır. Sosyal demokrat denilen partilerin hem iktidarda hem muhalefette iki yüzünü birden görmek mümkün olabilmektedir. Geçmişte bunlar her iki halde de çokça görüldü. Ama, bugünkü durum ik defa yaşanıyor. Ama, ilginçtir ki madalyonun iki yüzü de aynı duruyor. Yani bunlar iktidarda sermayeden yana terchini açıkça koyanlardan farklı bir icraat sergilemezken, mevcut hükümet muhalefetteki CHP ve DSP'den sadece kendilerini adam yerine koyup koymama noktasında eleştiri almaktadır. Yani, emekçi yığınların, Kürt halkının çektiği uğradıkları sömürü, zulüm ve katliam zerre kadar ilgincedir mi bu beyleri SHP'den T.C'nin Misis T.C'li 50. hükümetine güvenoyu vermeyen 1 kişi olmuş (o da katılmayarak), A. Güven Gürkan, E. Karakaş gibileri başta olmak üzere tamamını "şart" laflarını gevelerle güvenoyu vermek suretiyle katliamları evet deme onursuzluğunu bir kez daha göstermişlerdir. Sonra da Ankara'daki cenaze töreninde yere oturup

aglayıp sızlanmak fayda vermiyor. Bunlar, sanki iktidarda olmakla halkın yararına bir şeyler yapıyorlarmış gibi "bu koalisyonda iktidar mevzisini bırakmamalı" türünden laflarla demokrat-ilerici çevrelere kendilerini haklı göstermeye çalışıyorlar. Onların bırakmaya kıyamadıkları mevziden Türkiye halkına zehir kusuluyor hergün. İşte ilk icraatları Kürdistan'a topyekün, ABD'nin Vietnam usulü saldırı, memurlara sefalet zammı. O mevzi faşizmin ilmi mevzisiydi. O mevzi sermayenin bahşiş oğlanı olma mevzisiydi, bırakılır mı hiç?

İSLAMİYETTE RÖNASANS: ALEVİLİK

Bir başka cepheden bakarsak Sivas denilince akla her zaman için öncelikle gelen Pir Sultan'dır, Alevilik'tir. Biz bu cepheden bakanlarız. Nitekim şenliklerinde bu ismi ve damgayı taşıması, saldırıda Alevi düşmanlığının da önemli bir rol oynaması, sonrasında Ankara-İstanbul cenaze törenleri ve diğer gösteri yürüyüşlerinde kırmızı bantlar takılması, Ali'ye ait resimler taşınması ve sloganlar atılması da bunun göstergesidir. Böylece bu yazıda kısaca da olsa Alevilik konusunda doğru bakış açısının ne olması gerektiğine dair kimi saptamaları yapmak

gerekiyor.

Alevilik; İslam dininin etkisi altında kalan toplumlarda, müslümanlığın doğuş evrelerinde Ali ve taraftarlarının uğradıkları haksızlıklar ve baskılar nedeniyle oluşan tepki etrafında çıkış yapan, hakim sınıflara karşı ezilen ve sömürülen sınıfları kucaklayan bir hareket olarak yaygınlaşan, sınıf mücadelesinin evrilmesi boyunca da ülkemiz topraklarında giderek toplumsal muhalefetin bir başkaldırı sembolü haline gelen, bu anlamda da ilerici ve demokratik unsurları bağrına daha fazla toplayan bir akim olmuştur. Alevilik, tarih boyunca egemenlerin halk kitlelerine sundukları yönetimin doğurduğu sıkıntıların beslediği bir temelden de güç alarak her dönem canlı kalmış, İslamı yasakladığı felsefeyi bünyesinde şekillendirerek özgün bir ideolojik olgu haline gelmiştir. Hümanist anlamda bir dünya görüşü çerçevesinde, Anadolu'nun çeşitli aile soyları ve toplulukları bünyesinde İslam inancı kuralları bütününden esas itibarıyla kopmayan bir akim olarak yer edinen Alevilik, çözümler ve düşünceleri eliyle kendi felsefesini daha derin toplu sunar bir konuma ilerlemiştir. Yeryüzünün ortak bir yurt olduğu, dünyanın insanların ortak kullanımına için var bulunduğu, bütün insanların hiçbir ayırım ve istisna olmaksızın eşit ve kardeş olduğunu savunmakta, kaderciliği reddetmek ve seriat kurallarını benimsememekte, emeğe saygıdan bahsetmek ve çağrıda bulunduğu kitlelere önerdiği yaşam biçimiyle de komünal nosyonlar taşımaktadır. Ne var ki Alevilik, bilimsel bir ideoloji olmayıp hümanist ve dinsel çerçeveyi aşamadığından sınıfsal bir öz yakalamayı da başaramamış ve kaçınılmaz olarak da tarihin teri doğru akışında ciddi bir fonksiyon oynayamamıştır.

Sünniliğe karşı muhalefetteki dinsel bir mezhep olarak, Anadolu'da ve Kürdistan'da sınıfsal anlamda muhalefette bulunan halk kitleleriyle daha sıkı kaynaşmış ve sınıf çatışmalarında karşılıklı etkileşimle giderek zulme, baskıya ve haksızlıklara karşı koyuşun sembol akımı olarak varlık göstermiştir. Kalender, Baba İshak, Börklüce, Şeyh Bedrettin, Celali vd. halk isyanlarının tümü Alevi geleneğinin hem ürünü hem de yapı taşıları olmuştur. Yaklaşık 13 asır boyunca ülkemiz topraklarında toplumsal haksızlıklara

ve zulme karşı halk kitlelerindeki hoşnutsuzluğun, başkaldırının simgesi olan Alevilik; kuşaktan kuşağa beslediği ve büyüttüğü kendi felsefesiyle de etkinlik kurduğu halk kesimlerinin demokratik, yurtsever ve ilerici bir ruhla donanmasına kaynaklık etmiştir. Bu nedenledir ki toplumun alevi kesimleri devrimci dönüşüm ve etkilere daha yatkındır. İslamiyetle bir tür rönesans ve reform hareketi gibi sayılabilecek Alevi düşünce din olgusuna tek bir anlayışla yaklaşmış, kaderciliğe ayak direyen bir nitelik arz etmiştir. Bütün bunlardan dolayı Alevilik dinsizlik ve din düşmanlığı diye lanse edilerek kitlelerden tecrit edilmeye çalışılmış; hakim sınıfların, iktidardaki Sünni kesimin sürekli baskısı ve yıkıcı, kısıtlayıcı tavri ile karşılanmış, yasak kapsamında görülmüştür.

Karşı devrimci sınıfların böl-yönet siyaseti öteden beri, her alanda ve her fırsatta olduğu gibi çokça mezhepsel ayrımlarda da kendini göstermiştir. Ülkemizde de Alevi-Sünni çelişkisi sürekli taze tutulmuş, sıkça çatışma düzeyine çıkarılmıştır. Bu çelişkiyi sıcak tuttuğu, derinleştirdiği ve kızıştırdığı oranda her türlü faaliyet bizzat teşvik edilmiş ve körüklenmiştir. Bu noktada esas olarak Sünni kesimin desteklediği açıksa da son yıllarda Alevilerin de ihmal dışı bırakılmamasının daha doğru olacağı anlayışının devlet katında yer edindiği görülmüştür.

Düzenin değişmesinden ve sosyalizmden yana olan bütün ünelere, sınıflara, dinlere ve mezheplere mensup olan herkes aynı safalarda yer almalı, devrim için birlikte hareket etmelidir. Bu güçlerin, dünyayı değiştirme ve tüm ayrımcılıkları son verme yerine kişisel, zümresel, mesleki, mezhebi, dinsel vb. sorunlarını çözmek için mücadele vermemeleri düzene yöneltilemediği ölçüde sınıf savaşını ilerletilecek bir özellik taşımaz. Mezhep kökenli örgütlenme ve faaliyetlerin sınıf mücadelesini sapıncı ve bölücü, dinsel öğeleri canlı tutucu bir özellik taşıdığı yadsınamaz.

50. T.C HÜKÜMETİ 50 SAATTE ESKİDİ

Seriataçı yobazlar eliyle gerçekleştirilen Sivas katliamının tartışıldığı sorunlara kısaca değinmemiz ve olayı çok yönlü sorgulamamız bugünün hızı devrim koşullarında özellikle önem taşıyor. 93 yazı, siyasi atmosferin ısısını yükselterek sürüyor. Sivas katliamı, tansiyonun yük selğinde ciddi bir rol oynarken bu olay vesilesiyle gösterilen toplumsal tepki ve tavırların doğru bir analizine duyulan ihtiyaç dalga dalga açılan tarihsel sürecin yeni aşamalarında artık seyirci konumundan kurtulmanın ateşleyicisi olacak gibi gözüküyor. Kürdistan'daki yangının du-manları bütün ülkeyi sardı. Memurlara verilen sefalet zammı, kaynamayı gücütülü bir sallanmaya dönüştürdü. Yeni hükümet de eskidir artık. Yeniye eskiden eskimek değil, eskisinden farksız olduğu-nun görülmesi, yeniliğinin biçimselisinin erken fark edilmesi olmuştur. Çabuk eskimek herşeyi çabuklaştırıyor. Elini çabuk tutma telaşı herkese bulaşıyor. Telaş aynı zamanda kargaşanın ebesidir. Kargaşa ile içiçe geçmiş iktidarsızlık ve anarşi yasallığı zorluyor. Meşruyetin yitirilmesi yaşadığı yöntemlere daha çok başvurul-masının ana nedeni oluyor. At izi, it izine karışıyor, izler birbirini gizliyor. Bu izlen bulup çıkarmak ve olayları yerli yerine koymak da bizim işimiz. Bu işi layıkıyla kotarmak bugünden çok yarı için önemli.

"Ağır tahrik var" diyenler ırz düşmanlarıyla aynı kafayı taşıyorlar. Tecavüzcüdü bunların hepsi Mumcu'nun ölümünün hemen ardından faillerin bulunacağına dair namus sözü vermişti bunlar. Namussuzluklarını açıkça belgeliyorlar. Almanlara Solingen'deki dazlak katliamında itfaiye 7 dakika geç geldi diye küfür edenler 7 saatlik Sivas katliamıyla küfürün hangi düzeyini hak ediyorlar. Ekip otosunun hıparlörünü katliamcılara tahsis edecek, birlikte oteli taşıyacak kadar adileşen Türk polisi; Sultanahmet'te Sivas olayı protestosunda, Ankara'daki memur eylemlerinde kendisi de memur olduğu hâlde görev ve yetkisinin çok ötesinde davranarak (emir kulu lafı adı bir yalan) çirkefleşebiliyor. Herkesle dalga geçer gibi bu namussuzlar ve katiller sürüsünün en tessüllilerinden Türkiye aynı günlerde gazetelere, seçimlerde bile vermediği çapta yarım sayfa "ülke bütünlüğü tehlikede" ilanı veriyor. Bütün bunlar, çıkan çivinin kaybolduğu yani yerine konma şansının olmadığını gösteriyor.

Önce hükümete güvenoyu vermek ve katliama ortak olmak, sonra da ağlayıp sızlanmak fayda vermiyor.

Tansu Çiller makyajlı DYP-SHP koalisyon hükümeti işçilerle geniş halk yığınlarını karşı karşıya getirmek için bütün yolları deniyor. Geçmiş iktidarlarının temelini oluşturan vaatlerin birer aldatmaca olduğunun halk tarafından görülmesinden sonra, daha da saldırganlaşan hükümetin ekonomik politikası **özelleştirme** üzerine oturtulmuş.

Politika bu olunca halkın ve kamuoyunun dikkatlerini başka yönlere kanalize ederek, yerine göre umut, yerine göre de tehditler savurup gündemi saptırmaya çalışıyor. Geçmiş dönemlerde bu yöntemi Özal başarılı bir şekilde uyguluyordu. Şimdi aynı yöntemi Çiller ile izliyoruz. Zaten davranışlarıyla böyle bir imaj yaratmış bulunuyor. Ne diyor başbakan: "İşçiyi memura acımayacağız", "Halkı işçiyi feda edemem", "Memura, işçiyi fazla zam vermek **safiasyonu artırır**" Hazret sanki TİSK başkanı ve sözcüsü! Başka olması da düşünülmez. Mal varlığı yarım trilyonu aşan bir başkanın kendisini halk için de sayıp; işçileri de karşı kefeyle koymasına demogojiden öte bir anlam ifade etmez. Çiller'in yandaşları ve savundukları kapitalistler ve para babalarından başkaları olamaz.

Suyu bulandırıp gündemi saptırmanın altında yatan neden; hükümetin emekçi halka yönelik saldırısının bugün için önemli bir halkası olan **özelleştirme** hareketini sorumsuz halledilebilme. Bunda görünen o ki havayı yakılmaya başlamıştır. Sermaye düzen partileri ve burjuva basın bir çizgide buluşmuşlardır. Hatta partiler arasında kimin daha **hızlı özelleştirme** yanlısı olduğu konusunda bir yarış var. İşin ikinci yanı işçi sınıfı cephesinden, demokratik kitle örgütlerinden ve diğer halk örgütlenmelerinden bir tavır ve ortak bir mücadele hattının bir tür neti yakalanamamasıdır. Burada anlatılmak istenen, **"özelleştirmeye, taseronlaştırmaya hayır"** söylemi slogan düzeyinden çıkarılıp; **hayır** genel bir kararın sloganı ve somut bir güce dönüştürme sorunudur.

Özelleştirme'nin boy hedefi olan **KİT**'lerde 600 bine yakın kamu çalışanının TİS şubelerinde yükselen eylemselliklerin özelleştirmeye karşı genel bir direnişe dönüştürülmesi olansıklarının uç verdiği bir de-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Özelleştirmenin hedefleri

nemde; sarı ve geril **TÜRK-İŞ**'in yeni patronu **Meral** tarafından **telefon diplomasisinin** telleri arasında boğdurulmuştur. "Benim düzenle yolda en barajı dışında sorunun yok" diyen **Nebioğlu** ve başında bulunduğu **çığdağ** patentli **DISK** buna uygun olarak tüm enerjisini işyerlerinde **TÜRK-İŞ**'ten üye ayarlamaya vererek süreci geçirmiştir.

Oysa saldırının temel noktası sendikalara yöneliktir. Kısacası özelleştirmenin ağır bedelli halka ve emekçilere ödetilecektir. Böyle bir saldırının göstere göstere gelmesine karşı, ortak bir tutum ve mücadele içine girilmesi büyük bir sorunsuzluktur. Sendikal rekabetle işçi sınıfını bilen bu sendika ağaları aynı birbirlerinden çalışacakları üye bulamaya bililer.

Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) tarafından özelleştirme ile ilgili olarak hazırlanan bir raporda özelleştirme için ideolojik bir eylemi" olarak nitelendiriliyor. **İngiltere, Fransa ve Arjantin**'deki uygulamalarında ortaya çıkan somut

durum, özelleştirme sonucunda bu ülkelerde fiatların artması, işsizlik, ücret ve sendikalaşmadaki gerileme olarak gösteriliyor. Raporda Türkiye'de özelleştirme'nin ne gibi olumsuzluklar getirebileceği şöyle ifade ediliyor: "TİP ve Dünya Bankası gibi uluslararası tekelci sermayenin finans kuruluşlarının ülkemiz üzerindeki egemenliği daha da artacak. Ulusal sermayenin gelişmesi duracak. Geri kalmış bölgelere yatırım sözkonusu olmadığı için, bölgeler arası dengesizlik daha da artacaktır. Özelleştirme ile birlikte önemli ölçüde vergi kayıpları ortaya çıkacaktır. Politika'nın gerçek amacı işten çıkarmalar, çalışma yaşamındaki baskılar artacak, sendikalaşma hız kazanacaktır. Böylece sosyal devlete son verilecektir."

TÜSİAD'ın, TİSK'in tüm yalan ve demogojileri **KİT**'lerin bir an önce sermaye tarafından yutulması içindir. Bu nedenle Türkiye'deki ekonomik gerileğin suçu **KİT**'lere yükleniyor. Oysa özelleştirmenin gündemde olmadığı dönemlerde **KİT**'lerdeki verimlilik toplamı genelde özel sektör sahibi kuruluşlarınkinden daha fazladır. Ne zamanki özelleştirme gündeme sokuldu; program gereği **KİT**'ler yatırım finansından kasıtlı olarak verildi. Özel bankalardan yüksek faizle boş para alan bu kuruluşlar yavaş yavaş sermaye tarafından yutulma konumlarına sokulmuş oldu.

Genel olarak özelleştirme, emperyalist kapitalizmin uluslararası planda işçi sınıfına ve onun örgütlerine saldırının bir sonucudur. Bilinerek oynanan bir oyundur. Ülkemizdeki uygulamalar bunun bir parçasıdır. Her yönüyle açmazlar içinde bulunan, devlet kendisini güçlü gösterme imajını özelleştirmeye sarılarak göstermeye çalışıyor. Emperyalistlerin Finans kuruluşlarından alınan kredilerle hem **KİT**'ler yutulacak hem de krizini aşmak için güçlü devlet imajını artıracaktır.

Bu nedenle özelleştirme halka bir saldırıdır. Bütün işçi sendikaları, **DKO**'lar geniş bir cepheyle karşı koymalıdır. Yoksa geç kalınmanın acısını bütün toplum birlikte çekecektir.

545 BİN İŞÇİYİ ŞAŞIRTAN İMZA

Türk-İş geri adım attı ve işçiyi sattı

İSTANBUL/ Özgür Gelecek- 545 bin işçinin toplu sözleşme görüşmeleri 11 Ağustos'ta sona erdi. İmzalanmış TİS'e göre; Kamu işçilerinin ücretleri 1. altı ay için yüzde 37, ikinci altı ay için de yüzde 28 arttı. Sözleşmenin sonucu, yani "satış" bir çok kesim tarafından "normal" karşılanırken, bazıları da şaşırıyor. Çünkü Türk-İş 10 Ağustos'ta grev kararı almıştı. Bu karara göre 25 Ağustos'ta kesin greve çıkılacağı söylenmişti. Bunun ardından Patronların anası Tansu Çiller "O halde işçiyi istediği parayı verip vermeyeceğimizi halka soralım" dedi. Amerikan vatandaşı

Başbakan, "halk ağzı" ile televizyondan şöyle seslendi. "Her hafta faiziyle birlikte trilyonlarca lira zaten borçlanıyoruz. Bunu da ancak borçlanarak verebiliriz. Eğer verirsek, bütün halkı yine borca sokmuş oluruz."

Ve Brezilya dizilerine alıştırmış halk vardı karşısında. O nedenle bu dizileri aratmayacak bir film çekildi; "Ulusa Sesleniş" pozu, bakış, ses tonu, sahte gülüşleri, ana-kk edebiyatı... Herçeyiyle inandırıcı olmayan Başbakan, "İctaatın içinden'in Brezilya versiyonunda başrol oynadı.

Sözleşme öncesi Medya'nın ya-

pay bir "kayıma" diye nitelendiği görüşmelerde aştında işaret önceden çakılmıştı. Ama niye bu kadar uzatılıyordu? Yani kolaydı. Çiller Demir Leydi idi. Güçlü idi. Mücadele edecek ve galip gelecekti. İşçiyi karşı başından bu yana düşmanlığı açıkça ortada olan Çiller, işçi ve halk'ı iki ayrı kefeyle koyarak işçiyi, halktan tamamen koparmayı planlamıştı. Özellikle de özelleştirme ve dolayısıyla taseronlaştırma ve sendikalaştırma planlarını kolaylaştıracak "sendikali işçi düşmanlığını" körüklemeye çalıştı. Televizyonda ve gazetelerde halk'a "İşçiyi parayı verelim mi?" diye sordu.

Bu pazarlık baştan sermaye tarafına yontalmıştı. Ama bunu halkta "süsleyip" oyle anlatılmıyordu. Anlatıldı. Ulusa Sesleniş filminde yönetmenin biçtiği rolü harfiyen oynadı Demir Leydi hanım. Bu roller çok sarıttı. Türk-İş'in ağası Bayram Meral de ağabeyi gizleyemedi. Sonuçta tabanın günlerdir sokaklarda çıkardığı sese, Meral'in'in kutaklarında sürekli çınlayan sese rağmen işçi peşkeş çekildi. Ve Türk-İş özelleştirmenin, işçi kıyımlarının, taseronlaştırmanın önünü açmış oldu. Ancak işçi sınıfının sözleşme görüşmeleri sırasında sessiz kalmadığı düşünülürse, Türk-İş'in açtığı gedığı kapatacak gücü de toplayacağı açık. Şu açık ki sınıf, yolu genel greve doğru açacak. Ve yanıtını genel grevle verecek.

"SERMAYE GALİPTİR"

İstanbul Şubeler Platformu'nun yürütmesinde görevli olan Orhan Coştur bu sözleşmenin galibi olarak sermayeyi gösteriyordu. Türk-İş'i tabandan kopuk olarak nitelleyen Harb-İş İstanbul Şube Başkanı Orhan Coştur "Türk-İş Genel Başkanı sözleşmeyi, ülkenin içinde bulunduğu durumu göz önüne alarak imzaladık, derken neyi kasıyordu" diye soruyordu. "Özelleştirme mi, işçi kıyımları mı, sendikalaştırma mı? Güneydoğu'daki katliamlar mı? Yani devlet 'Bu kadar sorun var, ben aradan çekileyim, başınıza bela olmayayım' ni demek istedi" diye soruyordu.

Coştur, Çiller'in 100 trilyon diye söz ettiği işçi ücretlerinin 50 trilyonunun daha işçinin eline geçmeden bordrodan vergi olarak geri aldığı niye söylemediğini soruyordu. Yine "Basını yağlama" olarak nitelenen 2,6 trilyondan niye söz etmiyor diyordu? Ya holdinglerin kân? Sadece Akbank'ın 92 karımı 1 trilyon olduğunu neden anlamıyor? diye soruyordu. Ve Akbank vergi miktarı sadece yüzde 8'di. İşçinin ise yüzde 35. Çiller bunu niye açıklamamıştı

SUBELER PLATFORMU: "İKTİDARIN VERDİĞİNE RAZI OLDUNUZ"

Sözleşmenin imzalanmasından önce İstanbul, İzmir ve Eskişehir'de Sendika Şube Platformları toplantı yapıp birer basın açıklaması yayınladı. İstanbul Şubeler Platformu'nun **Türk-İş Genel başkanlığı'na** bağlılığı huzurladığı basın açıklaması şöyleydi:

"1993 dönem Toplu İş Sözleşmelerinin bittiğini televizyonlardan bayret ve şaşkınlık içinde öğreniyoruz.

Neden bayret ve şaşkınlık? Çünkü; bir gün önce yapılan Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun toplantısından sonra bizlere verilen bilgi, ücrette yüzde 40- yüzde 30'un altına kesin inilemeyeceği ve bunun Türk-İş Başkanlar Kurulu'nda ittifakla alınan ilke kararına sahip çıkılmayarak, siyasi iktidarın verdigi razi oluma durumu ile karşılaştık.

Sözleşmelerde; ücretler, iş güvenliği ve taseronlaştırmaların engellenmesi için düzenlenen maddelerde gelinen nokta sınıfın taleplerini yansıtmaktan uzaktır.

Toplusözleşmesinde sahip çıkan işçi sınıfının yükselttiği her eylemden sonra, Türk-İş Koordinasyon ve Başkanlar Kurulu'nun attığı geri adımlarla gelinen nokta üyelerimize insanca yaşayacak koşulları getirmemiş, aksine 550 bin kamu işçisi yüzde 73'lere firmanan enflasyonla baş başa bırakılmıştır.

Siyasi iktidara karşı konulan tavır verdiği umut, umutsuzluğu doğurmuştur. Toplu iş sözleşmelerimizi sını-

İşçiyi 2 anahtar (I) vaatmişti

fımıza yakışır şekilde bitmediğini.

"Aldığımız kararlara kendiniz uymayarak ilkesiz bir şekilde geri adım attınız,

"Siyasi iktidara taviz vererek özelleştirmenin önünün açtığımız için, İstanbul Sendika Şubeleri Platformu olarak böyleli onayladığımızdan dolayı

Bağla Başkanlar Kurulu olmak üzere, Koordinasyon Kurulu ve Türk-İş yönetimini protesto ediyoruz.

Sizleri; TİS'lerin imzalanmasından sonra gündeme gelecek **ÖZELLEŞTİRME** ve **TASERONLAŞTIRMA** ile iyice hız kazanacak işten atılmalar, sendikalaştırma ya karşı duyarlı ve kararlı bir mücadeleye çağırıyoruz."

TÜRKİYE GENELİNDE SUBELER TOPLANIYOR

Türk-İş'in tutumu üzerine bütün Türk-İş Şubeleri bir toplantı kararı aldı. 28 Ağustos'ta İstanbul'da Bostancı Gösteri Merkezi'nde yapılacak bu toplantıya Türkiye genelinde yaklaşık 3 bin sendikacı ve temsilcinin katılacağı sanılıyor. Bu toplantının programı şöyle;

- 1) Demokratikleşme
- 2) Özelleştirme
- 3) İşten atılmalar
- 4) Anayasal demokratik yasalar
- 5) Memurların grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkı
- 6) Kürt Ulusal sorunu.

Meral; "Biraz geç oldu ama temiz oldu" diyor sanki. Çiller ise, "Hemen güneliyim TÜSİAD bekliyor" dercesine aceleci. İnönü de; "Yi yaptın Tansu" der gibi...

Genel-İş, Belediye-İş rekabeti

TURK İŞ'e bağlı Belediye-İş ile DİSK'e bağlı Genel-İş arasındaki rekabet en üst boyutlarda. Yasal prosedüre göre 1994-94 dönemi için üye yazılım süresi 1 Ağustos'ta doldu. 1 Kasım 1993'e tarihin kadar yetki verilmediği belirlenecek. 1 Ağustos'tan önce büyük bir telaşla üye yazılımını sürdüren Genel-İş geriye dönüşleri hesaplamadığı için bir çok yerde umduğunu bulamadı. Genel-İş'e geçen işçilerin tekrar geri dönüşünü engellemek için, çoğu zaman DİSK'in üst düzey yöneticileri de çaba gösterdi.

Rekabet Temmuz ayında yayınlarla desteklendi. Belediye-İş Sendikasının kendi adıyla çıkan aylık dergisi haftalık yayınlanmaya başladı. Bir çok işçi Genel-İş'e geçti. Önce futbolcu transferi gibi

yöneticiler geçiyor, sonra taban üye olmaya başlıyordu. Bunlardan en ilginç Küçükçekmece Belediyesi'nde yaşandı.

DİSK'in açıldığı dönemlerde henüz görevde olan Belediye Başkanı Ertuğrul Tığlay "Benim DİSK'le gönül bağı var" diyerek işçileri orada örgütlenmeye çağırıyordu. DİSK'e geçişlerin başlaması ile işçiler arasında tartışma başladı. Ve işçiler geniş bir toplantı yaptılar. Bu toplantıda Genel-İş 6 No'lu Şube yönetimi ile Belediye-İş 2 No'lu şube yönetimi de vardı. Ve toplantı sonucu netleşen fikir "Bölünmemek" oldu. Ve DİSK'e geçme kararı çıktı.

Ancak toplantıdaki karara Genel-İş yöneticileri uymadılar. Ahap çavuş ilişkileri ile örgütlen-

meye girişiler. Bu öncelikle Ertuğrul Tığlay eliyle yürütülüyordu. Tığlay'ın emriyle, özel kalem müdüründen odacısına kadar bütün üst kadro Genel-İş'e üye olmuştu. Bunun üzerine devrimci Demokrat işçiler bölünmeyi önlemek için bir çabaya girişiler. Temsilciler de gittiği için, inisiyatif ele alan devrimci-demokrat işçiler DİSK'in şu an alternatif bir sendika olmadığını ve sorunların ancak birlikte mücadele ile aşılabileceğini söylediler. Bu konuda uzun uzun toplantılar oldu.

"SANA DELEGELEK VERECEĞİZ"

Genel-İş yanlıları çirkin politikalarla üye yapmaya çalışıyorlardı. "Sana genel-İş'te delegelik vereceğiz", "Şube yönetimine alacağız", "kadro vereceğiz" şeklinde yalanlarla işçiler üye oldu. Bu sırada "Sendikal rekabet" gerçeği çirkin oyunlar sergilendi. Genel-İş'e geçmeyenler sürgüne gönderildi. Örneğin ISBAK Başkanı Genel-İş'e üye olmadığı için başka birime gönderildi. (Bu Küçükçekmece'de böylelikle başka şehirlerde daha farklı yöntemlere başvuru olmaktadır. Örneğin Ankara'da Yenimahalle ve Çankaya'da ölü insanları sendika üyesi gibi gösterdiler.)

Bu arada Belediye Başkanı Ertuğrul Tığlay, 14 Haziran 1993'te görevden alınmış ve yerine Ali Rıza Gürkanat gelmişti.

Ve Küçükçekmece'de 1137'ü Belediye-İş üyesinin 800'ü Genel-İş'e üye oldu. Ancak yetki süresinin dolmasına 2 hafta kala Belediye-İş'e geri dönüşler başladı.

Üye yazılımının yasal süresi 1 Ağustos'ta bitiyordu. Bu nedenle DİSK'in yöneticileri 28 Temmuz'da Küçükçekmece'ye geldiler. Burada bütün birimlerde toplantılar yaptılar.

DİSK Genel Başkanı Kemal Nebioğlu, önce Temizlik İşleri Müdürlüğü'ne geldi. Nebioğlu, şöze hayatını anlatılmakla başladı. İşçilere son derece "göz yaşartıcı" bir konuşma yaptı. Burada 14 yıl öncesinin anılarını anlattı. 12 Eylül'de gözleri bağlı işkencede kaldığını hatırlattı. Belediye-İş'le Genel-İş'i karşılaştırdı. Burada bir işçinin "Yeni TC hükümetinin özelleştirme politikalarına, geçici işçi sorununa ve işçi kıyımlarına karşı DİSK'in nasıl mücadele edeceği" sorusu yanıt-sız bırakıldı.

Küçükçekmece Belediyesi işçilerinin yanına gelen Nebioğlu'nun tek düşüncesi vardı; 1 Ağustos'a kadar çoğunluk işçinin sendikaya üye olmasını sağlamak, geri dönüşleri etkilemek. Bu nedenle aynı gün Fen İşleri Müdürlüğü'ndeki işçilere de bir konuşma yaptı. Bu sırada kendisine işçi kıyımı taseronlaştırma, Kürt sorunundan bahseden bir işçiye "Sendika bir siyasi örgüt değildir" dedi. Sendikaların sadece ekonomik örgüt olduğunu söyledi. Nebioğlu, Özgür Gelecek'in ilk sayısındaki "Sınıf sendikacılığı" yazısını kendisine gösteren bir işçiye ise şöyle yanıt verdi; "Ben sosyalist basını tanımam."

Ancak Nebioğlu'nun konuşması işe yaramadı. 300'ü yakın Genel-İş üyesi eski sendikasına geri döndü. Bu geri dönüşler hala sürüyor.

K.Çekmece'de İşçidüşmanı eski başkan Tığlay ve DİSK

Küçükçekmece'de 1989 Yerel seçimleri ile Belediye başkanı seçilen SHP'li Ertuğrul Tığlay 4 yıl görev yaptı. Bu 4 yıllık görev süresince işçiler uzun eylemlerle basında sık sık yer aldılar. Oyle ki, eylem yapmadan maaslarını almaz hale geldiler. Bu süre içinde toplam 200 gün iş bırakıldı ve 23 kez eylem yapıldı.

29.4.1992 tarihinde Küçükçekmece işçilerinin 92-93 dönemi Toplusözleşmesi bağlandı. Bundan 2 gün sonra Ertuğrul Tığlay yolsuzluk iddiasıyla görevden alındı. Yerine vekil olarak gelen SHP Meclis üyesi Ali Rıza Gürkanat Tığlay'ın imzaladığı sözleşmeyi tanımadığını söyledi ve 3 ay süren mahkemeden sonra sözleşme "tanındı".

Bu arada Ertuğrul Tığlay da Ağustos 1992'de İşçileri Bakanının emriyle görevde tekrar döndü.

İşçilerin "Son eylem 11 Aralık 1992'de gerçekleşti. Bu tarihte işçiler halen TİS farklarını alamayınca 23. kez iş bıraktılar. Bu olayda polis işçilerin başını ve 33 insanı gözaltına aldı. Bu kişiler ayrıca işten de atıldılar. Bunun üzerine bütün işçiler tekrar iş bıraktı. "Arkadaşlarımız geri alınana kadar çalışmayacağız" dediler. Asıl kıyamet bundan sonra kopacaktı. Çünkü 33 işçinin geri alınması üzerine iş bırakan işçilerden 343'ü daha atılmıştı! Ve 18 Ocak 1993'te açlık grevine başlandı. 13 gün süren açlık grevinden sonra Tığlay işçilerin taleplerini kabul etti.

Küçükçekmece'de bu son eylem oldu. Bu olaydan sonra Genel-İş devreye girdi. Ve sendikal rekabet devri başladı.

Süregiden Genel-İş ile Belediye-İş arasındaki rekabet sendikaların yayınlarıyla körükleniyor.

Milyarlar kazanan tramvayın işçisi ayda 900 bin alıyor

İstanbul/ Özgür Gelecek-Her gün bindiğimiz tramvayın uniformalı işçileri de isyan etti. 900 bin lira gibi bir kölelik ücreti ile çalışmaya dur dediler. Çalışma koşullarını protesto için iki saat ya da yarım gün süreyle iş bıraktılar. 138 işçi 5 Nisan'da işe başladılar. İstanbul A.Ş. adlı şirketin bünyesinde çalışan işçiler, patronları Naci Başer'in SHP'li olduğunu ve Nutretin Sözen'in çok yakın arkadaşı olduğunu söylediler. Tramvay çalışanları 5 Ağustos'ta birçok arkadaşlarının atılacağını öğrenince eylemliliklere başladılar.

İstanbul Ulaştırma A.Ş.'nin çalışanlarının atılmasının asıl neden Demiryol-İş sendikasında örgütlenmeleri. Çoğunluğu sendikaya üye oldu ve Bakanlıktan yetki alma aşamasına geldi. Bunu duyan patron zaten iş güvencesi olmayan, 3'er aylık sözleşme ile işe aldığı işçileri atmaya kalktı.

PROTESTOLARIN ARDINDAN

İşçilerin hem sendikalaşması hem de haklarını aramak için bir kaç kez eylem yapması İstanbul A.Ş. işverenini oldukça kızdırdı. Patron şefler aracılığı ile baskıyı artırdı. Artık işten atılma anında istasyonda gerçekleşiyor. Bir işçi şöyle diyor: "Şef dün sabah geldi. 'Senin için bitti. Muhasebeye gel' dedi." İşçiler bu şekilde alınmalarından oldukça tedirginler. Polisin gözaltılarından söz eder gibi anlatıyorlar işten çıkarılmaları. Bir işçi "Biraz önce bir arkadaşım daha götürüldü" diyor. Bu şekilde işten çıkarılmalar sonucu Nisan ayında 165 olan işçi sayısı bu gün 138'e inmiş.

Geçti rüyalarında işten atıldıklarını görüyorlar; "Arkadaş geçen sa-

bah anlatıyordu. Ruyasında muhasebenden çağırıp çıkışını vermişler. 'Bu gün çıkışımı mı vereceğiz acaba?' diye bekledi hep." "İşten atılmayı ölüme benzetiyorlar. 'Ecelini bekleyen bir hasta gibiyiz' diyor biri. Oysa onlar bu işe 'İleside gelecek sağlamak için' girmişler. Bir başkası şöyle anlatıyor: "Büyük bir umutla girmiştik. Birden yine boşluğa düşüceğiz." Korkularını anlatmaya silirdiriyorlar.

"Şef yanımıza yaklaşıncı 'acaba çıkış mı getirdi' diye düşünüyör herkes.

"Şef gelip hemen (Uniformaya kast ederek) 'Üzerini çıkar' dedi.

"Buranın kazancı milyarları buluyor. Bunu gizleyemiyorlar.

900 bin lira maaşın yetmeyeceği kesin. Bu nedenle kimi ek iş olarak ayakta çalışıyor, kimi gay ocağında çalışıyor. Bütün bu strese, tempoya dayanamayıp 'Kafayı üstünlük de' var. Arkadaşı böyle birindensöz ediyor: "Biz burada kaç vatandaş gitmiş diye bileti sayıyorduk. Arkadaş 488 dedi. 499'da kaldı. Sürekli 499 diyor. Ne oldu diye sorduk. Ne sorsak 499 diye yanıt veriyordu. Onu götürdüler. 499 diye bağırıp bağırıp gitti."

İstanbul A.Ş.'nin sözleşmeli işçileri bütün bu koşullara karşı örgütlendiler. Azılı patrona karşı mücadele ediyorlar. Çünkü biliyorlar ki "Onlar Umudun düşmanıdır." Bilincin,eleceğin, hayatın... Onlar milyarlarca lira harcadıkları nişanlarını, düğünlerini süsüzce sergilerleri kendi medyatlarında ve ahlaksızca yine kendi medyatlarında "Zarar ediyoruz" diye ilan edip, karar tokluğuna "köle" çalıştırıyorlar. Oysa yaşamının direnmek olduğunu bilincine varan her işçi, bu kaneleri omuzlarından atıp umudu sırtlamak zorunda.

İşçinin hası Trabzon'dan ve Romanya'dan çıkar!

İstanbul/Özgür Gelecek-Zeytinburnu'nda Romen işçilerle karşılaşyoruz. Onların bir de "patronu" var. Bir taşeron. Bu işçiler bir araba galerisinin binasının yapımında görevlendirilmiş. Bu galerinin Renault Fırmasına ait olduğunu da öğreniyoruz. Taşeronu çağırıp "Neden Türkiye'den işçiler çağırılmıyor" diye sordukumuzda "Buranın adamı çalışmıyor" diyor. "Saat 5 dedin mi işi bırakıyor!"

Taşeron işçilerinin oturduğu barakalar oldukça bakımsız. Akşam üzeri ve paydos etmişler. Bunlar kapının önünde oturuyor ve buralarını yudumuyorlar. Trabzonlu bir işçiye niçin İstanbul'a geldiğini soruyoruz. Anlatıyor: "Trabzon'den gelmemin sebebi şudur. Orada iş sahası yok." Taşeron ise işçinin çaresizliğini de şu cümleyle ifade edip acıdırıyor: "Ya adam vuran ya hırsızlık yapacan. Trabzon'da başka iş yok."

İşçilerin hiçbirinin sigortası olmadığını öğreniyoruz. Bu zaten bütün taşeron işçileri için böyle. Ama taşeron bize Almanya'yı örnek gösteriyor. "Almanya'da kaçak çalışanların sigortası var mı?" Bu arada masanın etrafında oturan işçilerin hepsine "konuşmaya" sinyali veriliyor. Ancak bir işçi "Ben üç aydır buradayım benim sigortam yok" diyor. Taşeron "Niye yalan söylüyorsun" diyor. "Sen üç gündür buradasın." Ve adamı susturuyor. Adnan İbrahim Yazıcı olduğunu öğrendiğimiz taşeron fotoğrafını çekmemiz için izin veriyor. Ama işçilerden biri objektiften kaçıyor. Nedenini de şöyle ifade ediyor: "Şimdi Trabzon'da okurlar. 'Bizim İrfan gitmiş İstanbul'a. Nerelerde çalışıyor' derler."

İbrahim Yazıcı'ya Renault'un neden Trabzon'dan işçi getirdiğini yeniden soruyoruz. Yazıcı her konuya yanıt vermekte ustalalmış. Şöyle diyor: "Düretisi adamı herkes seçer." Onları işçilerin si-

gortalı olup olmadığına dair belge istiyoruz. Ve belgeler "Muhasebede" olduğu için gösterilmiyor. Bu konuya çok canı sıkılıyor ve o soruyor: "Özel sektörde çalışanların hangisinde sigorta var?" Bu kararın Özal'ın zamanında çıkmış. Oyle diyor.

Küçük barakalarda 2 Romen kadın görüyoruz. "Kim bunlar?" diye sorunca "Ahçılarımız" yanıtı alıyoruz. Önce onlar için "Türk" diyor. Konuşmak istiyoruz. "Köyden yeni geldi. Çekiniyor" yanıtını alıyoruz. Kadınlara konuşmakta ısrar ediyoruz. Taşeron bu kez "Türkçe bilmezler" diyor. (Hem Türk hem Türkçe bilmiyorlar!) Sonunda onları sıkıştırınca Romen kadınlar olduğunu, Romanya'dan çalışmak için geldiklerini söylüyor. Romenlerin Türkiye'ye "Ahçılık"

yapmak için gelmediğini bildiğimizden yeniden sıkıştırıyoruz taşeronu. "Bir konuşalım" diyoruz. Ok gibi fırlıyor ve kadınlara işaret yapıyor. Sonra bize dönüp "Türkçe bilmiyorlar" sözlerini tekrarlıyor. Kurnazca.

Kadına sordüğümüz hiçbir sorunun yanıtını alamıyoruz. Her soruda Taşeron'un yüzüne bakıyor. Oradan ayrılırken düşünüyörüz. 50-60 bin lira yevmiye ile çalıştırılan bu insanların bütün duygularını iyi biliyor bu taşeron. Belki de bedavaya bile çalışıyorlardı. Bir taş çorba, bir kuru yataklık ve bir de Romen kadın karşılığında Kapitalizm insanı işte bu kadar aşağılıyordu. Bu sistem eliyle daha argınca sömürmek için yaratılan taşeronlar da bu sistem ürettiği işe böyle aşağılık insanlardı.

Taşeron İbrahim Yazıcı (ön sağdaki) sigortasız işçilere zorla sigortalıym' dedi diyor.

Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'nda beraberdik İbo'yla. Bir gün geldi, cebinden bir borç listesi çıkar-
dı. "Mecburum" dedi. "Bu borç listesine bir göz at"
Baktım, borç rakamları sıralanmış baştan aşağı. Sa-
ğırmaşım. En büyüğü de bana olan borcun rakamıydı.
"Sen" dedim, "Türkiye'yi eleştiriyorsun ama,
borçlanma siyaseti bakımından hiç farkın yok Türki-
ye'den." "Peki ne yapayım?" dedi. "Gel sana biraz
akıl vereyim" dedim. Alt kata, kantine indik. Otur-
duk karşılıklı. Birer orale ısmarladım. "İlkin" de-
dim, "sen çok dergi alıyorsun. Varlık, Yeni Ufuklar,
Soyut, Yeni Adımlar, Türk Dili, Ant vs. vs." Bakışla-
rının ikimi değişti. "Yoo bunu yapamam!" dedi. "Ya-
rınımı al bu dergilerin", dedim. "Yapamam" dedi.
"Ben bu dergilerde, bazı önemli edebi yazılar var, on-
ları izlemek zorundayım" "ohoooo" dedim, "Sen hem
karnım doysun hem görek tam kalsın diyorsun, ol-
maz!" "Ama sen, emperyalizm gibi kavramın gidası-
nı keşliyorsun, olmas" diye diretince, "başka yolu
var mı?" diye sordum. Listesine bir göz attı. Her za-
man yaptığı gibi alınının terini avucunun içiyle sil-
di. "Ne biçim adamın" dedi, "Roman yazıyorsun, şiir
yazıyorsun ama bir tek edebiyat dergisi okumuyor-
sun" Cevap vermek istemedim. Sağa sola baktım,
"Okumaya zamanım olmuyor, Cumhuriyet'te Türk
Solu'nu ancak okuyorum" dedim. "Sana bir teklifim
var" dedi, "edebiyat dergilerini ortak alalım" Teklif
hiç hoşuma gitmedi. Cumhuriyet'te Türk Solu'nu alı-
yordum, birkaç derginin daha sırtına binmesini iste-
miyordum. Reddedemedim de, cebimdeki ve hesa-
bımdaki parayı kuruşu kuruşuna biliyordum. Ben su-
sunca devam etti. "Sen ot gibi yaşamayı benimsemiş
bir insanın" dedi, "dergilere ve yeni çıkan kitaplara
para vermiyorsun. Deve kuşunun başını kuma göm-
mesi gibi, görmüşsün kafanı okul kitaplığının klasik
romanlarına, donmuş, klasikleşmiş. Yeni siyaset,
yeni edebiyat, yeni hayat sana kumsuş. Gel şu ede-
biyat dergilerinin alınma ortak ol, daha önemlisi, bu
dergileri oku, tartış özümle" Akıl vereyim derken
akıl vermeye gitmedi. "Bi dakika" dedim, "ben ko-
nuşmamı bitireyim, ondan sonra, önerilerin neyse
ben sıralarım" kabul etti. Gülmüseyerek dinlemeye
başladı beni. "İlkin olsun" dedim, "Sen çok kitap
alıyorsun. Mecbur değilsin yayınevlerini zengin et-
meye" "Mecburum" diye hemen karşı koydu. Bir ala-
caklı olarak "Mecbur değilsin" dedim, "Bağkaların-
dan ödünç alıp okuyabilirsiniz" Fosphanallah dere-

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Mecburum Mecbur değilsin

sine bağını iki yana salladı, "Ben" dedi, "aldığım ki-
tabı döne döne okuyorum, altını çiziyorum, kenar
notları düşünüyorum, cebimde gezdiriyorum, her ki-
tabı, tasarımların dayanacağı öbkümanların bir par-
çası ve elimi attığımda hemen bulabileceğim bir kay-
nak olarak görüyorum" Direktine direktimdir. Ödün
vermeye alışık bir adam olmadığım biliyordum. "Bak
yine sözünü kestir, bırak bitireyim" dedim. "Ta-
mam, devam et" dedi. "Sen okul dışına çıkıp da, ya-
tılı yemeğine yetişemeyince, lokantaya gidiyorsun"
"Ee ne yapayım, bir çorba içiyorum" diye atıldı. "Ol-
maz" dedim "Bir çorba için az salça bir pilavla de-
vam eder ki, borçları biriktirir, yoksul, yatah bir öğ-
renmeye yakışmaz bu. Öğle yemeğini kaçırdın mı, ak-
şam yemeğine kadar sabredersin". Gülmüseyerek
alınının terini avucunun içiyle sil-
di. "Sürekli okuyo-
rum, gözlerim ağrıyor. Yatılı yemeğine ulaşamayın-
ca mecburum" İki yudumda bitirdim oraletimi. "So-
zümü kesme, mecburum" dedim. "Sabah kahvaltı-
sında, ekmeğin arasına bir parça peynir koy, kağıda
sar, cebine at, antınca yerisin" cevap vermedi. Mem-
nun oldum. Devam ettim. "Bir yıl hiç elbise ve ayak-
kabi alma. Bak, yeni bir ayakkabı almışsın" "Mec-
burum Ayakkabı, ayakkabı küçük geldiği, tabanımı
vurduğu halde altı ay giydim. Sağ ayakkabımın altı

delikti üstelik Engin ve alabildiğine iyimsiz bir ha-
vedeydi. Çok daha ıknacı bir havada, "Mecbur değil-
din" dedim. "Ayakkabını haftada bir boyayacaksın.
Altı delindi mi, parça küsele vurduracaksın" Arkaya
yaslandı, "Ayağına bir numara küçük geliyorsa?" di-
ye sordu. "Arkasına basarak terlik gibi giyeceksin"
dedim. Cevap vermedi, kafasının yatığına yordum
bunu. Gayet memnun, devam ettim. "Kantinden
uzak duracaksın. Ben dikkat ediyorum. Sen gece kü-
tüphaneden yukarı çıkıyor, saat sekiz ile dokuz ara-
sında, bir ÖMÜR yağurdu yiyorsun. Kütüphaneye
iniyorsun yeniden. İki saat okuyor, yeniden çıkıyor-
sun yukarı, kantine kapanmadan, saat onbirde bir şi-
şe süt içiyorsun" Biraz düşündü, "Doğru" dedi gü-
lmüseyerek. "Mecburum, midem kazanıyor. Akşam
yemeğini saat beşbuçukta yiyoruz. Beşbuçuktan, ge-
ce birer kadar okuyorum" Bu kadar insafsız olma,
ben anlamaya çalışırdım dercesine bakıyordu. Gayet ciddi-
dim. "Mecbur değilsin" dedim. "Dolabına ekmeğ al.
Ben karavanadan artakalan patatesleri, fasulyeleri,
nohutları, epeğ bakıllarını ediyor, ekmeğin arasına
dolduruyorum. Bunu da kağıda sararak sıcak kalori-
fer radyatörlerinin arasına sıkıştırıyorum, tost gibi
oluyor. Antınca çıkarıp yiyorum. Sen benim bu yön-
temimi bilmiyor musun? Seni zaman zaman, kantine
tosta yerken de görüyorum" Hemen itiraz etmedi, bi-
raz düşündü. "Senden başka herkes kantine tosta yi-
yor" dedi.

Sonunda, borçları temizlemek için, bütün "mecbu-
rum"ları iptal etti, ancak ikisi hariç: Kitap ve dergi.
Ben de, iki "mecbur değilsin" iptal ettim: Kitap ve
dergiyi. Kitapları ve dergileri ortak alacaktık. Ve alı-
nan yeni kitaplarla yeni dergilerin tümünü okuya-
caktım. İbo'yu borç batağına batıran asil unsuru ki-
taplarla dergiler. Bir yıl içinde tüm borçlarını temiz-
ledi, bana olan borcu harif. Okuldan alıp profesyo-
nel devrimci hayata bağlayınca, "sana olan borcu-
mu, devrimden sonra ödeyebilirim, diyecaktım, ama
bunu bile diyemem. Sana olan borcum tarihe karış-
mış oldu" dedi. Güldüm, "Niye?" dedim. "Çünkü ki-
miz de profesyonel değdik. Ömrümüzün sonuna ka-
dar, halk için, karın tokluğuna çalışacağız. Tüm kü-
çük keseler, bir büyük kesede birleşti. Kahrolsun kü-
çük keseler!" dedi.
"Mecburum!" diyemedim.

Umut Yayımcılık Nihat Behram'la anlaşta

Yayınevimiz tarafından "Ser Verip Sır Vermeyen Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya. Hayatı ve Mücadelesi" isimli kitabın yayınlamasının ardından yayınevimizin, eksik ve yanlış bilgilendirmelerden dolayı çeşitli çevrelerce polemik yapılmak istendi. Yayınevimiz devrimci sorumluluğu gereği bu sorunu ortadan kaldırmak amacıyla, kitabın yazarı olan N. Behram'la Avrupa temsilciliğimiz aracılığıyla ilişki kurdum. Bu ilişki sonucu 18 Haziran 1993'te İsviçre'nin Basel şehrinde Nihat Behram'la varılan anlaşmayı, kamuoyunu bilgilendirmek için olduğu gibi yayınlıyoruz.

Umut Yayımcılık

"Ser Verip Sır Vermeyen Bir Yigit İbrahim Kaypakkaya Hayatı ve Mücadelesi" adlı yapıtına ilişkin olarak yazar Nihat Behram ile Umut Yayımcılık arasında yayınevimizin önerisi ve verdiği temsil yetkisiyle yapılan sözleşme:

Yapıtta hayatı ve mücadelesi anlatılan İbrahim Kaypakkaya'yı, önderleri sayan ve O'nun çizgisini izleyenlerin, söz konusu yapıtına duydukları içtenlikli büyük ilgi ve bunun bir ifadesi olarak, yapıtı olası ticari ve politik spekülasyonlardan sakınma duyulan ve kendi kurumlarında topluma sunma arzuları, Nihat Behram'ın da, aynı içtenlikle saygı duyduğu bir durumdur.

Ancak, ilk yayımlandığı 1977 yılından bu yana değişik yayınevlerince basımı yapılan ve genel olarak da sürekli yasak altında kalan yapıtı nedeniyle, yazar Nihat Behram'ın, başka yayın kuruluşlarıyla yayım hakları söz-

leşmeleri var iken, Umut Yayımcılık tarafından basılması, esas olarak Umut Yayımcılık'ın da istemediği bir yanlışliktir. Herhangi bir kötü niyet taşımıyor da olsa, yapılmış olan bu yanlışlık nedeniyle, Umut Yayımcılık, yapıtı yazarı ve yayım hakları sahiplerinden özür dilemektedir.

Karşılıklı devrimci hoşgörü, anlayış ve duyuş birliği temelinde, yazarla yapılan görüşmeler sonunda, İbrahim Kaypakkaya'nın olumsuz anısını, her türden tartışmaların dışında ve üstünde tutma noktasında yazarın gösterdiği hassasiyet, Umut Yayımcılık'ın da içtenlikle katıldığı bir duyuş olmuştur. Bu sözleşme de, bu bütünlüklü anlayış birliğinin bir ifadesi olarak hazırlanmıştır. Karşılıklı güvensizliğin bir belgesi olarak değil, dostça ilişkilerin, mevcut politik sistemi içerisinde güvenceye alınması zorunluluğundan kaynaklanmıştır.

Yazarla Umut Yayımcılık arasında yapılan bu sözleşmenin gerekleri olarak, Nihat Behram söz-

konusu yapıtının yayım haklarını Umut Yayımcılık'a devretmektedir. Umut Yayımcılık, kitabın ulusal ve uluslararası dillerdeki basımlarında, yazarın emek ve yazırlık haklarına saygılıdır ve yükümlülüklerinin bilincindedir. Yapıtın orijinal yapısının korunması ve geliştirilmesi konularında, yazarla görüş birliği içindedir. Umut Yayımcılık, yapıtı kendisine özgü etkilerinin maddi ve manevi sonuçlarından yazarı yararlandırmaya özen gösterecektir.

Umut Yayımcılık, kitabının var olan tüm yayım hakları anlaşmalarının feshi ve bu hakların Umut Yayımcılık'a devri nedeniyle, yazarın telif hakkını kendisine ödemeyi kabul etmiş ve bu sözleşmeyle birlikte, ödeme mabuzunu da karşılıklı olarak imzalamıştır. Yazarla başka yayım kurumları arasında bundan önce yapılmış bağlantı ve anlaşmalardan doğan sonuçlardan Umut Yayımcılık sorumlu değildir.

Umut Yayımcılık, yazarın desteklenmesi, karşılıklı dayanışmanın geliştirilmesi ve manevi ilişkilerin güçlendirilmesi konusundaki özel düşünce ve amaçlarını, bu sözleşmeden farklı olarak ve ticari ilişkilerin dışında ve üstünde ele almaktadır.

Tarafar karşılıklı hak ve sorumluluklarının bilincindedir. Bu nedenle, bu sözleşme metninde tek tek belirtilmesine gerek duyulmamıştır.

Umut Yayımcılık'la Nihat Behram arasındaki dostluk, bundan böyle daha da sınırsız bir gelişme gösterecektir.

Kendine yapılmasını istemediğin birşeyi başkasına yapma

Baba oğlunu doğuyor, oğul büyü-
yünce babasını. Adam karısını dö-
ğüyor, kadın fırsat bulunca kocasını.
Abi kardeşini doğuyor, kardeş güç-
lenince abisini...

Zor, yani şiddet eğitimi, di-
alodan, tartışmadan her zaman ö-
nce geliyor toplumumuzda. Bizim-
deki faşist devletin ilkokullardan
başlayarak bize verdiği eğitim bu.
"zor" herşeyin başı olagelmis. Bu-
nun tam karşısı olan dalkavukluk,
boyan bükme, yaltaklanma, zor te-
orisiyle başabaş güdüyor toplum-
muzda. Oyle ya "Bükemediğin bile-
ği öpeceksin" ya zorla olacaksın ya
dalkavuk. Toplumun çeşitli tabaka-
ları arasında bu anlayış önde aynı ol-
makla beraber uygulamada çeşitlilik
gösteryor. Faşist devletin zoru kar-
şısına, devrimci zoru, şiddet çıkar-
mak, koymak devrimin en meşru
hakkıdır. Bu devrimci "zor" yalnız o
zoru uygulayan grubun, partinin
hakkı olmakla kalmayıp tüm bu zor
altında inleyen mazlum halkların da
menfaatinidir. Bu faşist zora karşı
mücadele etmek bütün zorluğuna
rağmen "kolaydır". Fakat, bir başka
zor vardır ki kulunum ters güydür
adama. Hele bir de toysan ikna ve
sabr gücün yoksuz, uzun süreli bak-
mıyorsan, derin köklerini görmü-
yorsun bu zoru, gücü kurtarmaya
politikan, ayvayı yedin gitti demek-
tir. Eğitimi, ıknacı, toplancı, dev-
rimci adına ayrımcılık adına hiç
istemediğin haddi bir de bakarsın sen

de bir tarafı tutmuş, kavramın ta-
ratusundasın. Ya baba dediğini dövü-
yorsun ya karını ya kardeşini.

Bu halkın kendi arasındaki birbi-
reline uyguladığı zordur. Duşmanın
kazıklarını çatlatıncasına güldüğü
andırır da.

Sadede gelelim.

1987 Eylülüdeyiz. DABK, Kon-
ferans diye bir ayrıntı olmuş. Kon-
ferans cephesi diyor ki "Askerler dar-
be yaptı" DABK'a sorarsan "Konfe-
ransçılar 2. MK'cılarla partiyi tasfi-
yeye yöneldi" diye, yüzlerce yarı, matbaa baskınları, pusular, kontr-
Gerilla tanımlamaları, sokak çatış-
maları vs. vs. yok!

Bütün silahları DABK mı aldı,
öfürüz de alınız yok!

"Konferansçı Tasfiyeciler partiyi
tasfiye ettikleri için öldürülmeli"
Yok! Her yokluk kötüdür? Ben
manımuyorum. Ben sizdeki bu yoklu-
ğun zengin bir varlık olduğuna, ben
de yok diyemeyeceğim. Demek hâlâ
öldürülmesine karşısın bir dev-
rimci değerin? Ve bağır çağırıp bu
"yokluğunuzu" var edip fetva isti-
yor birileri, yine kendi gibi devrim-
ci olan biferini yok etmek için? Ba-
rakınza bağır çağırıp eleştiriyorsun
adına süylensin ve sizi teşhir ettiğini
sansın birileri.

İnanır mısınız

Onlar bağırırken, sizler dağ gibi
büyümekte sevinmektesiniz!...

OTURAN ADAM

Konserden sonra coplar konuştu

7 Ağustos'ta Antalya konya altı
açık hava teyatrosunda Ferhat Tunç bir
konser verdi.

Konser boyunca Sivas katliamına,
kırılı savaşa karşı halkların kardeşliği-
ni vurgulayan türkülerle coşan kitle
yer yer atığı sloganlar nedeniyle konser
bitiminde polis tarafından copla
bir saldırıya uğradı. Birçok insan yer-
lerde sürüldü. Ve 30 kişi gözaltına
alındı. 10 Ağustos'ta İstanbul İHD'de
olayla ilgili bir basın açıklaması ya-
pan Ferhat Tunç, "Bu ülkede insanlar
konserde gününün, türkü dinlemenin
bedelini anık coplanarak veya gözaltı-
na alınarak öder duruma gelmişler-
dir" şeklinde tepkisini dile getirdi.

Yargısız infazların gözaltında kay-
bolmaların olduğu, gazetecilerin ka-

çınarak öldürüldüğü bir dönemden
geçildiğinin yer aldığı açıklamada:
"Bugün artık çabamızın bünyesel bir
çaba olmaktan çıkıp halkın haklı
davasına hizmet eden her türden bas-
kaya ve şiddete karşı birlikteliğe dö-
nüştürmek olmalıdır. Sınata ve halka
karşı sürdürülen bu uygulamaları kı-
rarken gözetilen alimlerin derhal ser-
best bırakılmalıdır" dedi.

Gazetemiz yayına hazırlanırken bi-
ze ulaşan bilgilere göre gözaltına da
70 kişinin olduğu ve 10. Ağustos gün-
nü serbest bırakıldıkları söylenmekte
Sivas'ta yaşanan Emeniler için ayaga
kaktıklarına dair ifade vermeye zor-
landıkları ve doktor raporu için 40'er
bin lira alınmak istendiği bildirilmek-
tedir.

Kültür cephesinde savaşmasak da olur mu?...

Bu soruya ilk anda "Pekala olur" diye yanıt verebiliriz. Doğrusu yaşamı sanatla, edebiyatla, estetikle yenecek halimiz de yoktur. sınıf mücadelesinin kızgın alanları ve hele savaş meydanları tiyatro sahnelerine hiç benzemez. Bu da doğrudur. Nihayet, kültürel etkinlik göstermek için "Sanatsal yeteneklere sahip olmak gerektirir" de söyleyecek olursak, kendimizi huzur içinde bir kenara çekebilir ve "Bu işi aydınlar yürütsün" diyebiliriz.

Ama kültür konusunda böyle bir mantık yürütme neye benzer? "Savaşı politikadan ayrı düşünmeye ve politik sorunlarla parti örgütleri uğraşsın" demeye!...

Evet, salt askeri bir yapı olmayan halk ordusunun devrimci savaşçıları için politikayı önemsenmezlik ve politik çalışmadan yan çizmek ne kadar yanlışsa, kültür olayını umursamazlık ve kültürel faaliyetten kendini geri tutmak da bir o kadar yanlıştır.

Çünkü, politikasız savaş olamayacağı gibi, kültürsüz devrim de olmaz. Kültür cephesinde savaş vermeden burjuvazi ve gerici sınıfların anlamıyla yenilemez.

Çünkü, politika gibi, felsefe gibi, kültür de ideolojinin başlıca unsurlarından biri ve hatta diyebiliriz ki, geniş halk yığınları içinde her türden gericiğin kendi ideolojisini yaymasının ve sınıf hakimiyetini üretimin ilişkilerinden ya da toplum düzeninden daha esaslı olarak insanların beyni kıvrımları içinde kurup sürdür-

mesinin en etkin aracıdır. Bunun böyle olması neyle açıklanabilir?

Kültürün bir toplum yaşamı içindeki yeri ve kültür olaylarının politika-ya uzak olan insanlar üzerindeki ideolojik etki gücü ile...

Söyle ki, kültür kapsamına giren ve hepsi de bir ruhi şekillenmenin aracı olan unsurlar; omegün dinsel ve ulusal gelenekler, ahlaki değer yargıları ve töreler, estetik ölçüler, folklorik özellikler, müzik-edebiyat ve her türlü sanat yoluyla iletişim içinde bulunan duygular, dil-üslup ve çeşitli alışkanlıklarda somutlanan yaşam tarzı ya da karakteristik davranış özellikleri, geniş halk yığınlarının her an her yerde dolaysız ilişkiler içinde bulunduğu, canlı şekilde yaşadığı ve adeta hava gibi soluduğu şeylerdir.

Bir anlamda ideolojinin cisimleştiği ve somut biçimler kazandığı bir sosyal yaşam alanıdır kültür.

Bu nedenle, toplum üzerinde ideolojik hakimiyet olayını önemseyen ve kitlelerin köru körüne de olsa kendi aşağılık sıvasatlerine desteğini gözetken sömürücü hakim sınıflar, halkın kültürel yaşamına derinden nüfus etmeye çalışır. Onu işine geldiği biçimde kâh tevekkül, kâh köşe dönme halkın kültürel yaşamına derinden nüfus etmeye çalışır. Onu işine geldiği biçimde, kâh bağnazlık, kâh özünü inkâr ve yabancılaşma duyguları ile yoğurur durur. Her türlü işle kendine güvensiz, kendi geleceğini belirleme gücünden yok-

san, akıntıya kapılmış giden ve koyun sürüsü gibi güdülen insan tiplerini oluşturmaya yönelir. Bu sayede kolayca hükmetmeyi amaçlar.

Emperyalizm bunu dünya ölçüsünde gerçekleştirmek ister. Bundan dolayıdır ki, bir kültür emperyalizminden bahsedilir.

Dünya ölçüsünde iletişim araçlarının elferinde bulunduran, bir çeşit Medya Krallığı oluşturan ve aydu yayımları ile gümedikleri bir ülke ve hatta ücre bir köy evi bile bırakmayan emperyalist merkezlerin kültür bombardımanı, böylece bizim şehir yüzü görmemiş çocuklarımızı bile kendi doğal yaşantılarının sadeliğinden alır, Rambo'ların, Madonna'ların yapay dünyasına götürür, hayal aleminde gezdirir, özenti batağında yüzdürür.

Emperyalist kültürün pençesinde kimliğini yitirme, yabancılaşma ve yozlaşma için Alımsancılık bile gerekmez artık; en garip etkileriyle o kültür evimizin içinde ve bebelirizmin körpecek beyinlerine esaret zincirlerini vurma yolundadır.

Demek ki, kültür deyip peçmemeli. Kültürün gerici insanlar için bayağı ağıdır. İlerici ve devrimci kültür ise, yabancı bir ikisidir. Her ikisi de politikanın hizmetindedir.

Şu farkla ki, karşı-devrim kitlelerin bilinçsizce desteğine ve kör itaatine dayanmak zorunda olduğundan, onları toplumsal gerçeklerin ve kendi sınıf çıkarlarının ayırımına vermekten uzak tutacak bir depolitezasyona tabi tutarken, devrimci kültür ise tam tersine bütün gücüyle kitleleri politize etmeye önem verir. Kitlelerin politikayla ne kadar yakından ilgili olduğunu önemli ölçüde kültür düzeyi belirler.

Burjuva anlamında "çok kültürlü" olan biri çok politik olmaz elbette. Bizim kültür düzeyinden anlamamız gereken fazla mürekkep yalamışlık değildir. Her konuda bilginin ve entelektüel birikimin de bir yerde önemli olmakla birlikte, daha anlamlı olan, kişilik bakımından insanı güçlü kılan ve insan olmanın gururunu yaşayan erdemlerin belirlediği, ideolojik öze ilişkin bir kültür formasyonudur.

İşte, devrimci kültür almış bir insandan söz edildiği zaman en başta anlaşılması gereken de bu öze ilişkin

değerler olmalıdır.

Baradan halkı devrimcileştirme ve toplumu dönüştürme sorununa gelecek olursak, kültür cephesinde her türden gericilikle mücadelenin önemi kolayca bilince çıkar ve bu cephe savaşmasak devrimin nasıl olmaksızlaşacağı kendilğinden anlaşılır.

Eğer devrimi kitleler yapacaksa ve kitlelerin devrim yapması da onların ruhunda ciddi değişikliklerin olmasıyla bağlıysa; ideolojik-siyasi öncülük gibi kültürel yönlendirmenin de şart olduğu şüphe götürmez bir şeydir. Tabii ki, kitlelerin ruhunda ve bilincindeki sızmalı gelişmeler, devrimci eyleminde yansımalar değil. Kitleler en iyi kendi öz deneyimleri içinde eğitilir. Ama, bu doğru anlayış da, düşmana karşı politik-askeri savaş ile kültür savaşının iç içe yürütülmesi gereğinden başka birşeyi göstermez. Yine aynı gerçekliğin altını çiziyor. Ve bu doğrultuda Marks'ın da, Lenin'in in de, Maonun da söylediği ayndır:

Devrimler Kültür Cephesinde de kıyasıyla savaş gerektirir. Bu cephe savaşının kimin işi olduğunu gelince, istisnasız bütün devrimcilerin işidir.

Kültür, entelektüel bilgi ile ölçülen birşey olmadığı gibi, sanat ve edebiyattan ibaret de değildir. Sanat, edebiyat, müzik, folklor ve estetik konusu olan her türlü yetenek, kültürel etkinliğe can katar, güç verir. Bu nedenle söz konusu yeteneklerin geliştirilmesi de önemlidir. Ama, bu demek değil ki, kültürel mücadelenin içinde olmak için meslektan bir sanatçı ya da bilim adamı ölçüsünde aydın olmak gerekir.

Şu ya da bu konuda uzmanlığı olmasa bile, her devrimcinin kendi çapında bir aydın olduğu da unutulmamalıdır. Evet, proleteryanın ideolojisini özümseyenler ölçüde devrimci proleter aydınlardır ki; bu, burjuva anlamında "aydın" olmaktan çok daha anlamlı ve insanlık için önemlidir. İnsanın aydınlık bilinci, onuru ve yurru olmak demektir. Gerilla tipi devrimcilik ise, salon devrimcilikinden farklı niteliği ve güçlü karakteri ile, kitleleri hem politik hem kültürel bakımdan seferber etmede büyük üstünlüğe sahiptir.

Hasret Gültekin Kültür Merkezi

Sivas katliamında yakılarak katledilen Ozan Hasret Gültekin'in ailesi, Gültekin'in yayınlanmış ve yayımlanmamış bütün eserlerini arşivlemek, Ozan'ın ilkeleri doğrultusunda yeniden değerlendirmek amacıyla "Hasret Gültekin Kültür Merkezi" kurmaya hazırlanıyor.

Fotoğraf sergisine yasak

3 Ağustos'ta Ankara'da Çankaya Belediyesi ile Magma Fotoğraf Grubu'nun ortaklaşa Konur Sokak'ta açtıkları "Sesini kaybeden şehir" isimli fotoğraf sergisi Ankara valiliğinin kararıyla 4 Ağustos'ta yasaklandı. İHD Ankara Şubesi'nden yapılan açıklamada Sivas katliamına yönelik tepkileri anlatan fotoğraflardan oluşan serginin valilikçe "kapalı mekanda yaparsanız izin veriz" gerekçesiyle kapatılması protesto edildi.

Muammer Ozer'in son filmi

Sanat çalışmaları boyunca 25 kısa, 3 uzun metrajlı film yapan yönetmen Muammer Ozer son çalışması "Özlem" de siyasi mahkum çocuklarını kendisine konu aldı. 1989-90 yıllarında çekilen 40 dakikalık drama-dokümanter film, 12 Eylül darbesi olduğunda dünyaya henüz gözlerini açan çocukları konu alıyor. Uzun yıllardır İsveç'te yaşayan Ozer, bu filmi de İsveç Film Enstitüsü'nün 600 milyon liralık yardımıyla gerçekleştirmiş. İlk gösterimi Mimarlar Odası İstanbul Şubesi'nde yapılan film önümüzdeki günlerde çeşitli meslek odaları ve sendikalarda da gösterilecek.

"Sabah Tufanı": Çin Devrimi'nin ve Mao Zedung'un yaşam öyküsü

Bu yıl, Mao Zedung'un yüzüncü doğum yıldönümü, 1893'den 1993'e tam yüz yıl oldu. Onun yaşamı, devrim ve insanlığın nihai kurtuluşuna adanmış bir yaşamdır. O yüz milyonlarca insanın katıldığı yüzyılların en kitlesel devriminin önderi, Dünya proleteryanının ise büyük öğretmenlerinden biridir.

Kendi ülkesi de dahil olmak üzere, Sosyalizmin kalelerinin birer birer yıkıldığı, "Sosyalizm öldü" çığırkanlığının revaçta olduğu günümüzde O'nun düşüncelerini kavramanın, anlamının daha ötesinde sahiplenmenin önemli tartışılmaz. Bunu yaparken kuşkusuz O'nun, Çin Devrimiyle bütünleşen yaşamını ve beraberinde düşünsel gelişimini bilmenin önemi de gözardı edilemez. Onun yaşamı, sınıfsız toplum mücadelesinin sıradan bir parçası olmanın ötesindedir.

Türkiye'de onun düşünceleri ve yaşamı konusunda bir dizi kitap yayınlanmıştır. Özellikle, 1960'lı yılların sonlarından 1970'li yılların ikinci yarısına kadar olan süreçte bu kitaplar okuyucuya sunulmuştur. Bu, populist yanı ağır basan yayın furyası, Mao Zedung'un Türkiye'de yanlış zamanlarda tartışılmasının da kaynağı olmuştur. 1960'lı yıllardaki Uluslararası Komünist Hareketin içindeki tartışmalarda Onun belirleyici yanı esaslı bir biçimde kavranılmayarak, bu yayın furyasının anlam ve içeriği iyi değerlendirilmemiştir.

Elimizde bulunan ve Berlin yayınlarının ikinci baskısını yaptığı

Sabah Tufanı da ilk baskısı yukarıda belirttiğim zaman diliminde yayınlanan kitaplardan. İçerdiği ve anlamıyla o dönem yayınlanan birkaç iyi kitaptan bir olarak gösterilebilir. Birçok önemli özelliğine rağmen, bütünüyle de o çemberin dışında değildir. Üstelik yazarın kendisinin de vurgulamış olduğu gibi Mao Zedung'un yaşamı ve düşünceleri konusunda bir yığın yanlış bilgi dolu kitap ve makalelerin olduğu düşünülürse, Sabah Tufanı biraz daha bu sınıra aşabilen bir kitap.

Kitabın yazarı Han Suyin, Çin'de doğmuş, yaşamının bir bölümünü Singapur'da ve Avrupa'nın çeşitli kentlerinde geçirmiş, buralarda Çin üzerine verdiği konferanslar ve yazdığı kitaplarla tanınan biri. Sabah Tufanı yazarın en önemli kitabı sayılıyor. Yazar, Sabah Tufanı'nı yazarken belgelere ve canlı tanıklıklara başvurduğunu söylüyor.

Kitap iki ciltten oluşuyor. Birinci cilt, Mao'nun doğumundan 1954'e kadar olan gelişmeleri, ikinci cilt ise bu tarihten sonraki gelişmeleri ele alıyor. Elimizdeki birinci cilt, iki bölüme ayrılıyor. Birinci bölüm, Mao Zedung'un çocukluk yıllarından, Çin devriminde önemli bir dönemeci oluşturan Uzun Yürüyüşe kadar olan gelişmeleri ele alıyor. İkinci kısım ise, İkinci Birleşik Cephe döneminden Kore savaşı'na kadar olan kısmı kapsıyor.

Sabah Tufanı, özellikle Çin Dev-

rimi'nin sonlarını ve ÇKP içindeki gelişmeleri oldukça ayrıntılı veriyor. Bu konuda okuyucuya sunduğu veriler, kitabı oldukça önemli kılan birkaç nedenden biri. Diğer önemli özelliklerden biri ise, Mao Zedung'un kişiliğine yönelik yaptığı tespitler olarak gösterilebilir. Mao Zedung'u abartısız, bir insan, bir birey olarak ele alıyor. Mao'nun kişiliği üzerine şunları yazıyor:

"Mao bir bilmece değildir. O, bir bütünsellik; tüm ulusu kucaklayan, çağın ve halkın kendine cisimlendiren bir insandır. Mao ne denli devrimi yarattıysa, devrimde o ölçüde Mao'yu yaratmıştır. Mao'nun hayatı yalnızca kendi hayatı değil, aynı zamanda Çin'in belli bir döneminin yansımasıdır.

Mao her zaman bu gerçeğin bilincinde olmuştur. Mao Zedung, gelişmelerle dolu bir insandır. Bir köylü gibi köfreden ve tüküren, ama klasikleri özümsemiş bir aydın; sigara üstüne sigara tüttüren sağlık düşkünlü, hem son derece şakacı ve neşeli, hem de son derece ciddi bir insan, açık yürekli ve akli- h; saf, ama enayi olmayan yalın ve karmaşık, titiz ve kılı kırk yaran, ama giyimine zerre kadar aldırmayan tarihi yaratan bir insan kadar sabırlı, ama eylem anı geldiğinde harekete geçmekte bir an bile duraksamayan bir insan"

Bu olumlu özelliklerine rağmen kitap, üzerinde durulması, tartışılması gereken bunun da ötesinde değerlendirilmeyi içeriyor. Üstelik bu konuların her biri bir makale boyutunda tartışılacak kadar da kapsamlı konular. Örneğin, Stalin-Mao ilişkisini ele alış biçimi, Çin-Amerika ilişkileri ve "Mao Zedung düşüncesi"ni kavrayış biçimi vb. bu türden konuları oluşturuyor. Yazarın bu konularda yazdıkları, gerçek anlamda Mao Zedung'un düşüncelerini kavrama noktasında zaafı olduğunu gösteriyor.

Kitabın ikinci cildi, yayımlanmadığı için yazarın Mao Zedung'un yaşamının son dönemlerine denk düşen olayları nasıl ele aldığı konusunda şimdiden kesin birşey söylemek doğru olmaz. Ancak çevirmenin düşüştüğü bir dipnot yazarın ikinci cilde de zaaflarına devam ettiğini gösteriyor. Çevirmen Coğ-

kan İrmak(?), Çiang ve diğer MLM için Deng kliğinin ağzından çıkabilecek olan şu satırları düşüyor: "Hun Suyin'in de belirttiği (Dipnot işaretli verilen yerde bu belitine yok-h) gibi, daha o zamanlar merkez komitesi içinde bazı üyeler Çiang Çing'e karşı çıkmışlar ve ona bazı hatalı eğilimlerinden ötürü önemli bir sorumluluk veririz zmesini savunmuşlardı. Çiang Çing, özellikle Proleter Kültür Devriminden sonra ÇKP içinde Dörtü Çete olarak bilinen hizipte yer aldı. Dörtü Çete, ideolojik olarak dogmacydi. ML-MZD'ye karşı çıktı ve revizyonizmi uyguladı"

Günümüzde MLM'nin bütün değerlerine topyekün bir saldırının olduğu düşünülürse, Mao Zedung'un 100. doğum yıldönümünde Deng kliğinin ağzından onun ve Çin Devriminin öyküsünü daynak fazla la bir anlam taşımaz. Ancak eser, bütünüyle Deng kliğinin ağzından yazılmış da denilemez. Çevirmenin yukarıda alıntılanan yersiz ve anlamsız ekleri, okuyucuyu böyle bir kamyı sürüklese de, bunu yakabilecek oldukça önemli bilgi ve değerlendirmelere de sahip. Çin Devrimi'nin hâlâ güncelliğini koruyan kazanımlarının nasıl elde edildiğini; yüz milyonlarca insanın aydınlık bir dünya için nasıl savaşmış, öldüğünü; "Çinkang dağlarında ne tür bir Marksizm var acaba?" diyenlere karşı Marksizmin nasıl kavrandığını öyküsünü öğrenmek isteyenler için okuması gereken bir kitap.

İFADE TUTANAĞI

İFADEYİN ALINDIĞI YER TARİH SAAT :
 İFADEYİ ALANIN ADI SOYADI GÖREVİ :
 TAL. HALİNDE MUDAFİİ'NİN ADI SOYADI :
 İFADE VERENİN ADI VE SOYADI :
 BABA ANA ADI :
 DOĞUM YERİ VE TARİHİ :
 NÜGUSA KAYITLI OL YER :
 Yukarıdaki Bilgiler doğru olarak ge-
 vneli olarak TCK. md. 343
 İFADEYİN MALİ VE EK BİLGİLERİ :
 ANA ADI VE ANASININ KIZLIK SOYADI :
 İKAMETGAH ADRESİ VE TELEFONU :
 İŞ ADRESİ VE TELEFONLARI :
 MESLEĞİ- UYRUGU :
 MEDENİ HALİ-EKONOMİK DURUMU :
 ÖĞRENİM DURUMU-SABİKA DURUMU :
 İSNAT EDİLEN SUÇ :
 İFADE :Bana kimliğime ilişkin soruları doğru olarak cevap-

Ananızın kızlık soyadını biliyor musunuz?

Yukarıda gördüğünüz Türkiye Cumhuriyeti'nin herhangi bir karakoluna yolunuz düşerse mutlaka önünüze sürülecek bir ifade tutanağı örneğidir. Siz siz olun ananızın kızlık soyadını unutmayın!

Vicdani alacak

DISK- OLEYIS yöneticileri DISK'in kapalı olduğu dönemlere ait kıdem tazminatlarını 1985'te kayyum vasıtasıyla aldılar. Ancak bu para gözlerini doyurmadı. Daha sonra DISK'in aklanmasıyla yapılan toplantılarda yönetimden herkese 120 milyondan 420 milyona kadar varan senetler verildi ve sendika bu senetlerle borçlandırdı. DISK yönetiminin son 8 ay için yaptığı denetlemelerde ise yönetimin hacama ve ücret olarak tam 3 milyar 237 milyon lira harcadığı, ayrıca aralarında anlaşan yöneticilerin bir ötümlü öde-

nek havuzundan da sürekli kendilerine para çektikleri belirlendi. Yolsuzlukları sabıkalı OLEYIS yöneticileri geçtiğimiz günlerde yapılan genel kurulda sendikadan uzaklaştırıldılar.

OLEYIS yöneticilerini bölüşene ağzı dolu yapan ve pervasızca soygunlara ten dürtü neydi? Tabii ki 12 Eylül döneminde binlerce işçi adına yaşadıkları mahrumiyet.

Bakın habire tükürürken ne demişler: "bizim yasal alacağımız yok ama vicdani alacağımız var"

Sahte ve sahici PKK'lılar!

Milliyet gazetesi 8 ağustos tarihli sayısında "Sahte PKK'lılar" diye bir haber verdi. Habere göre Diyarbakır'da kendilerini PKK'lı olarak tanıtan soyguncular, bir çok işyerinden para topluyordu. Bu eylem sırasında yakalanmışlardı.

Aynı gün, Bugün gazetesi de emniyet müdürlüğü kaynaklı aynı yakalanma olayını "PKK İnşaat" başlıklı büyük bir haber yaptı. Bu habere göre 'de PKK İnşaat işçisi kılığında teröristleri şehre gönderiyordu. Bu yüzden inşaat işçilerine karşı herkesi duyarlı olmaya davet ediyordu.

Bu haberi MGK'ya "yağlama" çekmek isteyen iki gazete de kullandı. Milliyet gazetesi yağı, haberi iç sayfalarda ve küçük küçük vererek çekti. Bugün de gerçekmiş gibi sunarak birinci sayfadan verdi. Hangisi aferin aldı dersiniz?

İmam camiine dön

Sabah gazetesinin büyük azarcısı Ahmet Vardar Bağyurdu Camii İmamı İhan Şentürk'e diyor ki

Sen de Bağyurdu Köyü Camii imamısın Ama aynı zamanda devlet memurusun. Vazifesine gelmeyen, vazifesini ihmal eden memur hak-

kında neler yapılacağını benden iyi bilirsin.

Hoca efendi! Namaz vakitlerinde camiye gitmiyormuşsun. İyi de nereye gidiyorsun peki. Madem ki imamsın ve o camide vazifelisin. O zaman namaz vakitlerinde camide ol-

Suç işleme özgürlüğü

Kayseri'de yoğun işkencelerden geçirdikleri muhabirimiz Memik Horoz'un direnişçi tavrına çok kızan Terörle Mücadele Ekipleri muhabirimizi savcılığa çıkarırlarken "serbest bırakılırsa tekrar gözaltına alacağız" dediler.

Memik Horoz, savcıyı polislerin niyetlerinden söz ederek duruma müdahale etmesi gerektiğini söyledi. Savcı çok sahiplenici bir edayla önce: "Niye, bu memlekette biz ölüyoruz?" diyerek salkındı. Sonra devlet bürokrati hüviyetine tekrar bürünerek: "Bu memlekette suç işleme özgürlüğü var. Suç işlediklerinde (polis) konu bize intikal ederse gereken girişimi yaparız" dedi.

Dong

47 milyon maaşlı SHP Çorum milletvekili ve Meclis Adalet komisyonu üyesi Cemal Şahin diyor ki: "Memur SHP'ye 'Allah razı olsun' demeli. Hiçbir memur enflasyonun altında ezilmiyor.

Aksine sosyal refah içinde. Memurun işi garanti, bordrosu hazırlanıyor, beleşten maaş alıyor"

İşçiler hangi gezegenden?

Tansu Çiller Türk-İş'in ücret teklifini çok bulmuştu. "Katiyen veremeyiz" diyordu. İşçilere üvey patronlara öz analık yapan Çiller prensiplerini kesinlikle bozamazdı. Yoksa arkasından Özelleştirmeye meydan muharebesini nasıl kazanacaktı? Bayram Moral'e oturduktan pazarlıkta bir de "halka soralım" diye bir şey atılabilir ortaya. Ebeveyni halk ve işçi aynı değildi. Bunu medya birinci sayfaya çıkardı. Çiller halka sormaya karar verince işçiler bir gülme krizi tuttu. Bu "Ana" şimdiki kendilerine mi soracaktı? "Sizce para verelim mi?" diyecekti. Elbette bunun yalan olduğu, bir göz boyama, bir sahtekarlık olduğu ortada idi. Ne yapıldı bu durumda bol bol dalga geçirdi. Nitekim Harb-İş Sendikası Üyesi Tersane işçileri birbirlerini gördükleri yerde "şunu söyleyip gülmüyorduk; 'BİZ GEZEĞE-NİMİZE DÖNELİM!'"

DEVLETLİ

Sevgili Babs*

Barbara: "Genellikle en fazla yaşamayı hak eden yoldaşlar, en erken şehit düşenler oluyor"

riydi. Mücadele her cepheden saldırılara maruz kalıyor, gerek yoldaşlarımız, gerekse bütün diğer devrimci demokrat güçler işkencehanelerde, sokak infazlarında, zindanlarda ve dağlarda katlediliyordu. Profeter öncü, bu mücadelede en seçkin üye ve önderlerini yitiriyor ve bu durum saflarımızda derin etkileşimler yaratıyordu. Bütün bunlara karşı bizlerde tavır almaya mücadeleyi her yönde desteklemeye çalışıyor, yaptığımız her şeyi bizlere yetersiz geliyor. Gerek uluslararası durumun giderek kötüleşmesi, gerekse cuntanın estirdiği terör bütün devrimci güçlerde politik, ideolojik ve pratik düzeyde ciddi yaralar açmış, insanları bütün devrimci mevzilerde tutunması daha da zorlaşmıştı. Eylül barbarlığının katliamı oluşan bu olumsuz zaman bir yitilme ve karamsarlık ortamı yaratmış, bu hem diğer devrimci güçleri hem de bizim saflarımızda bir uçtan bir uca sarmaya başlamıştı. Geçmişte gözlerimizde önder, kahraman görünenler bu ortamda dökülmeye, mücadeleden yan çizmeye başlar olmuşlardı. O zamanlar sık sık bu sürgün durumun ne kadar daha sarıya sarıya sorardım kendi kendime. Avrupa tam bir bataklık, bu bataklık bizi de yutacak mı yoksa? Bizler de burada mücadele edecek ülke gerçeklerinden uzaklaşmış yorucu bir eski kahramanlar gibi dökülecek miyiz?" diye düşünür üperirdim. "İşte gerçek anlamda ölüm bu. Buna izin vermemeli, yaralarımızı sarmalı, hareketi toparlamalıyız. Avrupa'da kalanlar kalsın, dönmek isteyenlerle döneceğiz, Munzur'un o soğuk salınma ve toprağımıza kavuşup bitireceğiz bu hasreti. Eskisinden binkat daha büyük bir enerjiyle kavgaı omuzlayıp götürüceğiz" derdim kendim kendime. Safları sıklaştırmanın sağlam unsurları çürüklerden ayırmak daha inatçı çikçiklara yönelmemiz gereken bu dönemde saflarımızda gelişen sağ ihanet çizgisi bizi arkadaşan hançerliyor ve yaralarımıza adeta tuz basıyordu. Fakat, bütün bu koşullara rağmen mücadelede ısrar eden, kararlılıkla hareketi toparlamaya çalışanlar da vardı. Bu yoldaşlar bütün güçleriyle bunalmış açılmasına ve bu sürecin en az kayıpla atlatılmasına çalışıyorlardı.

Barbara'yı tanıdığımız işte tam böylesi bir dönemde Avrupa çapında yürüttüğümüz bir Peru kampanyası sırasında olmuştu. Ortalık toz duman, tam bir çatışma ve kargaşa ortamıydı. İlk anda kim ve nasıl biri olduğunu pek anlayamamış ve yüzeysel bir ilişki kurmuştu. Fakat, aradan biraz zaman geçince onu tanımaya başlamıştım. Böyle zor bir dönemde bizlere içtenlikle etini uzatan bir dostu o. Ve en basitinden karmasık işlerde her yanımızdaydı. Gerçek bir kara gün dostuydu ve bu dostluğu da bizim için paha biçilmezdi. Elbetteki böyle koşullarda temelleri anlaşıp gelişen, bir ilişkinin büyümemesi, meyveler vermemesi imkânsızdı. Yürütülen pratik içinde gelişen ve çatışmalar yer yer görülür, bunları o da sezer ve sorardı. Bense o zaman fazla ayrıntılı anlatmazdım. Bazen üstelediğimde, sadece dünya ve ülke koşullarına değinir, bunun hem devrimci demokratik, ulusal vs. güçleri hem de Komünist güçleri her yönlü etkilediğini, bu nedenle de genel bir karışıklık ve sağa kayma olgusunun yaşandığını, bu tehlikeye karşı şimdi daha uyanık

olmak gerektiğini belirterek karışıklıkların da doğal olacağını söyler geçirdim. Bizimle tanışmasından hemen sonra hem Türkçeyi hem de hareketimizin tarihini, siyasal ve ideolojik hattını yoğun bir şekilde öğrenmeye koyuldu. Aynı zamanda diğer siyasi akımları da tanımayı, çizgilerini öğrenmeye çalışıyordu. Hem bu öğrenme süreci çok hızlı geliyor, hem de pratik mücadele alanında yanımızdan hiç eksik olmuyordu. Artık bizlerden biri olmuştu. Aynı sınıfın ideolojisi ile donanmış insanlar dünyanın herinden olursa olsunlar ne çabuk bütünleşebiliyorlardı. '87-88 sürecine geldiğimizde iç durumumuz ve gelişmelerle ilgili daha fazla şeyler anlatabiliyorduk, geçmişteki karışıklıkların izah edebiliyorduk ve bizleri farklı yönlerimizle daha derinden tanımamızı sağlıyorduk. Bundan sonra bizim etkin faaliyetçimiz, Avrupalı'larla bizim aramızda bir köprü haline gelmişti.

Hem ülkedeki hem de örgütsel durumumuzdaki bir dizi değişim ve gelişimin neticesinde artık çerye dönme süreci de gelmişti. Ülkedeki durumu görmek mücadeleyi ve kendimi daha iyi tanımak ve daha kafanda biriken birçok soruyu cevaplandırabilmek için kısa sürede hazırlanmış, heyecanlı ve merak içindeydim. Gelmeden önce görüşmemizde "sende bu yaramazlık varken düşman kolay kolay seni yakalayamaz" diye takılmış ve en kısa zamanda kendisinin de geleceğini söylemişti. Ayrıldığımızda bunun öylece söylenmiş bir söz olduğunu fakat, ileriki yıllarda belkide bir ara görmeye gelebileceğimizi düşünmüştüm. Dönüşümle birlikte hem pratik, hem de siyasal bir dizi uğraşım içinde buldum kendimi, neredeyse başımsız kaşıyacak zamanımı yoktu. Bir süre sonra gitmiş bir randevuda karşılaştım Barbara'yı görünce hem çok şaşırmış, hem de sevinişmişim.

Avrupa'da sıradan bir dayanışmacı olmak istemediğini iyice anlamıştım. Artık yeni bir süreç, ülkeyi ve buradaki mücadeleyi tanıma sürecine girmişti. Burada kaldığı süre boyunca büyük bir ciddiyetle çalışıyor diğer yandan da hem dil bilgisini hem de Türkiye ve Kürdistan'a ilişkin birikimini arttırmaya çalışıyordu. Yurt dışına birkaç geliş-gidişten sonra, ülkeye sürekli olarak yerleşmek istediğini belirtmişti. Bunu duyduğumuzda karşı çıkmış ve bugünkü koşullarda iyi olmayacağını riskli olacağını düşünmüştüm. Tartışmalarda mevcut koşullar ve sonuçlarına değinmiş, çok zor bir süreçten geçtiğimizi o nedenle şu anda hem gelebilecek saldırıları hem de zorlukları göğüslememizin çok zor olacağını söylemiştim. O ise bu kararında ısrar etmiş ve şehitlik kalma imkânları yoksa kira yerleşmek istediğini belirtmiş ve sonunda İsmail'le Oral yoldaşı da ikna ederek bu kararını kabul ettirmişti. Ülkedede kalma kararını kesilince, bir yandan muhtemel tehlikeler nedeniyle kaygılanmış, diğer yandan da böylesine ısrarla ve mücadele azmiyle dolu olması beni çok sevindirmiş, ona gerçekten hayranlık duymuştum.

Yakalanmasından önceki en son görüşmemizi hatırlıyorum. İşlerimizi konuşuktan sonra buradaki günlerinin nasıl geçtiğini ve izlenimlerini sormuştum. Bana çok iyi ve hayattından oldukça memnun olduğunu söylemişti. Oldukça neşeli ve keyif-

li görünüyordu.

Ben kira geldikten kısa bir süre sonra İsmail ve Hatice yoldaşların varıldığı onunsa ele geçtiği haberi geldi. Meğerse İsmail yoldaşla kira gelme hazırlığındalardı ve bu olay olmasa gerçekten de kısa bir süre sonra görüşecektik. Operasyonlar sırasında oldukça kaygılıydım. Zira ilk zamanlarda nasıl olsa burada kalmayıp geri gidecek diye bir çok yeri tanımamıştım sakınca görmemiş ve çok fazla şey öğrenmesine sebep olmuştu. Buradaki soğuğu ve işkence sistemi konusunda tecrübesizdi ve çalışmalarımızda daha yeni bir yoldaş. O nedenle bizlere önemli zararlar verebileceğinden kaygılıydım. Fakat, gerek sorgudaki, gerekse daha sonraki tavrıyla beni şaşırtmış tahminlerimin çok üstünde bir direniş tavır sergilemiş ve beni mutlu sevindirmişti. Bu olaydan sonra dönem öncesi kendisinin haberleri almış ama uzun bir süre görüşme olamamıştık.

Cezayir'den çıktığı serbest bırakılmasından hemen sonrasında öğrenmiştim. Kendisini sorduğumda arkadaşlardan durumunun çok iyi olduğunu öğrenmiş sevinişmişim. Bir süre sonra bazı işler için ben de İstanbul'a gelmişim ve Barbara'nın Avrupa'da olduğunu duymuştum. Fakat, biraz araştırınca tekrar dönmüş olduğunu öğrenmiş ve görüşebilmek için haber göndermişim. Epeyce uğraşmam rağmen bir türlü görüşememiş ve artık bulamayacağımı düşünüp geri gelmek üzere olduğum bir sırada aniden karşımda bulmuşum.

Konuşacak, anlatacak o kadar çok şey vardı ki nereden başlayacağımı- zı kimiz de şaşırmıştık. Biraz durgunlaşmış ama, Türkçeyi daha iyi kullanır bir halde bulmuşum onu. Ne projelerinden ne de kararlılığından hiçbir şey yitirmemiş, yine de- nin bir sohbetin içine dalmış ve birbirimize olan bitenleri anlatmaya koyulmuştu. Birlikte karsaldaki gerilim ile ilgili güzel bir film yapmayı tasarlamıştık. Bunu tekrar ele alıp yapmak istediğini, bunun için gerekli teknik malzeme ve nasıl yapılacağına ilişkin planlamayı şimdiden hazırlamak istediğini belirtiyordu. Laf yakalamaya ve o dönemki operasyona gelince ona basında kendisi ile ilgili çıkan sıfatları söylemiş ve kahkahayla güldürmüştüm. Burjuva basınına isterse bir çocuğu bile onlara kişin katili bir canavar gibi gösterebildiğini ve geniş kesimleri de etkileyebileceğini söylüyordu.

"Beni de önce bir canı, bir canavar olarak gösterdiler. Fakat, bunun için fazla bir kanıt olmadığını görünce bu sefer yeni bir senaryoya yöneldiler. Buraya gelişimin ardından kişisel nedenler bulmaya çalıştılar. Sanki kendi irademi değil de, benim bir insana duygusal ilişkimin olması nedeni ile Türkiye'ye gelmişim ve burada yakalanmışım. Yani önce canı idi. Şimdi de kandırılmış ve duygularına kapılmış bir Avrupalı gibi gösterilmeye çalışılıyor. Bu tercihi kendim yapmışım inan- dığım düşünceler ve ideallerim uğruna siyasal bir tercih yaptığımı göz- lerden pizlemek istiyorlar. İnanış- sı ideolojik boyutlarını ve dünya gö- rüşü meselesini bilecek çarpıtılmaya çalışıyorlar. Bu olayda da tam anlamıyla aptalca bir yaklaşım sergile- yerek bizim olaylara farklı bir dünya görüşüyle yaklaşmışımız ısrarla anla- mıyorlar."

Daha sonra cezaevi ve oradaki yaşamdan laf açılmış ve özellikle çe- şitli siyasatların tavrına ilişkin konuşmuştu. Diğer siyasatlarla ilişki- kilerini sorduğumda "Genel olarak iyiydi ve bana karşı tutumları da olumluydu. Fakat, bu konuda da bir durum beni oldukça rahatsız etmişti. Bana ilişkin yaklaşımları çok yüzeysel- seldi ve neden bu saflarda olduğum kavranmamıştı. Beni sıradan bir da- yanışmacı olarak görüyorlardı. Benim İbrahim Kaypakkaya'nın düşüncelerini savunduğum ve TKP/ML'nin çizgisinin en doğru çizgi olduğunu gördüğüm için bu saflarda olduğumu görmüyorlardı. Onların da sorunun siyasal çizgi noktasını ve ideolojik boyutunu gördüklerini söyleyemem" diyerek cevap- lamıştı. Artık diğer akımlarla bizleri ayırmada yeni ve daha ileri bir noktaya geldiği belli oluyordu.

Konuşmamız ilerlerledikçe bun-

dan sonra yapılacaklar ve ne tür bir çalışma yürütmek istediğini sormuş- tum. Ben, yaşanan olaylar, içinden geçtiğimiz dönemin problemleri, çe- şitli riskler ve onun da çok fazla de- ğifre olmuşluğunu dikkate alarak en doğrusunun en azından şimdilik Avrupa'ya dönmesi olduğunu söyle- miştim. Ayrıca Avrupa'daki faaliye- tinde yetenekli insanlara ihtiyacı ol- duğunu ve onun tecrübelerini nede- nyle de yapabileceği daha fazla şeyler olduğunu belirtmişim. Oysa benim bu düşüncelerime karşı çıkarak ke- sinlikle dönme niyetinde olmadığını söylemişti.

"Diğer birçok sebebin yanında Avrupa'ya dönmek istememenin iki başlıca nedeni var. Birincisi bugün Türkiye ve Kürdistan'dan on binler- ce kişi kaçarak Avrupa'ya sığınıyor. Bunların en büyük kaçış gerekçeleri burada içeri düşmeleri, işkence gör- meleri ve artık burada yaşama ko- şullarının kalmamasıdır. Bir kez bu- ra burda kalarak, bütün bu gerekçe- rin Avrupa'ya kaçmak için sebep gösterilemeyeceğini, aksine kalma- rak mücadele edilebileceğini göster- mek istiyorum. Bir Avrupalı olarak kalmam ve mücadelede de ısrar et- mem, ülkelerini terk edip kaçanlara iyi bir mesaj olacaktır. İkincisi ise ben, sadece buradaki mücadele ile dayanışmak ya da, şöyle bir bakıp girmek için gelmedim. Bir kez ta- tılanıp biraz dayak yedikten sonra Avrupa'nın yolunu tutmam. Ben mücadelede bütün riskleri ile ber- ber katılacağım" yine o eski ısrar ve kararlılığı ile karşına çıkmış ve sö- ylecek birşey bırakmamıştı bana. Yakalanmasından önce duyduğum kaygılar yine içimde uyanmış ama ona duyduğum sevgi, saygı ve hay- ranlık daha da artmıştı. Burada bazı işlerini bitirdikten sonra kara geleceğini, orada görüşüğümüzde bu so- runları yeniden konuşacağımızı be- lirtmiş ve en kısa zamanda görüş- bilecek dileğiyle kucaklaşıp ayrılmış- tım.

Daha sonra onun kira geldiğini ve bölgede olduğunu öğrendim. Geçen yıl kendisiyle bir türlü görüşeme- miş, önümüzdeki bahar dönemi ça- lışmaları için nasıl olsa görüşeceğim- i düşünürken kış ortasında çatış- ma haberi geldi. Bu halk, kavga ve devrim için yapacak çok şey var- ken onu zamansız bir yolculuğa gönderdik, şehitler kervanına katık.

Alp dağlarını işyanık kızı; Biliyoruz ki sen her şeyi hazırdın ve bizler de geleceğin özgür ve aydın- lık günleri için çıktığımız bu yürü- şte hiçbir şeyimizi esirgeyecek de- ğiliz. Fakat, yinede seni kaybetme- nin acısı büyük oldu. Her ne kadar bu ayrılık sadece fizikselde de ve sen her gün, her saat, her dakika, her an yüreklerimizde ve bilincimizde ya- şıyorsan da bu acı anlatılmaz. Bar- barların, zalimlerin, sömürücülerin yani bütün kötülüklerin anası bu dü- zeni silip süpürmek bile senin acını dindirmeyecektir. Ama, şimdi kını- m ve kararlılığımız bin kat daha artmış olarak sana söz veriyoruz ki, bu kavga'yı zaferle sonuçlandıraca- ğız. Artık senin uğraşının, senin özlemlerini, senin amaçlarını konda- lımizmin kine katıp senin enerjini de alıp savaşacağız.

Bu mektubu ben sana okuydım neye ıttız edeceğim çok iyi biliyo- rum. Mutfaka "Neden hep benden bahsettin diğer şehit yoldaşların da çoğuru tanyorsun onları neden yaz- madın" derdin. Zaten tutuklanma- nın sırasında da basında ve kamuoyunda yalnız senin öne çıkarılmana da sa- nırlanmıştın. Fakat ben bunu özel- likle yapım. Onlar içinde yazıldı, yazılıyor, yazılacak ve senin için söylenenler onlar için de geçerlidir. Sen hepimizin başını koyduğun bu mücadelede özel bir alanı sembolize eden ışık bir meşalesin. Onun için de seni öne çıkarmak bütün şehitler ve mücadeleyi öne çıkarmaktır. Eminim ki bütün şehit yoldaşlar da bunu özellikle isterlerdi. Evet, sen Proleter Enternasyonalizm'in sembolü her zaman parlayan ışık yıldızsın. Kavga'da Enternasyona- lizmi, mücadeleyi, pratiği ve yaşa- mla öyle güzel anlattın ki bir sem- bol olarak bayrağımıza bıraktığın değerlere ve anıta laik olduğumuz da- rın kesin sözle bitiriyoruz."

Bir Mücadele Arkadaşı

(*) Avrupa'da yakın arkadaş çevresi Barbara'yı Bab's diye çağırır.

Lev TROÇKI

Kaçkın limanı: Troçki

Asıl adı Lev Davidoviç BRONS-TAYN olan Troçki, Ukrayna-Yanovka'da Yahudi asıllı bir çiftçi ailesinin oğlu olarak 1879'da doğdu. İlk Sibirya sürgününden kaçarken kullandığı sahte pasaporttaki "Trotsky" (Troçki) adını kendisine isim olarak benimsedi.

Troçki, Odessa'da hukuk öğrenimi görürken tanıştığı devrimci arkadaşları aracılığıyla devrimci faaliyetlere başladı. 1898'deki ilk tutuklanması bu faaliyetlerinden ötürüydü. İki yıl hapis yatıktan sonra Sibirya'ya sürgün edildi. Aynı yıl içinde sahte bir pasaportla Sibirya'dan kaçarak İngiltere'ye gitti. Troçki Londra'dayken, 1902'de Brüksel ve Londra'da yapılan RSDİP'nin 2. Kongresinde Menşeviklerin yanında yer aldı.

1905'te Rusya'ya dönerek Petersburg Sovyeti'nde faaliyet yürütürken yakalanıp yeniden tutuklandı. Troçki, bu tutukluluk döneminde kaleme aldığı "Sürekli Devrim, Sonuçları ve Olasılıklar" adlı kitabında sürekli devrim teorisini formüle ederek yayınladı. 1907'de sürgüne gönderildiği Sibirya'dan yeniden kaçarak önce Viyana'ya, oradan da İsviçre'ye ve Paris'e geçti. Fransa ve İspanya'dan da sınır dışı edilince, Ocak 1917'de New York'a gitti. Burada Nikolay Buharin'le birlikte Rusça olarak "Novi Mir" gazetesini çıkardılar.

Troçki, 1917 Şubat Devrimi'ni kendi kafasındaki "sürekli devrim" in başlangıcı olabileceğini düşünerek Mayıs 1917'de Rusya-Petrograd'a geldi. Örgütleyicileri arasında yer aldığı ve başarısız olan Temmuz Günleri Ayaklanması'nın ardından Krenski hükümeti tarafından tutuklandı. Hapisteşken Bolşevik Partisi'ne kabul edildi. Ve daha sonrasında Merkez Komitesi'ne ve Siyasi Büro'ya kadar yükseldi. Ancak, Merkez Komitesi'nde muhalefet örgütlemekten de geri kalmadı.

Lenin'in, Alman saldırganlığına karşı zaman kazanmak için geliştirdiği anlaşma imzalamaya taktiği, başını Troçki ve Buharin'in çektiği muhalif kanatlar tarafından tartışma konusu yapıldı. Buharin böyle bir barış anlaşmasının imzalanmasını reddederek savaş çağrısı yapıyordu. Troçki ise "ne savaş, ne barış" diyordu. Ancak, Parti Lenin'in taktiğini onaylayınca, Troçki, Almanlarla Brest-Litovsk Antlaşması'nı imzalamak zorunda kaldı. Ve kısa bir süre sonra Dışişleri Komiserliğinden alınarak, Kızılordu'yu inşa etmekle görevlendirildi.

Lenin ve Stalin karşıtlığı olarak somutlanan bu karşı-devrimci Troçki muhalefeti, NEP uygulamalarında da cepheden bayrak açmıştı. Proleter devrimin gerçekleşmesi ve devrim sonrasında proletaryanın iktidarının inşası ve savunulmasında, dönüştürülecek köylülüğün muazzam gücünü, karşı-devrimin kullanımına bırakarak, tarımda sanayileşmeye ve NEP'e de cepheden savaş açmıştı. Ancak Stalin önderliğinde uygulanan NEP politika-

Kavganın Güncesi

ları, pratiğiyle Troçki'yi bir kez daha mahkum etmişti.

Troçki, Ocak 1924'te ölen Lenin'in cenaze törenlerine de katılmadı. Sistemli olumsuzluklarından ötürü 1925'te Savaş Komiserliği görevinden alındı. Bundan sonraki saldırılarını Zinoviyev-Kamanev'le oluşturdukları "Birleşik Muhalefet" adıyla daha da pervasızlaştırdı. Ekim 1926'da Politbüro'dan ve bir yıl sonra da Zinoviyev ile birlikte Merkez Komitesi'nden atıldı. 1927'de devrimin onuncu yıldönümü törenlerinde karşı gösteriler örgütlemeye çalışınca da, aynı yıl yapılan SBKP-B'nin 15. Kongresinde partiden ihrac edildi.

Troçki, Ocak 1928'de sistemli ve örgütlü bir biçimde yürüttüğü karşı-devrimci faaliyetlerinden ötürü Orta Asya'da Alma-Ata'ya sürüldü. Sürgündeyken de aynı karşı devrimci faaliyetlerinden vazgeçmeyince, Ocak 1929'da ilah olmaz bir karşı-devrimci olarak Sovyetler Birliğinden, bir daha geri dönmek üzere, sınır dışı edildi.

Sovyetler Birliğinden sınır dışı edilince İstanbul'a gelerek bir süre Büyükdada'da kalan Troçki, 1933'te Fransa'ya gitti. Daha sonra gittiği Norveç'teki geçici oturma süresi uzatılmayınca, Meksika'ya giderek, Mexico yakınlarında yaptırdığı villasına yerleşti. Meksika'dayken Troçki'lerin 1938'deki 4. Enternasyonal'ini örgütledi.

1936-38'deki Moskova duruşmalarında Troçki, sistemli ve örgütlü karşı-devrimci faaliyetlerini yurt dışında da sürdürerek, sosyalist Sovyetler Birliği ve önderi Stalin aleyhine faaliyetlerini sürdürmesinden ötürü, غيابında, vatana ihanet suçundan ölüme mahkum edildi. Bir İspanyol komünisti olarak Troçki ve ailesinin güvenini kazanmış olan Ramon Mercader, Troçki'yi kendi villasında bir buz balthasıyla 20 Ağustos 1940'ta öldürdü.

Vatana ihanet suçundan ölüme mahkum edilen Troçki, "dünya devrimi"ni savunarak ve "katıksız" proletarlık adına işçi-köylü ittifakını reddederek, devrimi imkansızlaştırıyordu. Troçki, devrimin hazırlanış, devrim ve sonrası tüm dönemlerde köylülüğün rol ve önemine sırt çevirmişti. Bu teorisi, onu, köylülüğe ve onların sorunlarına, tanım sorunlarına, geri ülkelerdeki devrim sorunlarına karşı duyarsız ve uzak bırakmıştı. Köylülüğün reddi olan Troçkizm, yarı-feodal, yarı-sömürge ve sömürge ülkelerin devrim sorunu karşısında aciz kalmıştı.

Troçki, tek ülkede devrimin yaşayabilmesini dünya devriminin zaferine bağlamış; ve sosyalist bir devlet kurulsun bile, sosyalist bir toplumun yaratılmayacağını, bunun başarmayacağını savunarak; bunun karşı-devrimci propagandasını örgütlemişti.

Lenin ve Stalin'in Troçkizmi defalarca mahkum etmesinin yanı sıra, tarih, Troçkizmi, Çin ve Vietnam devrimleriyle mahkum ederek çöplüğündeki yerine atmıştır. Çünkü Troçki'ye göre nüfusunun çoğunluğunu köylülerin oluşturduğu sömürge ve yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerde devrim yapmak olanaksızdı!

Karşı-devrimin hizmetinde olduğu tartışma götürmez olan Troçkizm, pratik tarafından oldukça açık bir biçimde mahkum edilmiş olmasına rağmen; bazı mücadele kaçınlarına liman plabılıyor hala...

Saldırmazlık Paktı

Saldırgan Nazi Almanyası'nın saldırganlığını durdurabilmek için defalarca batılı ülkelerle görüşen Sovyetler Birliği bu görüşmelerden hiç bir olumlu sonuç alamadı. Zira diğer emperyalist-

ler, Hitler Almanyası'nın en sonunda Sovyetler Birliği'ne yönelmesini ve o ezeli can düşmanları olan Sosyalizmi yıkmasını bekliyorlardı. Hatta bunu teşvik ediyorlardı.

Öte yandan Nazi Almanyası da Sovyetler'le bir savaşı erken görüyor, göze alamıyordu. Ve diğer batılı devletlerle bir anlaşmaya gitmesinden de çekiniyor. Sovyetler'i savaş dışı tutmak istiyordu.

Sovyetler'in İngiliz ve Fransızlarla sürdürdükleri görüşmeler hiçbir gelişme kaydetmezken; Hitler, Sovyetler Birliği'ne ısrarla bir Saldırmazlık Paktı imzalamayı öneriyorlardı. Bu durum, Sosyalizm'in ilk anayurdu olan Sovyetler Birliği'ni koruma kaygıları taşıyan Stalin'in de işine geldiğinden, ve dünyada sürpriz olarak karşılanan Saldırmazlık Paktı'nı Dışişleri Komiseri Molotov aracılığıyla 24 Ağustos 1939'da Moskova'da imzalandı.

İmzalanan bu Pakt 2. Emperyalist Paylaşım Savaşını önleymemişti. Ancak Hitler'e, saldırı planlarını uygulamada rahatlık sağlarken; Stalin'e de Sovyetler'i savunma ve Alman Faşizmi'ni yıkmak için hazırlık yapmak üzere zaman kazandırmıştı. Tarih, Stalin'in doğru taktiğini tanıtladı.

Ernst THAELMANN

Nazi Kamplarında onurun adı: Ernst Thaelmann

Alman Komünist Partisi (KPD)'nin önderi olan Ernst Thaelmann, işçi bir ailenin çocuğu olarak, 1886'da Hamburg'da doğdu. Gençlik yılları pek çok işçi olarak çalışmakla geçti. 1903'te Alman Sosyal Demokrat Partisi'ne (SPD) katıldı.

1. Dünya Savaşı'nın bitiminde, SPD'den ayrılan çeşitli eğilimlerin kurduğu USPD'ye girdi. 1920'de Rosa Luxemburg, Karl Liebknecht ve Spartaküs grubunun öncülüğünde 1918 sonunda kurulan KPD'ye geçti. KPD içindeyken 1919'da seçildiği Hamburg Belediye Meclisi Üyeliğini 1933'e kadar sürdürdü.

Thaelmann, 1921'den sonra Hamburg parti yöneticiliğine getirildi. 1924'te seçildiği parlamento'da, Hamburg milletvekili olarak 1933'e kadar kaldı. KPD'nin 1924'teki kongresinde, Ruth Fischer ve Arkadi Maslov'la birlikte parti yöneticiliğine seçildi. Aynı yıl KPD'nin askeri kanadı olan Kızıl Cephe Savaşçıları Birliği'nin başına getirildi. Ancak 1925'te KPD'nin Genel Sekreterliğine seçildi. Aynı yıl KPD aday olarak katıldığı Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde oyların yüzde 7'sini aldı.

Ernst Thaelmann'ın Parti Genel Sekreterliği, 1929'daki Kongre'nin kararıyla kamuoyuna da açıklandı. KPD imajı onunla özdeşleşti. 1932'den itibaren, Komünistlerin faşizme karşı birleşik cephe anlayışı doğrultusunda parti içindeki otoritesini ve parti disiplinini arttırdı. 1932'de de katıldığı Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, oyların yüzde 13.2'sini aldı.

Ernst Thaelmann, Hitler'in başbakan olmasından bir ay sonra, ünlü Reichstag (parlamento) yangını provokasyonu ile başlayan anti-komünist terör dalgasıyla birlikte 3 Mart 1933'te tutuklandı. Ağır işkenceler gördü. On yılı aşkın süren hapis ve toplama kampı yaşamında, onurlu bir direnişi sembolize etti. KPD önderi için Uluslararası Komünist Hareket'in yürüttüğü "Thaelmann'a Özgürlük" kampanyası sonuç vermedi. Ve Ernst Thaelmann, 18 Ağustos 1944'te Buchenwald toplama kampında SS'ler tarafından katledildi.

Ağustos sıcaklığındaki anılarıyla yaşıyorlar, Cemil Okta ve Yoldaşları

Cemil OKA, bir general çocuğuydu. Henüz çok genç yaşlardayken MLM bilimiyle tanışmış ve İbrahim Kaypak-kaya'nın ideolojik siyasi hattını benimsemişti. Burjuva yaşamın tüm refahını ve ailesinin baskılarını hiçe sayarak, genç yaşlarda Proleterya Partisi'nin safılarında profesyonel olarak mücadeleye atılmıştı.

Diğer meziyetlerinin yanısıra; inancı, kararlılığı, yığıllığı ve cesaretiyle kısa zamanda öne çıkarak, TIKKO'nun şehir gerillasının örnek komutanı oldu. Çeşitli kamulaştırma, halk düşmanlarını cezalandırma gibi eylemlere katılarak yönetti. Orhan Bakır'ın kaçırılması eyleminde de katılan Cemil Oka, düşmanlarının korkulu rüyasıydı.

Ökmezdani'ndeki bir banka soygununda, polise girdiği çatışmada yaralanmasına rağmen; polis çemberini yararak eylemini başarıyla tamamladı. Ancak, bir süre sonra Göztepe'de tedavisi görüldüğü ev, tesbit edilip çelik yelekli polislerce sarılmıştı.

Baskına uğradığı evde verdiği savaşında yeniden ağır yaralar almamasına rağmen, düşmanlarından da bazıları yaralanmıştı. Eve giren çelik yelekli polisler tarafından 27. Ağustos 1977'de hunharca katledildi. Şehitler korvanındaki yerinde, yarattığı geleneklerle hep yaşayacak.

Ayrıca 1964'te Tunceli'nin Zağçe köyünde yoksul bir köylü ailesinin bireyi olarak doğan Hüseyin Kiliç, Proleterya Partisi'ne duyduğu sempati inanc ve kararlılıkla halk ordusu safılarında mücadeleye katıldı. 20 Ağustos 1983'te yaralandı. Ve yaralı olarak esir düştü. 15 saat süreyle görüldüğü ağır işkencelerde ser verip sır vermeyerek ölümsüzleşti.

Ve MHP'li faşistlerce 19 Ağustos 1980'de katledilen Katip Saltan ve Ağustos 1979'da yine MHP'li faşistlerce katledilen Cemil Çelik'i ve tüm Ağustos şehitlerini bir kez daha saygıyla anıyoruz. Sıcak anılan soğutulmayacak.

Cemil OKA

Devrimci-demokratlar Aydınlar Matbaası'nın basılmasını kınadılar

Haber Merkezi- Devrimci Çözüm Dergisi'ni bastığı gerekçesiyle Aydınlar Matbaası'na daha önce saldırılan ve sürekli tehditlerde bulunan Devrimci Sol DK grubu 29 Temmuz'da Aydınlar Matbaası'na yakıt. Sabah 07.30 civarında matbaaya gelen silahlı üç saldırgan işe yeni gelen işçileri silahla tehdit edip etkisiz hale getirdikten sonra atolyeye girip yerlere benzin döktüler. Duşarda bulunan diğer bir grupsa pencerelerden molotof kokteyli atarak yangın çıkarttılar. Yangın yaklaşık 10 dakika sürdü. Saldırıda üç baskı makinesi ve bir robot makina büyük ölçüde tahrip oldu. Yeni basılan dergi ve kitaplar yandı, ya da itfaiyenin sıkıyıkı sudan dolayı kullanılamaz hale geldi. Matbaanın diğer makineleri de itfaiyenin çalışması sırasında önemli ölçüde hasar gördü. Yangında Yurt Kitap Yayın'ın bastığı 7' si İsmail Beşikçi'ye ait olmak üzere 8 kitabı yangından büyük zarar gördü. Toplam 38.000 den fazla kitabından dolayı Yurt Kitap Yayın'ın 2'5 milyar lira zararı oldu. Basında Devrimci Emek ve Hedef gibi Sosyalist basın organlarıyla, Künye alfabesi, 3 çeşit MKM yayını, Eksen ve Zagros Yayınları'nın bazı kitapları da büyük hasar gördü. Aydınlar Matbaası'nın saldırıdan 7 Milyar lira civarında kaybı olduğu tahmin ediliyor.

Aydınlar Matbaası'nın sahibi Veysel Aydın saldırının olduğu gün yaptığı basın açıklamasında saldırının sorumluluğunun "DS-DK" grubunda olduğunu belirtti. Veysel Aydın: "Düşünme ve düşünceyi yayma özgürlüğü çağımız insanının vazgeçilmez temel haklarından bir tanesidir. Bu hak toplumsal ilerlemeden yana olan güçlerin tarihsel mücadelesinin sonucunda kazanılmıştır. Bu hakkı ancak gerici, çağdışı anlayışlar gaspedebilir" dedi. Aydın, demokrat anlayışları doğrultusunda her türlü yayını basmakta sakınca görmediklerini ve bundan da vazgeçmeyeceklerini, saldırının "muhasbesini" ileri demokrat kamuoyuna bir-

raktıklarını belirtti.

Aydınlar Matbaası'nın 50'ye yakın çalışanı da, kendilerinin işsiz kalma olasılığını ve matbaanın üstünde bulunan 33 dairede oturan 200 kişinin hayatını düşünmediği için Dursun Karataş grubunu kınadılar. Matbaa çalışanları: "Bugün Matbaamızı yakan, çalışanlarımızı öldürmekte tehdit edenler belki de kısa vadede emellerine ulaşabilirler. Ancak bunlar bir daha işçilerin ve diğer emekçilerin güvenini kazanamaz, geleceğin dünyasında varolamaz" diyerek kamuoyunu şöyle uyardılar: "Bu gelenek kesinlikle ileri bir gelecek değildir. Bugün bunun karşısında sesleri çıkmayanlar yarın kesinlikle bu anlayıştan paylarına düşeni alacaklardır"

SOSYALİST BASIN SALDIRIYI KINADI

Yurt Kitap yayını sahibi Ünsal Öztürk: "Binbir zorlukla yayın yapanı sürdürmeye çalışan Yurt Kitap Yayın'ın, diğer taraftan zor günlerde devrimci-demokrat yayınevlerinin ve dergilerin basımını yapan Aydınlar Matbaası'nın Devrimci Sol tarafından böyle saldırıya uğraması çok acıdır. Tarihe devamlık adına korkunç bir not düşülmüştür. Bu durumun ortadan kaldırılması olanaksızdır" diyerek olayı kınadı.

Alternatif-Barikat-Devrim-Direniş-Ekimler-Emeğin Bayrağı-Emek-Hedef-Komün, Kurtuluş-Newroz Ateşi-Odak-Özgür Gelecek-Özger Halk-Partizan-Yeni Demokrat Gençlik-Yeni Dünya için-Yurtsever Emekçiler-Zagros Yayınları'ndan oluşan bir grup Sosyalist dergi, gazete ve yayınevi de ortak bir basın açıklaması yaparak Aydınlar Matbaası'nın kundaklanmasını kınadılar. Açıklamada bu saldırının ilk çağ barışçılığının kütüphaneleri talan etmesiyle, ortaçağ karanlığının kitaplara zincir vurmasıyla özde bir farkı olmadığı belirtiliyor ve yakılan matbaanın ne tür yayınlar basacağına, nasıl çalışacağına sadece kendisinin karar

vereceği vurgulanıyor. Açıklamada bu eylemin sonuçta düzene hizmet eden bir eylem olduğu ve siyasi sorumluluğunun "DEVİRİMCİ SOL-DK" çevresine ait olduğunu belirtiliyor. MKM ve Kültür Enstitüsü de Aydınlar Matbaası'nın basılmasını kınadı. Özgür Gelecek, Emeğin Bayrağı, Komün, Devrimci Çözüm Dergi'lerinin Avrupa Temsilcilikleri de olayı bir bildiriyle kınadılar. Devrimci Çözüm Dergisi de kendilerine yönelik varsayıldığı eylemi kınadı.

DURSUN KARATAŞ ÇEVRESİ EYLEMİ ÜSTLENDİ

1 Ağustos'ta yayınlanan Dursun Karataş grubunun Devrimci Sol Haber Bülteni'nin 60. sayısında Aydınlar Matbaası'nın basılarak tahrip edilmesi eylemi üstlenildi. Bültekte eylemin amacının "Darbeci kontra çetesinin suç ortaklığına soyunan Aydınlar Matbaası sahibi Veysel Aydın'ın maddi zarar vermek yoluyla cezalandırılmak" olduğu açıklandı. Dursun Karataş grubu diğer devrimci çevrelerin saldırı-

dan zarar görmesinin ise iradeleri dışında gerçekleştiğini belirtiyor. DK çevresi yoldaşlarının gerekli özneni göstermelerine rağmen istemeyerek de olsa hem dostlarına zarar verdiklerini, hem de "Darbeciler" olarak adlandırılan gruba ve Oligarşi'ye örgütlerine karşı kullanılabileceği bir kışkırtma malzemesi sunduklarını da atıf ediyor. Bültekte saldırıdan zarar gören çevreler kışkırtmalara gelmemeye, DK çevresini anlayışla karşılamaya çağrılarak: "Böyle bir zarara sebebiyet verdiğimiz için dostlarımızdan özür diler, zararın telafisi için elimizden gelen çabayı göstereceğimizi belirtiriz" deniyor.

"Bir parça vıdan sahibi olan hiç kimse böyle bir ihanet çetesini savunmaya yeltenmemelidir" diyen DK grubu, Aydınlar Matbaası sahibi Veysel Aydın'ı da tehdit etmeye devam ediyor: "Yine de herşeye karşın, tüm devrimci-demokrat kamuoyu önünde, Aydınlar Matbaası sahibini bir kez daha uyarıyoruz. Darbeci-kontra çetesine suç ortaklığı yapmaktan vazgeç"

Aydınlar Matbaası'nın saldırıdan dolayı uğradığı zarar 7 milyar lira

Özgür Gelecek'ten kamuoyuna

Dev-Sol çevresinde cereyan eden olaylar bugün artık Devrimci kamuoyuna iyiden iyiye meşgul eder hale geldi. Hiçte heç olmayan bu olayların kamuoyuna malolması doğal olarak devrimcilerle ve sosyalist basına eleştirme ve uyarı hakkını verir. Ancak olayların şiddete dönüştürülmesi bunun artık bir hak olmaktan çıktığını, devrimci sorumluluk gereği devrimci bir görev olduğunu ortaya koydu.

Bu anlamda çeşitli kereler bizim ve diğer Sosyalist Basın'ın eleştirilerine ve uyarılarına rağmen kamuoyunda; "D.K hizbi" olarak bilinen çevre tarafından "Darbeci" diye adlandırılan çevreye karşı başlatılan şiddet eylemleri durdurulmak yerine giderek tırmandırıldı. Gelinen aşamada "Darbeci" denilen kesimin de aynı yönetime yönelmesi bu kötü gidişata yeni bir boyut kazandırdı.

Halkın Gücü Gazetesi sahibi Rıza Güneşer'in 14 Temmuz 93 günü öldürülmesi ardı sıra gelişen olaylarda bazı kişilerin yaralanması ve en son Mücadele Gazetesi muhabirleri Zeynep Arkan ile Savaş Karakurum'un karşılıklı olarak yaralanması her iki kesimin çelişkileri çözmede siyasi soğukkanlılık gösterme yerine şiddet yolunu seçme mantığında olduğunu göstermiştir.

"Doğrulara" sahiplik ettiğini iddia edenler doğruların sanama cesaretini gösterirler, ve olaylara siyasi yaklaşıma yöntemini seçerler. Bunu beceremeyenler halk için yararlı değil zararlı bir hal alırlar.

Devrim için yola çıkanlar kendi iç sorunlarında soğukkanlı olmak zorundadırlar. Devrimin ve halkın menfaatlerini gözlemeyen şiddetle medet umanlar düşmana önemli fırsatlar verirler.

Bugün her iki kesim de MIT'in, Kontregerilla'nın kolay hareket edebileceği bir zemin yaratmış durumdadır.

Sorumun çözümünde şiddet seçen Dursun Karataş çevresine karşı takındığımız, protokol alış-veriş ve eylem birliğinde bulunmama tavmuzu bundan böyle aynı kuldara yönelen "Darbeci" kesime karşı da geçirebiliriz.

Çünkü bu çevrede şiddet yolunu seçmiştir. Her iki kesimin de seçtiği yol ve yöntem, halk güçlerini zarar, düşman güçlerini önemli fırsatlar vermektedir. Halk güçleri arasında gördüğümüz, bu her iki kesimde birbirlerine karşı yürüttükleri düşmanca tavırlardan vazgeçmelidir.

Faşist devletin Sosyalist basına karşı uyguladığı yok etme politikasını, hergün devrimcilerin katledilmesini, T.

Kürdistan'daki kırı savaşa köylerin yakılıp-yakılmasını, toplu katliamların olduğunu görmeli tüm enerjimizi, gücümüzü birleştirmek zorunda olduğumuz bir dönemden geçtiğimizi akıldan çıkarmamalıyız. Her iki kesimi daha fazla devrimci kam akıtmadan aklı selim davranmaya ve sorunlarını temel siyasi ilkeler doğrultusunda çözmeye çağırıyoruz.

Derneğimizin onur üyesi Ali DEMİR yoldaşı ölümünün 7. yılında devrimci bir saygıyla anıyoruz

Ternitz Halk Kültür Derneği Yönetim Kurulu

Mücadele muhabirlerine silahlı saldırı

Haber Merkezi- Mücadele Gazetesi muhabirleri Zeynep Arkan Gülbay (Devrimci Gençlik Dergisi'nin de sahibi), Savaş Karakurum 2. Ağustos'ta Mücadele Gazetesi'nin arka sokaklarında uğradıkları silahlı saldırı sonucu yaralandılar.

Mücadele Gazetesi'ne göre olay iki muhabirinin "3 Darbeci" tarafından Çemberlitaş Şafak Sineması önünden takip edilmesiyse başladı. STP binasının hizasında üzerlerine kurşunlar yağdı. İlk kurşun Zeynep Arkan'ın ayağına dibine geldi. Ama isabet etmedi. İkinci kurşun Arkan'ın bacağına, üçüncüsü ise

kalçasına isabet etti. Savaş Karakurum, Zeynep Arkan'ın yere düştüğünü görünce durumu Mücadele Gazetesi'ne haber vermek için koştu. Tam köseyi dönerken vuruldu. Arkasından köseye kadar atış edildi.

Mücadele muhabirlerine silahlı saldırı yapılmasının ardından Devrimci Sol'un iki kanadı da yeni haber bültenleri ve basın açıklamaları yayınladılar. Atışma, karşılıklı suçlamalar ölümlü tehditleriyle dolu bir söz dilleşmesi biçiminde sürdü.

"KONTREGERILLA VE DARBECİ KONTRA" İŞBİRLİĞİ

Devrimci Sol-DK grubu 3 Ağustos'ta yayınladığı Haber Bülteni'nde (61. sayı) 31 Temmuz'da Mersin, Silifke kırsal alanında düzenlenen güçlerince katledilen Akdeniz Bölge Sorumlusu Ali Tarek Koçoğlu ve yardımcısı Mustafa Sefer'in öldürülmesi olayı ile; Mücadele Muhabiri Savaş Karakurum ve Devrimci Gençlik Dergisi sahibi Zeynep Arkan'ın silahlı saldırı sonucu yaralanması olayını birlikte verdi. Bültesse şifalı başlık ise iki olayın DK çevresi tarafından aynılaştırıldığını gösteriyordu: "Kontregerilla ve Darbeci Kontra saldırılarına devam ediyor"

Bültekte Darbecilerin artık Kontregerilla ile işbirliğini gizleye-

mediği iddia ediliyor: "Bir yandan Oligarşi, bir yandan Darbeci birlikte yoldaşlarımızı pusula kuruyor ve katlediyorlar.... Darbeci saldırıyor, ardışra polis gazete bürolarını üst üste bastıyor" deniliyor.

Devrimci Sol DK grubu Savaş Karakurum ve Zeynep Arkan'ın katillerini tanıdıklarını; birinin "hareket" tarafından cezalandırılan bir ayyağ, sapık olduğunu diğer ikisinin ise "hareket" içinde hiçbir yere gelemeden sancısıyla kişilik ispatında, kişisel intikam peşinde olan iki serseri olduğunu da iddia ediyor.

Bültenin bir yerinde Devrimci Sol'dan çeşitli nedenlerle uzak kalanlar, mücadeleden ayrı düşenlerden ilginç bir mantıkla yardım isteniyor: "NEDEN, NİÇİN SORULARINI SORMADAN, açık düşman saldırılarını düşmanla açık işbirliği yapanları, sözde dostlara kuşatmasını görecekt Devrimci Sol gerçekliğini sahiplenilmelidir"

"SALDIRIMADIK KENDİMİZİ SAVUNDUK"

Devrimci Sol Darbeciler olarak adlandırılan grup ise 3 Ağustos'ta hem 2 dergi muhabirine yönelik silahlı saldırıyı üstlenen hem de DK grubunun yaptığını ileri sürdüğü saldırıları anlatan bir bildiri yayınladı.

Bildiride: "Defalarca söyledik,

yine söylüyoruz. Bizce karşı açılmış olan bu kırı savaşta bir taraf olmayacağız. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da siyasi olgunluğumuz hep muhafaza edeceğiz" gibi iddialar ileri sürülüyor.

Bildiride Zeynep Arkan ve Savaş Karakurum'un yaralanması kapalı bir üslupla üstleniliyor:

"İstanbul'da 2 Ağustos 1993 akşamı arkadaşlarımızı çeteciler fiziki ve küfürü saldırıda bulunmuşlardır. Müdahale eden arkadaşlarımızla çeteciler arasında çıkan arbede sonucu iki çeteci yaralanmıştır. Gördükleri her yerde insanlarımızı saldırın çeteci günün bu saldırının da sorumlusudur"

Darbeciler" olarak adlandırılan grup 2 Ağustos'ta Viyana'da bir arkadaşlarımızın "çetecilerin" saldırısına uğradığı, demir çubuk ve sopalarla dövülerek çeşitli yerlerinden yaralandığını ve elinde bulunan çantadaki kimlik ve özel eşyalarına el konduğunu da bildiride öne sürüyorlar.

Ote yandan Devrimci Çözüm Dergisi Mücadele Gazetesi'nin iki muhabirinin yaralandığı saldırıdan, kendilerinin sorumlu tutan açıklamasını "çirkin bir yalan ve ihbarcılık" olarak nitelendi. Devrimci Çözüm'ün açıklamasında Mücadele'nin kırı savaşta bir taktığı olarak bu yola başvurduğu öne sürülüyor.

Silahlı saldırıda yaralanan mücadele muhabiri Savaş Karakurum

Esasını Filistin meselesinin oluşturduğu Ortadoğu Barış Görüşmeleri, 10. turunda tıkanıp kalmak üzereyken devreye ABD girdi. Ashdod Amerikan yönetimi başından beri Arap-İsrail anlaşmazlığının patronu, kahyası ve müfettişi durumunda. İspanya'nın başkenti Madrid'de büyük tartana ile başlayan görüşmelerde taraflar birbirlerini denediler. Güres sporundaki deyimle "birbirlerine elense çekerek" ilk yoklamaları yaptılar. Bu arada farklı taktikler izlediler.

İsrail'den başlarsak; bu işgalci ve sömürgeci devletin Başbakanı İzak Rabin, tüm dünyada bozulmuş görüntüsünü değiştirip yenilemek için "hiçbir şeyi reddetmedi; herşeyi görebileceğini" ilan etti. Ama, zamanla anlaşıldı ki, Rabin zamanla oynuyor. Arap tarafını (Suriye, Filistin, Ürdün ve Lübnan) oynuyor. İsrail görüşmeleri, ilk anda her bir Arap ülkesiyle tek tek görüşme ve sorunları ayrı bir düşünme çözüme; diğer anlamıyla her Arap görüşmesine belli tavizler verip, diğer görüşmelerden ayırma siyaseti izledi. Sözgelimi başlangıçta Suriye'yi yanına çekmek istedi. Bu amaçla işgal ettiği Golan Tepeleri'nin geri verilmesine karşılık Suriye ile tam barış önerisini götürdü. Suriye, bu öneriyi kabul eder gibi yaptı. Buna karşılık Filistin heyetiyle arasına bir mesafe koydu. Daha sonra anlaşıldı ki İsrail'in yaptığı "böl ve gör" taktiklerinden başka birşey değil. Nitekim Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad, "İsrail'e tam barış sunacağız, ama, o da bize işgal ettiği tüm toprakları geri verecek" deyince İsrail heyetinin foyası da meydana çıktı.

FKÖ'nün onayını almış Filistin heyeti de, ilk günlerde İsrail ile aynı bir barış anlaşması yapmaya pek hevesliydi. Heyet sanıyordu ki: İsrail, 1967'den beri işgal ettiği Gazze Şeridi ile Batı Şerit bölgesini hemen geri verecek; bu topraklar üstünde bağımsızlığa giden bir Filistin devleti kurulacak. Ancak umulan olmadı; İsrail toprakların tümü değil, sadece bir kısmını verecekti. Ayrıca bu geri verilecek topraklarda sadece özerk bir Filistin yönetimi kurulacaktı. Özerk yönetimin yasama yetkisi de olmayacaktı. Özellikle bu özerk yönetim, İsrail adına Filistin halkını yönetecek belediye meclisleri ya da kolluk kuvvetleri konumunda olacaktı. Filistinliler yaklaşık bir yıl sonra, yani geç de olsa, bu anı gerçeğe kavradılar.

Gelinen noktada gerek Suriye gerekse Filistin (daha çok da FKÖ), meselelerin bir bütün olduğunu; Araplararası birlik olmadıkça sürece, İsrail'in oyasına ve göz boyama taktiklerini sürdürüleceğini anladılar. Ama bu arada köprünün altından da çok sular ak-

Faik Bulut

Filistin sorunu: Konfederasyon mu?

Örneğin FKÖ'nün beklenmediği oluşturulan El Fetih ve biriki küçük Filistin örgütü dışındaki Filistin siyasi örgütleri (arablarında marksist, sosyalist, Suriye yanlısı milliyetçi ve İslamcı olmak üzere yaklaşık 10 örgüt) FKÖ'nün Barış Görüşmeleri'ne karşı çıkan bir cephe oluşturdu. Derken, İsrail işgali altındaki topraklarda, İslamcı Hamas örgütü fitil ateşledi. İnsanlar sokaklara döküldüler; genel grev ve benzeri protesto gösterileri yaptılar. İslamcılar, El Fetih ve FKÖ aleyhine puan topladı. Burada hemen hatırlatalım ki Hamas, Hizbullah ve benzeri Filistin İslamcı örgütlerinin ortaya çıkışı biraz İsrail-FKÖ rekabetinden kaynaklanıyorsa da; daha çok Arafat ile El Fetih milliyetçi önderliğinin, 1960'lardan beri İslamcılarla fışkırtma ve bu hassas meseleyi olur olmaz münasebetlerde devrimcilere karşı bir silah olarak kullanmasından ileri geliyor.

İslamcıların önemli oranında, marksistlerin de sınırlı ölçüde puan kazandıkları "aşışılmalı barışçı red protestoları", sonuçta bizzat Arafat'ın başında olduğu El Fetih'i de etkiledi. Nitekim geçtiğimiz ay içinde toplanan El Fetih Merkez Komitesi, ikiye bölündü. Görüş ayrılıklarını basına sızdıran kamuoyuna ulaşması sağlandı. Bu görüş ayrılığının iki temel noktası bulunuyor. Bir; barış görüşmeleri. İki; mali durum. Birinci noktadan başlayalım: El Fetih içindeki

muhafiz kesim diyor ki, "İsrail ile barış görüşmeleri bizim siyasi itibarımızı zedeledi. Önderliği gözden düşürdü. Çünkü daha ilk günden, bu görüşmelerin bir sonuç vermeyeceği belliydi. Bu nedenle ilk yoklamadan sonra geri çekilip, devrimci tavrımızı ortaya koymalıydık. İtibarımız zedeledikçe de El Fetih, halk içindeki gücünü yitiriyor. Durumumuzu yeniden gözden geçirmenin zamanıdır."

İkinci noktaya ilişkin muhafiz görüş de şöyle "Aslında FKÖ'nün mali kriz diye bir sorunu var. Ancak bunu bahane edip, FKÖ'nün devrimci tarafını yontarak reformcu ve teslimiyetçi yollara başvurmak doğru değildir. FKÖ'nün devrimci yönünü yontmak demek, yarın verilecek topraklar üzerinde kurulacak bir devletin bünyesiyle yakından ilgilidir. Mali sorun bu yüzden stratejik bir sorundur."

Mali sorundan söz etmişken, konuyu biraz açmak gerek. Bilindiği gibi FKÖ'nün gelir kaynakları, hemen bütün Arap ülkelerinin vermeye taahhüt ettiği resmi yardımlardan, bu ülkelerde bulunan Filistinli ya da Arap yurttaşların "Filistin vergisi" adıyla verdikleri bağışlardan ve FKÖ'nün bazı Afrika ülkelerinde yatırım yaptığı mali kuruluşlardan oluşuyor. Fakat, Körfez Savaşı sırasında FKÖ'nün, ABD ve Suudi Arabistan'ın istediği tutumu almaması, bu öngörü verilen petro-dolar yardımları ile "Filistin vergisi"nin kesilmesine yol açtı. Afrika'daki mali yatırımlar da biraz bu nedenle verimsizleşti. Bu yüzden emperyalistler, kendilerine boyun eğmeyen bir örgüte bunun bedelini ağır ödetmeye çalışıyorlar.

El Fetih içindeki barış yanlısı kanat ise, "Sonuç ne olursa olsun, İsrail ile masaya oturmak bir hayat memat meselesiydi. Biz bunu başardık gerisi gelirdir. Değişen dünyada değişik tutumlar almamız" gerekçesinden yola çıkıyor.

Gelinen noktada FKÖ'nün çok yönlü manevraları var. Bunlardan birincisi örgüt lideri Yasser Arafat'ın dışarıdan ihtimaline karşı yeni önlemler alınmaya çalışılıyor. Çünkü Filistinliler (özellikle işgal altında bulunan ve İsrail ile temas halinde olup görüşmeler yapan önderlik) Arafat'ın tek adamlık bireysel önderliğine karşı çıkıyor. İkinci noktada, barış sürecini reddeden diğer Filistinli örgütlerle görüşme yaparak orta yolu bulmak var. Bir El Fetih heyeti bunu gerçekleştirdi. Ama, sonuç belli değil. Son olarak Suriye ile FKÖ tavırının ortak yönünü bulmak ve Ürdün ile bir "konfederasyon" için de barışı gerçekleştirmek bir siyaset olarak ön plana çıkıyor ki, İsrail ve ABD'nin de istekleri bu doğrultuda.

BU YAZI EL DIARIO INTERNACIONAL NO: 18 MART 1993 SAYISINDAN ALINMIŞTIR

Oportünizm kendi iğrenç başını bir kez daha yükseltiyor: "Yaşasın Başkan Gonzalo! Kahrolsun halk şavaşı!"

Bu makalenin başlığı anlamsız olabilir ama, Fransa'daki Peru Halk Hareketi (MPP) ile bazı revizyonist oportünist gruplar arasındaki çelişmeyi aksettirmektedir. Bu, Peru Komünist Partisi'ni (PKP), onun politik hatını, önderliğini ve halk savaşını reddetmek niyetine Peru Devrimi önderinin saygın itibarını kullanmaya yapılan teşebbüslere bağlıdır.

Bu sorun oportünizm tarafından Dr. Abimael Guzman Reynoso'nun yaşamını savunmak için başlatılan uluslararası kampanyayı devrimci içerikten sapırmayı hedef alan bazı yeni taktiklerle bağlantılıdır.

Bu zararlı politik düşünceler kendisini nasıl belirtiyor?

Oportünizmin "çalışma sistemi", Peru Komünist Partisinin kurduğu bir organizasyona olan ve uluslararası görevi partinin stratejik planına uymak olan Peru Halk Hareketi (MPP) ne açık veya gizli saldırırken, Başkan Gonzalo'nun dayanışma kampanyasının ilhak etmektedir.

Peru Halk Hareketi (MPP) Marksizm-Leninizm-Maoizm, Gonzalo Düşüncesi ile yönlendirilmiştir. Bununla beraber bazı insanlar "Ya-

şasın Başkan Gonzalo" derken MPP'nin üyelerini "basına kalıp ustiller" kullanmaktan, "basına buyruk" ve "darkafak" olmakla suçlayıyor. Filistin'li bir tarzda "Biz Peru Komünist Partisini destekliyoruz, ama Peru Halk Hareketini (MPP'yi) desteklemiyoruz" deniliyor. Oportünizmin Peru Komünist Partisi'nin (PKP'nin) yurtdışındaki organizasyonlarına karşı olan hareketleri, gerici ve emperyalistlerin halk savaşını karamak için kullandıkları hareketlerin aynısıdır.

Bu kısa belgede MPP'ye atılan çocukça politik suçlamaların (yalanların) derinliğine inemeyeceğiz. Bu konuyu daha ileriki makalelerimizde inceleyeceğiz. Şimdilik sadece, tesadüfen Fransa'da mevcut olan bazı grupların MPP'ye saldırı amacıyla perçelerini tekrar çıkardıklarına değineceğiz.

Fransa'daki oportünistlerin, Peru'lu Maoistlere saldırırken, halk savaşına sabite destek ticareti sağlayan uzun bir tarihi vardır. Bazı insanlar "El Tractor" adı altında yayımlanan parçalarını dağıtım ile ilgilenen Maximiliano Durand ve başka birkaç kişi gibi, Peru Halk

Hareketi (MPP) ve onun politik çalışmalarına karşı kampanyalar düzenlemeye kendilerini tamamen adanmışlardır. Geçmişte, kendi amaçlarını ilerletmek için değişik yöntemler kullanmalarına rağmen her zaman aynı hedeflere sahip olmuşlardır. MPP'nin Peru Komünist Partisi (PKP) bünyesinde örgütsel bir parçası olduğuna reddetmek, MPP'yi zayıflatmak ve yıkımını aramak olmuştur. Gözünü gözü gibi bu amaçlar Peru Hükümetinin ve ABD emperyalizminin amaçlarından hiç de değişik değildir.

Değer dizeni ne kadar önemli olmasa bile, oportünizm saldırılarını başlatmak için eline iyi bir fırsat geçmesini her zaman en yakın mesafede bekleyecektir. 1986'da 300 savaş tutuklusunun katlını kendilerine avantaj yaratmak için kullanmaya teşebbüs etmişlerdir. Peru Komünist Partisinin uluslararası bir alanda büyüyen saygınlığından, Peru hapishanelerindeki soykırımlar üzerine yayınlanan genel beyannamele vasıtasıyla politik sermaye kurmaya çalışmışlardır.

Bu olayın aynısı Mayıs 1992'de Fujimori Canto Grade hapishanesinde 100'den fazla insanı katlederken de yaşanmıştır.

Şimdiki kullandıkları taktikler daha da berraktır.

Oportünizm, Başkan Gonzalo'nun yaşamını savunmak için enternasyonal kampanyaya katılmaya teşebbüs etmektedir. Bu hareket içerisinden kampanyanın faaliyetlerini, "insan haklarını" burjuva karakterine uygun olarak "koruma" uğruna komik bir dereceye düşürmeye teşebbüs etmek istenmektedir. Bu tarzda Dr. Guzman ile olan uluslararası kuvvetli ve başarılı dayanışma ile halk savaşını için olan destekler, Maoizm'in, Marksizm'in üçüncü aşaması olarak gelişmesi için olan destekler, arasında bölücü bir çizgi çizmeye teşebbüs etmektedirler. Oportünizmin amacı, Başkan Gonzalo'yu süslü bir ikona çevirmektir, bu da sabite saldırı içerisindeki egemenlik teşebbüslerine hizmet edebilir.

Başkan Gonzalo'yu savunan kampanyanın partileri, grupları ve değişik politik mevkilerde olan insanları birleştiren bir kampanya olması memnuniyet vericidir. Dünya çapındaki baskın zalim ve zorba Fujimori'yi Dr. Guzman'ın Fiziksel bütünlüğüne saygı duyulmasını sağlama yardımına olacağını görmek de daha memnuniyet vericidir.

Bununla beraber, başka konu, bu kampan-

yanın Peru'daki halk savaşını destekleyecek bir politik strateji içerisine kaydetmek ve özellikle de dünya çapında Maoizm'in gelişmesine ilgi çeken bir kampanya olarak amaçlanmalıdır.

Dr. Guzman'ın çalışmaları ve hayatı, Peru Komünist Partisi'nin tekrar inşaa etme yönetiminden, şanlı zafere halk savaşından ve Peru gerçeğine, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i, özellikle Maoizm'i zekice uygulamasından hiçbir zaman ayrı tutulamaz. Bundan dolayı bu sonuca varılmayı önlemek için sadece imza sahibi olup küçük dayanışmada bulunmalar ile, birlikte kalıcı veya geçici bir düzeyde birlik bağlanmasını mümkün olabileceği gerçek tarafları ayırmak gerekiyor.

Açık ve tam anlaşılması için böyle yazalım: Herhangi kişi veya grup, kendisini açık veya gizli olarak Peru Komünist Partisi'ne ve Peru Halk Hareketi'ne karşı ilan ederse Başkan Gonzalo'nun hayatını savunmayı amaçlamış örgütsel bir bünyenin parçası olamaz.

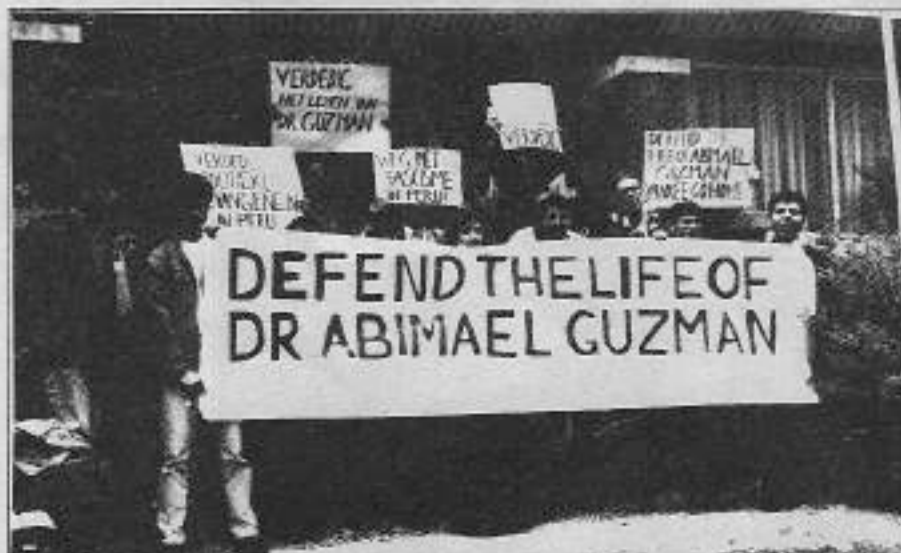
Oportünizme herhangi türden koordinasyonu tavsiye etmek onların politik bilimcilerine yardım etmek demektir. Aksi takdirde bu kişiler ve gruplara karşı mücadele etmek olan Peru'daki devrimci savaşa sempati duyanlardan uzak tutmaya çalışmak lüzumsuz olur.

Fransa'daki oportünistlerin çalışma stili (Vio Proletaria-Vio proletariane "El Tractor" ve Maximiliano Durand) Jose Carlos Mariategue'nin figürünü süsleyip saygı duyan ve onun tarafından kurulan PKP'ye karşı saygısızlık yapan Peru'nun eski revizyonistlerini anımsatmaktadır. Revizyonizm incede olursa olsun, ne düzeyde olursa olsun aynı ideolojik politik köklere sahiptir.

Revizyonizm proletarya ve insanlardan daha çok burjuvaya yakındır. Kendilerini "solcu" hatta "komünist" olarak iddia etmelerine rağmen temelde gerici güçlerin seçkin birer parçalarıdır.

Asın rüportajında Başkan Gonzalo, oportünizm ve revizyonizmi şunları belirtmiştir:

"Bu yüzden bizim davamız revizyonizme karşı amansızca savaştır. Bize, emperyalizme karşı savaşmanın revizyonizme karşı savaşmadan mümkün olmayacağını öğretildik. Bizim aklımızda her zaman bulundurmamız. O yüzden bugüne kadar Peru'da ve dünyada revizyonizme karşı durmadan ilerleyerek savaşıyoruz, savaşacağız."

Marksist-Leninist-Maoist'ler Hollanda da Başkan Gonzalo için dayanışmada...

Kapitalizmin eski beşiği, yeni mezarı: İNGİLTERE

1800 lü yılları sanayi devrimiyle beraber en renkli burjuva hülyalara da tanıklık etmişti. Tarih bu sahnesi, henüz yeni bir topluma temsil eden burjuvazi ve proletarya sınıflarından, birincisinin hülyalı kapitalist tezlerine ve ikincisinin altıncağ yürüyüşüne kin veren maddi ortamın ta kendisiydi. Bu sahne İngiltere'nin önemli bir yeri vardır. Çünkü İngiliz burjuvazi kapitalist sömürü için öylesine geliştirecektir ki, Britanya İmparatorluğu "Güneşin Batmadığı Ülke" olarak anılacaktır.

Fakat bugün bel kâhkahası ve saray erkanının da katıldığı gaşak törenleri, gülec yüzlü leydileri ve adale şovalye edalarıyla çevresini süzen sadamlarını göremezsiniz. Bugün, İngiltere'nin içinde bulunduğu kriz halk arasında en çok konuşulan konulardan biri haline gelmiştir. Yaklaşık 3 milyon kişi yani nüfusun %10.8' i işsizdir ve bu oran gittikçe yükselmektedir. Bankalar, sadamları, fabrikatörler, durumu telafi etmek, kolay kredi almak ve daha fazla büyütmek için binlerce kişi işten atıyorlar. Kamuoyu araştırmalarına göre parlamento, kilise, mahkemeler, saray ve "entimentü"yle ün yapmış İngiliz polisi dahi halk tarafından sevilmiyor. Seçimler esnasında "halk adamı" olarak lanse edilen John Major, gittikçe artan işten çıkarmalar sonucu işçi celladı olarak tanınmaya başladı. On İngiliz'den sekizi muhafazakar hükümetin umadını kesmiş durumda. Bu kama araştırmaları yapan MORI şirketinin başkanı Robert Worcester, durumu "Hafızamdaki en kötü oranlar" olarak değerlendirdi. Halkın %49'u, maddi imkanları elverişliyse ülkeyi terk etmeyi düşünüyor.

BİRİZ DAHA TALAN

1991'de Başbakan John Major, Muhafazakar Parti hükümetine yeniden popülerlik kazandırmak için uğraşmak zorunda kaldı. Kasım '90'da Margaret Thatcher'den görevi devralan Major'a tam bir kargaşa miras kalmıştı. Thatcher hükümeti, ortaçağ feodallerine yarışır bir şekilde 1989'da İskoçya'da 1990'da da İngiltere ve Galler'de yürürlüğe giren kafa vergisinin mimarıydı ve bu hükümetin içinde Major da vardı. Bu süreçte yapılan kamuoyu yoklamaları seçmenlerin çoğunun sağlık, eğitim ve sosyal güvenlik konularında muhafazakarların politikalarına güvenmediklerini ortaya koyuyordu. Sonunda Çevre Bakanı Michael Heseltine kafa vergisinin kaldırılacağını açıkladı ama yine bir vergi icat ederek tabii... Heseltine'nin açıklamasına göre her ev ya da apartman dairesi değerine ve hane halkı büyüklüğüne göre belediye vergisi ödeyecekti. Bütçe konuşmasında bu soruna değinen Maliye Bakanı Norman Lamont ise, kafa vergisi düzeyinin Nisan 1991'den sonra kişi başına 140 sterlin azaltılacağını açıkladı. Aradaki fark katma değer vergisi %15'ten %17.5'e çıkarılarak karşılanacaktı, yani dolaysız saygün yerine dolaylı saygün.

Aradan geçen iki yıl boyunca Lamont baş sözlerden öteye hiçbir şey yapmadı. Hükümetin 1993-94 harcaması planı genel olarak öncekilerden farklı değil. Bu plana göre mali yıl içerisindeki toplam harcamalar %45.5 olarak tahmin ediliyor ancak bu cari mali yıl için %44.75'lik bir oranda karşılanıldığında %3'e yakın bir açık anlamına geliyor. Siziim özü geçen iki yıla göre daha fazla açık.

Bak.ınların planlarına göre bütün kamu harcamalarında kemer sıkma politikaları güdülecek ve ödemelerin karşılanabilmesi için önümüzdeki yıl hükümet yardımları %1.5'ten fazla olmayacak. İngiliz demiryol-

ları ve Londra taşımacılığı geliştirilecek, büyük karayolları yapılacak ve Londra'nın dok bölgeleri geliştirilecek.

Hazine yetkilileri enflasyondan hiç bahsetmiyorlar. Sadece İngiltere bankası yöneticisi Penberton açıklama yapıyor. Ona göre enflasyon ciddi bir sorun ve uzun vadeli büyüme şart. Bunun için fiyatların sabit tutulması ve yıllık enflasyonun %2 veya daha düşük bir oranda kontrol edilmesi gerekiyor. Fakat Penberton özellikle bir noktayı vurguluyor: Şimdiki enflasyon oranlarında küçük bir artış bile telifsiz zor sonuçlara neden olacaktır.

Bütün bunlar, emperyalistlerin küresel politikalarından kaynaklanmaktadır. Almanya, ABD, Fransa ve Japonya genel kriz sonucu "kama harcamalarını" kısma adı altında daha fazla vergi yükünü kendi halklarına bindirmeye başladılar. 1979'daki büyük krizi Falkland savaşıyla psikolojik olarak geçiştirme başarısı sağlayan Thatcher hükümeti, bu savaşın "zafer"le çıkmasına rağmen ekonomi tam bir felaket eğrisi izliyordu. Şimdi Major, askeri olarak oldukça güçlü politikalar izleyen ABD-Almanya-Fransa üçlüsü karşısında bir savaş tazminatı çıkaracak durumda değildir. AT'na girme konusunda Thatcher'un çiziyordu. Çünkü bu kurtlar sofrasında İngiliz burjuvazisinin yaşam alanı yoktu. Maastriht'e ise Major üç odun koparmayı başardı. Birincisi AT üyelerinin "federal" bir Avrupa kurulumu amacıyla kendilerini bağlanmalarını isteyen bazı ülkeleri, nihai anlaşmadan "federal" sözcüğünü çıkarmaya ikna etti. İkincisi, tek para uygulamasına katılmama hakkını İngiltere ile sınırlı bile olsa kabul ettirdi. Üçüncüsü, anlaşma taslağının istihdam yaralarını İngiltere katılmaksızın birleştirme tercihi bulunana öteki 11 ülke arasında ayrı bir anlaşma konusu olarak düzenlendi.

REZALET SOYLULARI

11 Avrupa ülkesi karşısında en felaketzade olan İngiliz burjuvazisi

ekonomik durgunluk, ortaçağ vergi yöntemleri, işçi çıkarmalar ve oldukça artan hırsızlık, cinayet suçları ortasında bunalan halka, ne kadar başarılı olduğuna skandallarla da ispatladı. 1991 Mart'ında National Power ve Powergen adlı iki enerji üretim şirketinin hisselerinin satışa sunulması ilke tarihinin en büyük özelleştirme işlemi tanınlanmıştır. Aralık '90'da özelleştirilen 12 bölgesel şirketle beraber elektrik satış işlemlerinde yapılan vargünler 7.4 milyar sterline ulaşmıştı. Bütün bu yolsuzluklar karşısında İngiltere bankası dört ay sonra Bank Of Credit and Commerce International'in lisansını iptal ederek, bankanın uluslararası düzeyde kapatılması işlemlerinin egdümünü gerçekleştirdi. Birleşik Krallık tarihinin bu en büyük banka iflasında özellikle Asya kökenli binlerce İngiliz vatandaşının yatırımları "anavatan" da kaldı. Penberton, sadece sistemli yolsuzlukları daha önceden bilinen bankayı daha önce kapatma makla suçlandı ama banka sermayesinin neden gasp edildiğini gerici medya hiç işlemeydi.

Şirket imparatoru Robert Maxwell'in ölmesiyle beraber, çorap söküğü gibi şirketlerinin de çok sayıda sonuçlandı. Maxwell şirketleriyle ilgili soruşturmanın ortaya çıkarıldığı yolsuzluklar, ona hiçbir zaman güvenmemiş olanları bile hayrete düşürdü. Maxwell'in denetimindeki en büyük gazete, Daily Mirror, sözumona işçi sınıfını savunan İşçi Partisi'ni destekleyen yüksek trajik tek günlük yayın organıydı.

IRA'YA KARŞI BİRLİK

İrlanda'da birlik ve ayrılma yanlıları arasında 16 yıldır kilitlenmiş olan diyalogu başlatma yalmasıyla 4 büyük siyasi parti (Ulster Birlikçileri, Demokratik Birlikçiler, İttifak Partisi ve Sosyal Demokrat İşçi Partisi) arasında iki yıl önce Belfast'ta yuvarlak masa toplantıları başladı. İrlanda Cumhuriyet Ordusu (IRA)'nın legal karada olan Sinn Fein, IRA'nın şiddet eylemlerini kınamayı reddettiği için toplantılara alınmadı.

Doğrudan görüşmelerin sekizinci

Demir Leydi ile Major arasındaki fark, İngiliz burjuvazisinin eski durumu ile yeni durumu arasındaki farkın ta kendisidir.

gününde anlaşmaya varamayan, dört işbirlikçi tartışmaya devam edeceklerdi. Ama İrlanda işlerinden sorumlu devlet bakanı Peter Brooke, görüşmelere devam etmenin gelecekteki görüşmeleri olumsuz etkileyecek riskli bir tutum olacağını belirterek toplantılara son verdi. Ünlü "İngiliz demokrasisi" ulusal soruna tartışılmayacak kadar korkak davranmak zorunda kalmıştı. Bu arada IRA, eylemlerini İrlanda'dan İngiltere metropollerine kaydırmaktaydı.

İNGİLTERE ÇOKUYOR

Ülkede, üretimden gelen sinyaller anlaşılabilir durumdadır. Hiçbir çözüm paketi yaşam hakkı bulamıyor. 1980'li yıllarda, krizi aşmak için fiyatları arttırmak yerine zararına üretim ve satışlar politikası uygulanmaktaydı. Bu yıllarda İngiltere, dünya sıralamasında Japonya'dan hemen sonra geliyordu. Şu anda ülkenin üretim düzeyi rakiplerinin oldukça gerisindedir.

Endüstriyel tedbirlerde, yeni fabrikalara yatırımlar makineleşme ve kalfiye işçi alma gibi önlemler yer alıyor. Bu hesaba göre İngiliz firmaları diğer emperyalist firmalarla rekabet edebilecek. Ama örneğin yapılan tüm şirket kurtarma operas-

yonlarına rağmen Kuzey Denizi Petrolleri Şirketi "petrol kaynakları kuruyor" bahanesiyle işçi çıkardığı halde battı.

Major ve Lamont ikilisi nakit krizini çözemiyorlar, ellerinin altında ki bütün işletmeleri satıyorlar. Ve geçen Ekim ayında hükümet, 31 maden kömürü ocagının kapatılacağını, gelecek 5 ay içerisinde 30.000 işçinin işten atılacağını duyurmuştu. Bu olay bardağı taşıran son damla olmuştu. Birçok İngiliz, olayı vahşet olarak nitelendirmekte. Bugün sını sendikacıları ve sözde işçi çıkarlarını savunan partilerin, işçileri, oy pazarlığına sokacak hikayeleri kalmamıştır. Londra Hyde Park'ta madencilerin protesto yürüyüşlerine binlerce orta sınıf insanı ve hatta bir kısım liberal aristokrat katılmaktadır. Hükümet en ufak grev girişimine bile izin vermemekte ve sendika yöneticilerine para pompalayarak grevleri engellemektedir. İşçi sınıfı ve orta sınıflar, bu ani refah düşüşünden dolayı şaşkındır.

İngiliz emperyalistlerinin, milyonların kanını canını sömürerek inşa ettikleri kapitalist bina, çivileri sökülerek, tahtaları çatırdayarak ve temeli çatlıyarak çökmektedir. İngiltere nereye sorusuna ancak şu cevap verilebilir: Eski Rus İmparatorluğunun gittiği yere...

Ülkede, üretimden gelen sinyaller anlaşılabilir durumdadır. Hiçbir çözüm paketi yaşam hakkı bulamıyor. 1980'li yıllarda, krizi aşmak için fiyatları arttırmak yerine zararına üretim ve satışlar politikası uygulanmaktaydı. Bu yıllarda İngiltere, dünya sıralamasında Japonya'dan hemen sonra geliyordu. Şu anda ülkenin üretim düzeyi rakiplerinin oldukça gerisindedir.